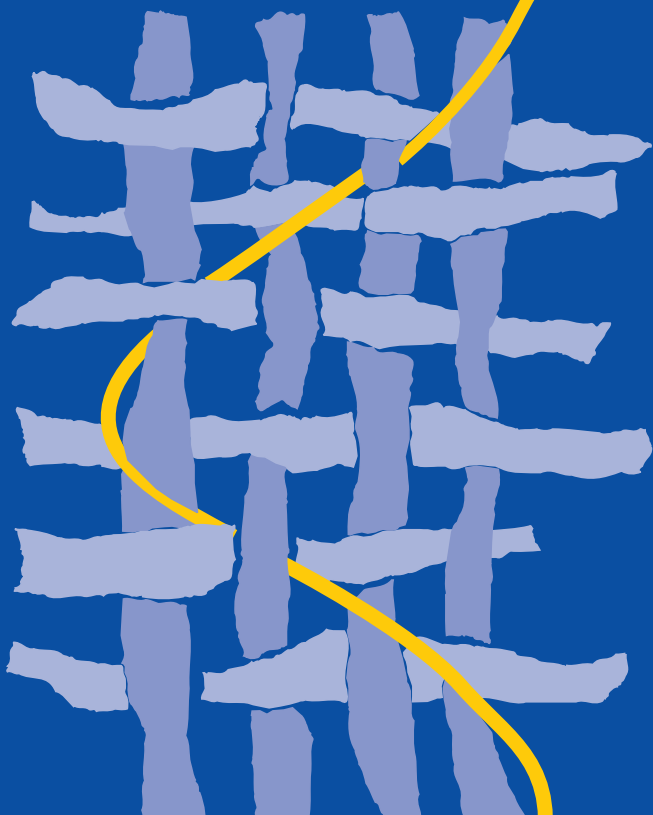

Ο Διαμεσολαβητής της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΘΕΣΗ

1996

Ευρωπαϊκή Ένωση

Ο Διαμεσολαβητής της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΘΕΣΗ

1996

Στρασβούργο, 21 Απριλίου 1997

Κύριον JOSÉ MARÍA GIL-ROBLES GIL-DELGADO

Πρόεδρο

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

97-113, RUE BELLARD

B - 1047 Βρυξέλλες

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Σύμφωνα με το άρθρο 138E(1) της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και το άρθρο 3(8) της Απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με το καθεστώς και τους γενικούς όρους άσκησης των καθηκόντων του διαμεσολαβητή, σας διαβιβάζω την έκθεσή μου για το έτος 1996.

JACOB SÖDERMAN,

Ο Διαμεσολαβητής της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

1	ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΙΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ	9
2	ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΣΤΟ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ	13
2.1	Η ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ	13
2.2	ΠΩΣ ΕΞΕΤΑΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ	14
2.2.1	Η ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΙΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ	15
2.2.2	ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΚΤΟ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ	16
2.2.3	ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΜΕΝΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ	17
2.3	ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ	17
2.4	ΣΥΣΤΑΣΗ ΓΙΑ ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΣΕ ΑΛΛΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ	18
2.5	ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ	19
3	ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΕΡΕΥΝΑ	21
3.1	ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΒΡΕΘΗΚΕ ΚΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ	21
3.1.1	Το ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ Διακοπή Σύμβασης	21 21
3.1.2	Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ Πυρηνικές δοκιμές στη Γαλλική Πολυνησία Αξιολόγηση αιτήσεων στο πρόγραμμα LIEN – PHARE & TACIS Πρόσβαση σε πληροφορίες που κατέχει η Επιτροπή Δικαιώματα ατόμων που περιλαμβάνονται σε κατάσταση επιτυχόντων Πρόσβαση σε ενημέρωση για προγράμματα της Επιτροπής Πρόσβαση σε έγγραφο της Επιτροπής Εμπιστευτικότητα πληροφοριών σχετικά με πυρηνικά υλικά Μέτρα που ελήφθησαν μετά την κατάργηση των τελωνειακών διαδικασιών στα σύνορα Μεγάλος αριθμός μαθητών στο Ευρωπαϊκό Σχολείο II των Βρυξελλών Πρόσληψη από πίνακα επιτυχόντων μετά τη διεξαγωγή διαγωνισμού Εθνικότητα ως προϋπόθεση χορήγησης υποτροφίας	22 22 24 28 29 30 31 33 35 37 38 39
3.2	ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΑΠΕΣΥΡΘΗΣΑΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΟΝΤΕΣ	41
3.2.1	Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ Λανθασμένες πληροφορίες από τα γραφεία της Επιτροπής και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στη Ρώμη	41 41
3.3	ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΔΙΕΥΘΕΤΗΘΗΣΑΝ ΑΠΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ	42
3.3.1	ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ Πρόσβαση στους καταλόγους παρουσίας των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου	42 42

3.3.2	ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ	44
	Πρόσβαση στα έγγραφα του Συμβουλίου	44
3.3.3	Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	48
	Αποζημίωση εταιρίας για προπαρασκευαστική εργασία	48
	Καθυστέρηση όσον αναφορά την απάντηση αιτημάτων παροχής πληροφοριών	49
	Μη καταβολή υπεσχημένης επιχορήγησης	49
	Απονομή της γαλάζιας σημαίας ως σήματος καθαρότητας σε παραλία	50
	Καθυστέρηση στη πληρωμή τιμολογίου	52
	Οδηγία για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής	52
	Επιστροφή εξόδων ταξιδίου και κόστους διαβίωσης	54
	Λήψη πληροφοριών περί των αποτελεσμάτων διαγωνισμού	55
	Καθυστερημένη απάντηση εκ μέρους της Επιτροπής	56
3.3.4	Το ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ EURATOM	56
	Αθέτηση συμβατικής υποχρέωσης	56
3.4	ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΕΚΚΛΕΙΣΑΝ ΜΕ ΚΡΙΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ	57
3.4.1	ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ	57
	Γενικός διαγωνισμός: δικαίωμα επαναξέτασης του αποτελέσματος ενός διαγωνισμού	57
3.4.2	ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ	58
	Αποκλεισμός από διαγωνισμό	58
3.4.3	Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	61
	Καταγγελίες κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για έλλειψη μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων σχετικά με την παρακαμπτήριο του NEWBURY BYPASS	61
	Εκτίμηση επιπτώσεων επί του περιβάλλοντος: αυτοκινητόδρομος M40·	69
	Αδυναμία απάντησης σε υποβολή αίτησης σε κοινοτικό σχέδιο – εκπνοή προθεσμίας	76
3.5	ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΚΑΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ	82
3.5.1	Ο ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ	82
	Αποκάλυψη των λόγων απόρριψης	82
3.6	ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ	84
	Πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα των κοινοτικών οργάνων	84
4	ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	91
4.1	ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ	91
4.2	Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	93
5	ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΘΝΙΚΟΥΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ	95
6	ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ	99
6.1	ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ	99
6.2	ΔΙΑΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ	100

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ _____ 105

A	ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΙΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ ΤΟ 1996	105
B	ΔΙΑΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ	110
Γ	ΟΜΙΛΙΕΣ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ	114
Δ	ΑΡΘΡΑ ΚΑΙ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ	116
Ε	ΔΑΠΑΝΕΣ	121
ΣΤ	ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΙΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ	123

1

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΙΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

Η Ετήσια Έκθεση για το 1996 είναι η πρώτη που καλύπτει ένα ολόκληρο έτος δραστηριοτήτων του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή. Στην Ετήσια Έκθεση για το 1995, εξέθεσα προσεκτικά τα καθήκοντα και τις διαδικασίες λειτουργίας του Γραφείου, καθώς και τις διοικητικές ενέργειες σχετικά με την ίδρυσή του. Είχα επίσης εξηγήσει πόσο σημαντικό είναι να διεξάγεται δημόσια η εργασία του Διαμεσολαβητή, καθώς και τους κανόνες που θα ακολουθούντο επί του θέματος. Η παρούσα Ετήσια Έκθεση επικεντρώνεται κυρίως στις εργασίες του γραφείου του Διαμεσολαβητή κατά τη διεκπεραίωση υποθέσεων.

Διεκπεραίωση καταγγελιών και πρωτοβουλίες

Απαιτήθηκε σημαντική διοικητική εργασία προς ολοκλήρωση της δημιουργίας του γραφείου, ιδίως όσον αφορά την πρόσληψη νέου προσωπικού, την εκπόνηση των μεθόδων εργασίας και τη σύσταση των υπηρεσιών συλλογής τεχνικών πληροφοριών. Ταυτόχρονα, κατέστη δυνατή η εντατικότερη ενασχόληση με τις καταγγελίες. Κατά το 1996, το γραφείο του Διαμεσολαβητή διεκπεραίωσε 1.041 υποθέσεις.

Εξ' αυτών, 842 ήσαν νέες καταγγελίες που ελήφθησαν το 1996. Τις περισσότερες υπέβαλαν ιδιώτες. Μόνον 86 προήρχοντο από εταιρίες και ενώσεις. 29 καταγγελίες διαβίβασαν βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (ΕΚ) και 10 αναφορές η Επιτροπή Αναφορών, με συναίνεση του αναφέροντος, προκειμένου να εξεταστούν ως καταγγελίες. Κατά τη διάρκεια του έτους άρχισαν τρεις έρευνες εξ ιδίας πρωτοβουλίας.

Άρχισαν έρευνες σε 210 περιπτώσεις, περιλαμβανομένων των τριών πρωτοβουλιών. Οι έρευνες ολοκληρώθηκαν σε 102 περιπτώσεις. Ως αποτέλεσμα, σε 82 περιπτώσεις δεν διαπιστώθηκε "κακή διοίκηση". 2 καταγγέλλοντες απέσυραν την καταγγελία τους. Σε 12 περιπτώσεις, το ζήτημα διευθετήθηκε από το όργανο κατά ικανοποιητικό για τον καταγγέλλοντα τρόπο. Αυτό συνέβη κυρίως στην περίπτωση της Επιτροπής και καταδεικνύει μια θετική αντιμετώπιση των πολιτών και της εργασίας του Διαμεσολαβητή. Εν μέρει ως συνέπεια αυτού του γεγονότος, δεν υπάρχουν περιπτώσεις στις οποίες να επιτεύχθηκε θετική επίλυση ως αποτέλεσμα της δραστηριότητας του Διαμεσολαβητή.

Σε 34 περιπτώσεις το πόρισμα ήταν ότι υπήρξε κακή διοίκηση. Εξ αυτών, 32 περιπτώσεις έκλεισαν με την αποστολή κριτικής παρατήρησης προς το

ενδιαφερόμενο όργανο ή οργανισμό. Τούτο σημαίνει ότι στις περιπτώσεις αυτές δεν κρίθηκε απαραίτητη η εκπόνηση σχεδίων συστάσεων. Μία καταγγελία και μία από τις ίδιες πρωτοβουλίες κατέληξαν σε σχέδιο σύστασης προς τα ενδιαφερόμενα όργανα ή οργανισμούς.

Η έκβαση των καταγγελιών κατά το 1996 αντικατοπτρίζει το γεγονός ότι το γραφείο του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή βρισκόταν ακόμα στην αρχική του περίοδο. Ως αποτέλεσμα των διαδικασιών που θεσπίζονται στο Καταστατικό του Διαμεσολαβητή και επεξηγήθηκαν στην περσινή έκθεση, οι επίσημες ακροάσεις, η συλλογή πληροφοριών και η μετάφρασή τους απαιτούν χρονικό διάστημα σχεδόν έξι μηνών. Κατά συνέπεια, η πρώτη πλήρης ετήσια έκθεση περιέχει τα αποτελέσματα που επιτεύχθηκαν κυρίως κατά το δεύτερο εξάμηνο του έτους. Τότε άρχισε να είναι πρακτικά δυνατή η επίλυση υποθέσεων. Σαφώς θα είναι μελλοντικά ευνοϊκότερη για τους καταγγέλλοντες η έκβαση των καταγγελιών τους.

Το 1997 θα είναι πολύ περισσότερες οι δυνατότητες για την επιδίωξη ευνοϊκών λύσεων με τα όργανα της Κοινότητας και για την παρακολούθηση των εργασιών του ΕΚ και της Επιτροπής Αναφορών. Και τούτο επειδή το ΕΚ, κατά την εξέταση του προϋπολογισμού του 1997 όσον αφορά το Διαμεσολαβητή, κατέστησε δυνατό το άνοιγμα ενός μικρού γραφείου στις Βρυξέλλες.

Η ενημέρωση των ευρωπαϊών πολιτών

Κατά το 1996, ολοκληρώθηκε η εξέταση του παραδεκτού σε 921 περιπτώσεις. Σε 323 (35%), η καταγγελία ενέπιπτε στα πλαίσια της εντολής του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή. Σε 598 περιπτώσεις (65%), η καταγγελία ήταν εκτός της εντολής του.

Όλοι οι διαμεσολαβητές λαμβάνουν καταγγελίες εκτός της εντολής τους. Στην περίπτωση του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή, ο αριθμός αυτών των καταγγελιών φαίνεται να μειώνεται σιγά σιγά, παρότι παραμένει σχετικά μεγάλος.

Αντιμετώπισα αυτό το πρόβλημα πληροφορώντας καλύτερα τους ευρωπαίους πολίτες σχετικά με την ύπαρξη και την εντολή του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή. Πραγματοποίησα επίσης σχετικές επισκέψεις στα κράτη μέλη. Οι προσπάθειες αυτές εκτίθενται στην Ετήσια Έκθεση.

Πέραν της τακτικής αποστολής πληροφοριών προς τα μέσα ενημέρωσης, πραγματοποιήθηκε στενή συνεργασία με τα γραφεία πληροφοριών του ΕΚ, τις αντιπροσωπείες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και τα γραφεία των Εθνικών Διαμεσολαβητών και των παρεμφερών οργάνων στα κράτη μέλη. Αυτή η συνεργασία αποσκοπούσε στη διάδοση πληροφοριών και τη στόχευση των πολιτών, των εταιριών και των ενώσεων που πραγματικά χρειάζεται να

γνωρίζουν τη δυνατότητα καταγγελίας σε περιπτώσεις κακής διοίκησης κατά τη δράση των κοινοτικών οργάνων και οργανισμών. Η εκστρατεία πληροφόρησης θα συνεχιστεί και το 1997, με κύριο στόχο τους περιφερειακούς διαμεσολαβητές και τους παρεμφερείς φορείς, που έχουν μεγάλη σημασία σε πολλά κράτη μέλη.

Επιπλέον, σε 243 από τις απαράδεκτες καταγγελίες, συστήθηκε στους καταγγέλλοντες να απευθυνθούν σε ένα αρμόδιο όργανο. Στις περισσότερες περιπτώσεις, σε ένα εθνικό διαμεσολαβητή ή παρεμφερή φορέα (130 περιπτώσεις). Σε 47 περιπτώσεις, είτε κλήθηκε ο καταγγέλλων να υποβάλει αναφορά στο ΕΚ, ή η καταγγελία του διαβιβάστηκε άμεσα, με τη συναίνεσή του, στην Επιτροπή Αναφορών για να εξεταστεί ως αναφορά.

Πολλές από τις απαράδεκτες καταγγελίες αφορούσαν θέματα κοινοτικής νομοθεσίας. Άρχισα, συνεπώς, μια ευέλικτη συνεργασία, που ενδέχεται να εξελιχθεί σε ενεργό δίκτυο μελλοντικά, με φορείς στο ευρωπαϊκό και εθνικό επίπεδο που ασχολούνται με καταγγελίες που αφορούν την κοινοτική νομοθεσία. Οργανώθηκε σεμινάριο στο Στρασβούργο στις 12 και 13 Σεπτεμβρίου 1996. Έλαβαν μέρος το ΕΚ, το Συμβούλιο και η Επιτροπή, καθώς και εθνικοί διαμεσολαβητές και παρεμφερή όργανα (συνήθως επιτροπές αναφορών). Ειδική πρόσκληση εστάλη στην Επιτροπή Αναφορών του ΕΚ, η οποία συμμετείχε στη συνεδρίαση.

Συμφωνήθηκε γενικά ότι η συνεργασία μεταξύ των ενδιαφερόμενων φορέων πρέπει να θεσπιστεί σε ανεπίσημη και ευέλικτη βάση και επί ίσοις όροις. Η συνεργασία θα συνίσταται στην ανταλλαγή πληροφοριών, απόψεων και συμβουλών επί θεμάτων κοινοτικής νομοθεσίας, με στόχο την αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση των αιτημάτων και καταγγελιών των πολιτών.

Αποφασίστηκε επίσης να συσταθεί δίκτυο υπευθύνων γραφείων συνδέσμου, το οποίο ολοκληρώθηκε το 1996. Το επόμενο έτος προβλέπεται να αρχίσει η έκδοση ενημερωτικού φυλλαδίου των υπαλλήλων-συνδέσμων και η διοργάνωση σεμιναρίου προς εμβάθυνση των γνώσεών τους για το κοινοτικό δίκαιο. Η συνεργασία αυτή θα συμβάλει τα μέγιστα στο να καταστεί το κοινοτικό δίκαιο ζωντανή πραγματικότητα σε όλα τα επίπεδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω όλα τα κοινοτικά όργανα και οργανισμούς για την εποικοδομητική και θετική αντιμετώπιση που επέδειξαν καθ' όλο το έτος στις σχέσεις τους με το γραφείο του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή. Θα ήθελα επίσης να ευχαριστήσω τους εθνικούς διαμεσολαβητές και τις εθνικές επιτροπές αναφορών για το πνεύμα συνεργασίας που επέδειξαν κατά τις κοινές μας δραστηριότητες. Τέλος, ευχαριστώ τους Βουλευτές και υπαλλήλους του ΕΚ για την καθοδήγηση και συνδρομή που μου έδωσαν κατά τη δημιουργία του νέου αυτού φορέα.

Το πνεύμα συνεργασίας και η θετική ατμόσφαιρα στην οποία εργάστηκα κατά το 1996 καταδεικνύουν, κατά την άποψή μου, ότι υπάρχει αυθεντική δέσμευση των ενδιαφερομένων μερών για τη δημιουργία μιας Ευρώπης πιο ανθρώπινης και κοινωνικής για τους πολίτες της.

JACOB SÖDERMAN

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΣΤΟ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

Το σημαντικότερο καθήκον του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή είναι η εξέταση των περιπτώσεων κακής διοίκησης κατά τις δραστηριότητες των κοινοτικών οργάνων και οργανισμών. Η προσοχή του Διαμεσολαβητή εφιστάται στις πιθανές περιπτώσεις κακής διοίκησης κυρίως μέσω καταγγελιών των ευρωπαίων πολιτών. Ο Διαμεσολαβητής έχει επίσης τη δυνατότητα να πραγματοποιεί αυτεπάγγελτες έρευνες εξ ιδίας πρωτοβουλίας.

Κάθε ευρωπαίος πολίτης, ή μη πολίτης που διαμένει σε ένα κράτος μέλος, μπορεί να υποβάλλει καταγγελίες στο Διαμεσολαβητή. Το αυτό μπορούν να πράττουν επιχειρήσεις, ενώσεις ή άλλοι φορείς που έχουν την έδρα τους στην Ένωση. Οι καταγγελίες υποβάλλονται στο Διαμεσολαβητή είτε άμεσα είτε μέσω ενός Βουλευτή του ΕΚ.

Εφόσον το ζητήσει ο καταγγέλλων, η εξέταση της καταγγελίας είναι εμπιστευτική. Όπως τονίζεται στην ετήσια έκθεση του Διαμεσολαβητή για το 1995 και στην επ' αυτής έκθεση της Επιτροπής Αναφορών, οι καταγγελίες εξετάζονται δημόσια, εκτός εάν ζητήσει την εμπιστευτικότητα ο καταγγέλλων. Είναι σημαντικό να ενεργεί ο Διαμεσολαβητής όσο πιο ανοιχτά και διαφανώς γίνεται, ούτως ώστε να δίνει το καλό παράδειγμα στους άλλους και να μπορούν οι ευρωπαίοι πολίτες να παρακολουθούν και να κατανοούν την εργασία του.

Κατά το 1996, ο Διαμεσολαβητής εξέτασε 1.041 υποθέσεις. 842 αποτελούσαν νέες καταγγελίες που υποβλήθηκαν το 1996. 717 υποβλήθηκαν άμεσα από πολίτες, 46 από ενώσεις και 40 από εταιρίες. 29 διαβιβάστηκαν από Βουλευτές του ΕΚ και 10 αναφορές προς το ΕΚ διαβιβάστηκαν στο Διαμεσολαβητή από την Επιτροπή Αναφορών του ΕΚ ώστε να εξεταστούν ως καταγγελίες. 196 υποθέσεις μεταφέρθηκαν από το 1995. Ο Διαμεσολαβητής κίνησε επίσης τρεις αυτεπάγγελτες έρευνες (Βλ. Παράρτημα Α, Στατιστικές, σελ. 105).

2.1 Η ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

Το έργο του Διαμεσολαβητή πραγματοποιείται βάσει του άρθρου 138ε της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και το Καταστατικό του Διαμεσολαβητή¹. Το άρθρο 14 του Καταστατικού προβλέπει την εκ μέρους του

¹ Απόφαση του ΕΚ 94/262 της 9ης Μαρτίου 1994 σχετικά με το καθεστώς και τους γενικούς όρους άσκησης των καθηκόντων του Διαμεσολαβητή. ΕΕ 1994-L 113, σελ. 15

Διαμεσολαβητή έγκριση εκτελεστικών διατάξεων. Δεδομένης της περιορισμένης εμπειρίας όσον αφορά τη λειτουργία του γραφείου του Διαμεσολαβητή, εγκρίθηκαν εκτελεστικές διατάξεις για το 1996 σε ενδεικτική και προσωρινή βάση.

Οι διατάξεις που εγκρίθηκαν στις 4 Σεπτεμβρίου 1996 αναφέρονται στην εσωτερική λειτουργία του γραφείου του Διαμεσολαβητή. Όμως, για να είναι το έγγραφο κατανοητό και χρήσιμο για τους πολίτες, περιλαμβάνουν και θέματα που αναφέρονται σε άλλα όργανα και οργανισμούς που περιέχονται ήδη στο Καθεστώς του Διαμεσολαβητή.

Ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε την Επιτροπή Αναφορών και την Επιτροπή Κανονισμού του ΕΚ για την εκ μέρους του έγκριση εκτελεστικών διατάξεων σε ενδεικτική και προσωρινή βάση. Θα εγκρίνει επίσημες και μόνιμες εκτελεστικές διατάξεις κατά τη διάρκεια του 1997.

Όπως παρατηρείται στην Ετήσια Έκθεση του Διαμεσολαβητή για το 1995 και στη σχετική έκθεση της Επιτροπής Αναφορών, υπάρχει συμφωνία μεταξύ της επιτροπής και του Διαμεσολαβητή όσον αφορά την αμοιβαία διαβίβαση καταγγελιών και αναφορών στις περιπτώσεις που ενδείκνυται. Κατά το 1996, διαβιβάστηκαν 10 αναφορές στο Διαμεσολαβητή, με συναίνεση του αναφέροντα, για να εξεταστούν ως καταγγελίες. Πέντε καταγγελίες διαβιβάστηκαν στην Επιτροπή Αναφορών, με συναίνεση του καταγγέλλοντος, για να εξεταστούν ως αναφορές. Επιπλέον, σε 42 περιπτώσεις ο Διαμεσολαβητής συνέστησε στον καταγγέλλοντα να υποβάλει αναφορά στο ΕΚ.

Εν όψει της συμφωνίας και της ικανοποιητικής λειτουργίας της στην πράξη, ο Διαμεσολαβητής δεν θεώρησε απαραίτητο να εκπονήσει πρόταση, όπως προβλέπεται από το άρθρο 161 §1 του Κανονισμού του ΕΚ. Εφόσον όμως το ΕΚ θεωρήσει ότι χρειάζεται η έγκριση διατάξεων για τις δικές του διαδικασίες σε σχέση με το άρθρο 3 §7 και §8 του Καταστατικού του Διαμεσολαβητή, ο Διαμεσολαβητής είναι πρόθυμος να υποβάλει σχετική πρόταση.

2.2 ΠΩΣ ΕΞΕΤΑΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ

Οι καταγγελίες που στέλλονται στο Διαμεσολαβητή καταχωρούνται σε μητρώο και γνωστοποιείται η παραλαβή τους. Με την επιστολή γνωστοποίησης της παραλαβής ενημερώνεται ο καταγγέλλων για την διαδικασία εξέτασης της καταγγελίας και για το όνομα και το τηλέφωνο του νομικού συνεργάτη που την εξετάζει. Το επόμενο βήμα είναι η εξέταση του εάν η καταγγελία εμπίπτει στα πλαίσια της εντολής του Διαμεσολαβητή.

2.2.1 Η εντολή του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή

Η εντολή του Διαμεσολαβητή, που θεσπίζεται με το άρθρο 138ε της Συνθήκης ΕΚ, τον εξουσιοδοτεί να παραλαμβάνει καταγγελίες όλων των πολιτών της Ένωσης ή των φυσικών ή νομικών προσώπων που κατοικούν ή έχουν την καταστατική τους έδρα σε κράτος μέλος, σχετικά με περιπτώσεις κακής διοίκησης στα πλαίσια της δράσης των κοινοτικών οργάνων ή οργανισμών, με εξαίρεση το Δικαστήριο και το Πρωτοδικείο κατά την άσκηση των δικαιοδοτικών τους καθηκόντων. Κατά συνέπεια, μια καταγγελία είναι εκτός της εντολής εάν

- 1) ο καταγγέλλων δεν είναι άτομο που δικαιούται να υποβάλει καταγγελία·
- 2) δεν αφορά κοινοτικό όργανο ή οργανισμό·
- 3) αφορά το Δικαστήριο και το Πρωτοδικείο κατά την άσκηση των δικαιοδοτικών τους καθηκόντων· ή
- 4) δεν αφορά ενδεχόμενη περίπτωση κακής διοίκησης.

Ποιός δικαιούται να υποβάλει καταγγελία

Ένας πολίτης της Κολομβίας κατήγγειλε στο Διαμεσολαβητή τις γερμανικές αρχές, επειδή παραβιάζουν τα ανθρώπινα δικαιώματά του κρατώντας τον στην φυλακή αντί να τον εκδώσουν στην Κολομβία. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι ο καταγγέλλων δικαιούται βάσει της Συνθήκης να υποβάλει καταγγελία επειδή είναι φυσικά παρών στην επικράτεια της Ένωσης. Όμως, η καταγγελία δεν εμπίπτει στα πλαίσια της εντολής, επειδή δε στρέφεται κατά κοινοτικού οργάνου ή οργανισμού. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής δεν κίνησε έρευνα σχετικά με την καταγγελία.

(Καταγγελία 972/ 24. 10. 96/ FMO/DE/DT)

Παραδείγματα καταγγελιών που δεν αφορούσαν περιπτώσεις κακής διοίκησης

Ένας βουλευτής του ΕΚ παραπονέθηκε στο Διαμεσολαβητή καταγγέλλοντας την Επιτροπή Αναφορών για κακή διοίκηση. Υποστήριζε ότι παρατηρούντο σημαντικές καθυστερήσεις κατά την εξέταση των αναφορών, διακρίσεις κατά ολλανδόφωνων πολιτών και προγραμματισμός των συνεδριάσεων της επιτροπής ώστε να συμπίπτουν με συνεδριάσεις άλλων επιτροπών του Κοινοβουλίου. Στην απόφασή του, ο Διαμεσολαβητής υπενθύμιζε ότι το δικαίωμα κάθε πολίτη της ΕΕ να απευθύνει αναφορά στο ΕΚ έχει ως νομική βάση τα άρθρα 8δ και 138δ της Συνθήκης και, συνεπώς, έχει " συνταγματική " αξία. Κατά συνέπεια, είναι σημαντικότερη η μέθοδος εξέτασης των αναφορών. Σοβαρές και εμμένουσες δυσχέρειες κατά τη διεκπεραίωση των αναφορών θα συνιστούσαν παραβίαση του δικαιώματος των πολιτών για τη δέουσα και αποτελεσματική εξέτασή τους. Όμως, αποτελεί ευθύνη του ίδιου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου η διοργάνωση των υπηρεσιών του κατά τρόπο που να τους παρέχει τη δυνατότητα να επιτελούν τα καθήκοντά τους. Οι

κατηγορίες αφορούν μάλλον πολιτικά ζητήματα, και όχι θέμα κακής διοίκησης που θα μπορούσε να εξεταστεί από το Διαμεσολαβητή. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής δεν άρχισε έρευνες επί του θέματος.

(Καταγγελία 420/9.2.96/PLMP/B)

Σε μια άλλη περίπτωση, ένας Ισπανός πολίτης επέκρινε την απόφαση που υποστήριζε ότι είχε λάβει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να απαγορεύσει στην κ. Ritt Bjerregaard, αρμόδια για το περιβάλλον Επίτροπο, τη δημοσίευση βιβλίου, υπό μορφήν ημερολογίου, για τις εμπειρίες της κατά τους πρώτους έξι μήνες της στην Επιτροπή. Σύμφωνα με την ανακοίνωση Τύπου της κ. Bjerregaard, η ακύρωση της δημοσίευσης του βιβλίου της ήταν αποτέλεσμα προσωπικής απόφασής της. Κατά συνέπεια, δεν υπήρχε διοικητική πράξη για να αποτελέσει το αντικείμενο καταγγελίας στο Διαμεσολαβητή. Συνεπώς ο Διαμεσολαβητής δεν μπορούσε να διερευνήσει την υπόθεση.

(Καταγγελία 266/29.11.95/MJA/ES)

2.2.2 Το παραδεκτό των καταγγελιών

Μια καταγγελία που εμπίπτει στην εντολή του Διαμεσολαβητή πρέπει να πληροί και άλλα κριτήρια περί του παραδεκτού για να μπορεί να αρχίσει μία έρευνα ο Διαμεσολαβητής. Τα κριτήρια που θεσπίζει το Καταστατικό του Διαμεσολαβητή είναι ότι:

- 1) πρέπει να προσδιορίζονται ο συντάκτης και το αντικείμενο της καταγγελίας (άρθ. 2.3 του Καταστατικού)
- 2) η καταγγελία πρέπει να υποβληθεί εντός διετίας από την ημερομηνία κατά την οποία τα γεγονότα υπέπεσαν στην αντίληψη του καταγγέλλοντα (άρθ. 2.4)
- 3) πριν από την καταγγελία πρέπει να έχουν γίνει τα δέοντα διοικητικά διαβήματα προς τα οικεία θεσμικά όργανα ή οργανισμούς (άρθ. 2.4)
- 4) σε περίπτωση καταγγελιών που αφορούν τις εργασιακές σχέσεις μεταξύ θεσμικών οργάνων και οργανισμών και υπαλλήλων τους, πριν από την υποβολή καταγγελίας θα πρέπει να έχουν εξαντληθεί οι δυνατότητες υποβολής εσωτερικών διοικητικών αιτημάτων και καταγγελιών (άρθ. 2.8).
- 5) ο Διαμεσολαβητής δεν μπορεί να παρεμβαίνει σε υποθέσεις που έχουν παραπεμφθεί στη δικαιοσύνη ούτε να αμφισβητεί την ορθότητα δικαστικής απόφασης (άρθ. 1.3)

Ένα παράδειγμα μη παραδεκτής καταγγελίας

Ένας Αυστριακός κατήγγειλε στο Διαμεσολαβητή ότι δεν πραγματοποιήθηκε ορθά ένας διαγωνισμός της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για διοικητικούς υπαλλήλους αυστριακής εθνικότητας. Υποστήριζε, μεταξύ άλλων, ότι οι γραπτές δοκιμασίες δε διορθώθηκαν από τα μέλη της εξεταστικής επιτροπής αλλά από εξωτερικούς εκτιμητές που προερχόντουσαν από το Αυστριακό

Υπουργείο Εξωτερικών και ότι δεν είχε γίνει σεβαστή η ανωνυμία των γραπτών. Ο καταγγέλλων είχε ήδη προσφύγει στο Πρωτοδικείο. Δεδομένου ότι η δικαστική διαδικασία είχε ως αντικείμενο τα ίδια μέρη και τα ίδια γεγονότα με την καταγγελία στο Διαμεσολαβητή, εφαρμόστηκε το άρθρο 1 §3 του Καταστατικού και ο Διαμεσολαβητής δεν μπορούσε να εξετάσει τις κατηγορίες.

(Καταγγελία 216/8.11.95ΜΗ/Α)

2.2.3 Δικαιολογημένες έρευνες

Ο Διαμεσολαβητής μπορεί να εξετάσει καταγγελίες που εμπίπτουν στα πλαίσια των καθηκόντων του και καλύπτουν τα κριτήρια του παραδεκτού. Το άρθρο 138ε της Συνθήκης ΕΚ ορίζει ότι ο Διαμεσολαβητής " διεξάγει τις έρευνες που κρίνει δικαιολογημένες ". Σε ορισμένες περιπτώσεις, δεν υπάρχουν επαρκείς λόγοι για να διεξάγει ο Διαμεσολαβητής μία έρευνα, παρότι η καταγγελία είναι παραδεκτή από τεχνικής απόψεως. Όποτε έχει ήδη εξεταστεί μία καταγγελία ως αναφορά από την Επιτροπή Αναφορών του ΕΚ, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί συνήθως ότι δε συντρέχει λόγος για να διερευνήσει το θέμα, εκτός εάν υποβάλλονται νέα στοιχεία.

Ένα παράδειγμα καταγγελίας για την οποία δε συνέτρεχαν λόγοι έρευνας

Υποβλήθηκε καταγγελία στο Διαμεσολαβητή σχετικά με τη μονάδα συνεταιριστικής ανάπτυξης του ΤΚΔ, που χρηματοδοτήθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (ΕΚΤ). Ο καταγγέλλων υποστήριζε ότι δεν είχε εξεταστεί δεόντως αίτηση χορήγησης κονδυλίου από το ΤΚΔ, χωρίς όμως να παρέχει κανένα στοιχείο προς υποστήριξη της καταγγελίας. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δεν υπήρχαν επαρκείς λόγοι για να αρχίσει έρευνα.

(Καταγγελία 582/12.5.96/MG/IRL)

2.3 ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ

Από τις 842 νέες καταγγελίες που καταχωρήθηκαν το 1996, το 17% προερχόταν από το Ηνωμένο Βασίλειο (ΗΒ), το 14% από τη Γερμανία, το 11% από την Ισπανία, το 11% από τη Γαλλία και το 10% από την Ιταλία. Πλήρης ανάλυση της γεωγραφικής προέλευσης των καταγγελιών υπάρχει στο Παράρτημα Α, Στατιστικές, σελ. 105.

Κατά το 1996, ολοκληρώθηκε η διαδικασία εξέτασης 921 καταγγελιών όσον

αφορά το εάν εμπίπτουν στα πλαίσια της εντολής, καλύπτουν τα κριτήρια παραδεκτού και υπάρχουν λόγοι για την αρχή έρευνας. Από τις καταγγελίες που εξετάστηκαν, το 35% φαινόταν να εμπίπτει στα πλαίσια των καθηκόντων του Διαμεσολαβητή. Εξ αυτών, 254 πληρούσαν τα κριτήρια του παραδεκτού, αλλά 47 δεν παρείχαν λόγους για την πραγματοποίηση έρευνας. Κατά συνέπεια άρχισαν έρευνες σε 207 περιπτώσεις.

Οι περισσότερες από τις καταγγελίες που οδήγησαν σε έρευνα απευθυνόντουσαν κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (81%). Όπως αναφερόταν στην Ετήσια Έκθεση για το 1995, η Επιτροπή αποτελεί το κύριο κοινοτικό όργανο που λαμβάνει αποφάσεις με άμεση επίπτωση στους πολίτες. Είναι συνεπώς λογικό και να αποτελεί το κύριο αντικείμενο των καταγγελιών των πολιτών. Υποβλήθηκαν 19 καταγγελίες κατά του ΕΚ και 4 κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ).

Τα κυριότερα είδη καταγγελλόμενης κακής διοίκησης αφορούσαν την παράλειψη εκπλήρωσης μιας υποχρέωσης, ήτοι παράλειψη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να εκπληρώσει το ρόλο της ως φεματοφύλακα των Συνθηκών έναντι των κρατών μελών (83 περιπτώσεις), μη ικανοποιητικές διαδικασίες ή παράλειψη του σεβασμού του δικαιώματος υπεράσπισης (30 περιπτώσεις), έλλειψη διαφάνειας (30 περιπτώσεις), αδικία ή κατάχρηση εξουσίας (16 περιπτώσεις), δυσλειτουργία ή αναρμοδιότητα (18 περιπτώσεις), αποφεύξιμες καθυστερήσεις και διακρίσεις (αμφότερες 15 περιπτώσεις).

2.4 ΣΥΣΤΑΣΗ ΓΙΑ ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΣΕ ΆΛΛΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

Όποτε μια καταγγελία δεν εμπίπτει στα πλαίσια των καθηκόντων του ή όποτε είναι απαράδεκτη, ο Διαμεσολαβητής προσπαθεί να συστήσει στον καταγγέλλοντα να προσφύγει σε άλλη υπηρεσία που θα μπορούσε να εξετάσει την καταγγελία του. Κατά το 1996, αυτή η σύσταση δόθηκε σε 243 περιπτώσεις, οι περισσότερες εκ των οποίων αφορούσαν την κοινοτική νομοθεσία. Σε 130 περιπτώσεις συστήθηκε στον καταγγέλλοντα να προσφύγει στον εθνικό διαμεσολαβητή ή σε παρεμφερές όργανο. Σε 42 καταγγέλλοντες συστήθηκε να υποβάλουν αναφορά στο ΕΚ, ενώ άλλες πέντε καταγγελίες διαβιβάστηκαν στην Επιτροπή Αναφορών, με τη συναίνεση του καταγγέλλοντος, προκειμένου να εξεταστούν σαν αναφορές. Σε 43 περιπτώσεις συστήθηκε να πραγματοποιηθεί επαφή με την Επιτροπή στον αριθμό αυτό περιλαμβάνονται και μερικές περιπτώσεις στις οποίες κηρύχθηκε απαράδεκτη καταγγελία κατά της Επιτροπής επειδή δεν είχαν πραγματοποιηθεί τα δέοντα διοικητικά διαβήματα προς την Επιτροπή.

2.5 ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

Όταν ο Διαμεσολαβητής αποφασίζει να αρχίσει τη διερεύνηση μιας καταγγελίας, το πρώτο βήμα είναι να σταλεί η καταγγελία και κάθε συνημμένο έγγραφο στο σχετικό κοινοτικό όργανο ή οργανισμό για μια πρώτη γνώμη. Μετά από τη λήψη της πρώτης γνώμης, αυτή στέλνεται στον καταγγέλλοντα για σχολιασμό.

Ενίοτε, το ίδιο το όργανο ή ο οργανισμός λαμβάνει μέτρα προκειμένου να ρυθμίσει το θέμα κατά τρόπο ικανοποιητικό για τον καταγγέλλοντα. Όποτε η πρώτη γνώμη και οι παρατηρήσεις δείχνουν ότι συνέβη κάτι τέτοιο, περατώνεται η εξέταση του θέματος ως " διευθετημένου από το όργανο ". Σε άλλες περιπτώσεις, που ο καταγγέλλων αποφασίζει να αναιρέσει την καταγγελία, η υπόθεση αρχειοθετείται.

Εάν η καταγγελία δεν ρυθμίζεται από το όργανο ούτε εγκαταλειφθεί από τον καταγγέλλοντα, ο Διαμεσολαβητής συνεχίζει τις έρευνές του. Εάν η έρευνα δεν καταδεικνύει περίπτωση κακής διοίκησης, ενημερώνονται σχετικά ο καταγγέλλων και το όργανο ή ο οργανισμός και κλείνει η υπόθεση.

Εάν οι έρευνες αποκαλύψουν μια περίπτωση κακής διοίκησης, ο Διαμεσολαβητής επιδιώκει μια φιλική ρύθμιση προς ικανοποίηση του καταγγέλλοντος. Εάν δεν είναι δυνατή μια τέτοια φιλική ρύθμιση, ο Διαμεσολαβητής είτε κλείνει το φάκελλο με επικριτικό σχόλιο προς το σχετικό όργανο ή οργανισμό, ή προβαίνει σε επίσημη διαπίστωση περίπτωσης κακής διοίκησης με σχέδιο συστάσεων. Το επικριτικό σχόλιο θεωρείται κατάλληλο σε περιπτώσεις στις οποίες η κακή διοίκηση δε φαίνεται να έχει γενικές επιπτώσεις και δεν κρίνεται απαραίτητη περαιτέρω δράση του Διαμεσολαβητή.

Στις περιπτώσεις στις οποίες φαίνεται απαραίτητη η περαιτέρω δράση του Διαμεσολαβητή (ήτοι σε σοβαρότερες περιπτώσεις κακής διοίκησης ή σε περιπτώσεις που έχουν γενικές επιπτώσεις), ο Διαμεσολαβητής λαμβάνει απόφαση με σχέδιο συστάσεων προς το ενδιαφερόμενο όργανο ή οργανισμό. Σύμφωνα με το άρθρο 3 §6 του Καταστατικού του Διαμεσολαβητή, το όργανο ή ο οργανισμός πρέπει να στείλει αιτιολογημένη γνώμη εντός τριών μηνών. Η αιτιολογημένη γνώμη ενδέχεται να συνίσταται στην αποδοχή της απόφασης του Διαμεσολαβητή και σε περιγραφή των μέτρων που θα ληφθούν προς υλοποίηση των συστάσεων.

Το 1996, ο Διαμεσολαβητής άρχισε 210 έρευνες, εκ των οποίων 207 βάσει καταγγελιών και 3 αυτεπάγγελτες.

Δώδεκα περιπτώσεις ρυθμίστηκαν από το ίδιο το όργανο ή τον οργανισμό. Δύο άλλες εγκαταλείφθηκαν από τον καταγγέλλοντα. Σε 82 περιπτώσεις, οι έρευνες του Διαμεσολαβητή δεν κατέδειξαν περιπτώσεις κακής διοίκησης.

Απευθύνθηκε επίκριση σε όργανο σε 32 περιπτώσεις. Συστάσεις προς τα όργανα και τους οργανισμούς διατυπώθηκαν σε δύο περιπτώσεις, των οποίων η τρίμηνη προθεσμία για την αιτιολογημένη γνώμη του οργάνου ή οργανισμού λήγει το 1997. (Για περαιτέρω λεπτομέρειες, βλ. Παράρτημα Α, Στατιστικές, σελ. 105)

3.1 ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΒΡΕΘΗΚΕ ΚΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

3.1.1 ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΙΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

ΔΙΑΚΟΠΗ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

Απόφαση επί καταγγελίας 11/31.95/DK/UK-EF-en κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Η καταγγελία

Η κα Κ. απηύθυνε επιστολή προς τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή στις 5 Δεκεμβρίου 1994, καταγγέλλοντας ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο Λουξεμβούργο είχε διακόψει τη σύμβασή της χωρίς προειδοποίηση επειδή αυτή είχε αρνηθεί να υπογράψει ανακριβή πρακτικά.

Η έρευνα

Μόλις εκλέχθηκε ο πρώτος Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής, άρχισε η διερεύνηση της καταγγελίας. Στις 22 Φεβρουαρίου 1996, ο Διαμεσολαβητής έλαβε παρατηρήσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου επί της καταγγελίας. Αντίγραφο τους εστάλη στην καταγγέλλουσα στις 8 Μαρτίου 1996, και αυτή απάντησε με παρατηρήσεις στις 12 Μαρτίου.

Η απόφαση

1) Πορίσματα σε σχέση με νομικά θέματα και ενδεχόμενη κακοδιοίκηση

1.1 Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής δεν δέχθηκε τον ισχυρισμό ότι υπήρχε σύμβαση απασχόλησης ανάμεσα στην καταγγέλλουσα και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Δεν χωρεί αμφιβολία ότι η καταγγέλλουσα είχε σύμβαση με την εταιρία T. C. S. Ltd., η οποία με τη σειρά της είχε σύμβαση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Η εν λόγω σύμβαση φαίνεται να αποτέλεσε τη νομική βάση της εργασιακής σχέσης ανάμεσα στην καταγγέλλουσα και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

1.2 Η απουσία σύμβασης απασχόλησης δεν είναι καθοριστική ως προς το ζήτημα της κακοδιοίκησης. Η μεταχείριση ενός ατόμου που εργάζεται στο Κοινοβούλιο υπό τις συνθήκες με τις οποίες εργαζόταν η καταγγέλλουσα θα μπορούσε να στοιχειοθετήσει περίπτωση κακοδιοίκησης.

2) Πορίσματα επί των πραγματικών στοιχείων της υπόθεσης

2.1 Όπως προκύπτει σαφώς από την καταγγελία και τα συνοδευτικά έγγραφα, καθώς και από την πραγματοποιηθείσα διερεύνηση, η εργασιακή σχέση ανάμεσα στην καταγγέλλουσα και το πρόσωπο που αποτελούσε τον κύριο στόχο της καταγγελίας της, τον κ. Β., είχε επιδεινωθεί πριν από τα γεγονότα

που οδήγησαν τελικά στην καταγγελία. Δεν υπήρχαν στοιχεία που να συνηγορούν υπέρ της εκτίμησης ότι η επιδείνωση της εργασιακής σχέσης ήταν αποτέλεσμα ή συνοδεύτηκε από κακοδιοίκηση.

2.2 Τα πραγματικά περιστατικά που συνδέονται με το θέμα των πρακτικών αμφισβητήθηκαν. Δεν υπήρχε καμία αμφιβολία για το πότε και πού πραγματοποιήθηκαν διάφορες συνεδριάσεις και ποιος ήταν παρών, αλλά προέκυψαν διαφορές πραγματικών στοιχείων και ερμηνείας ανάμεσα στις διάφορες περιγραφές για το τι συνέβη κατά τις συνεδριάσεις αυτές και ποια ήταν η σημασία τους. Ο Διαμεσολαβητής δεν βρήκε στοιχεία που να στηρίζουν την άποψη ότι το εν λόγω επεισόδιο προκλήθηκε από κακοδιοίκηση ή συνιστούσε το ίδιο μια τέτοια περίπτωση. Φαινόταν απίθανο ότι μια περαιτέρω διερεύνηση θα επέτρεπε στον Διαμεσολαβητή να επιλύσει τα διαμφισβητούμενα ζητήματα υπέρ της καταγγέλλουσας.

Κατόπιν των ανωτέρω ευρημάτων ως προς τα νομικά θέματα και τα πραγματικά περιστατικά, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε ότι δεν δικαιολογείται περαιτέρω διερεύνηση και έκλεισε την υπόθεση.

3.1.2 Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΠΥΡΗΝΙΚΕΣ ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΚΗ ΠΟΛΥΝΗΣΙΑ

Απόφαση σχετικά με τις καταγγελίες: 34/21.1.95/PMK/EN, 148/28.9.95BL/ES-DE, 215/07.11.95/FJRC/ES, 242/20.11.95/DS/UK-EN, 243/20.11.95/JF/UK-EN, 244/20.11.95/RSS/UK-EN, 246/22.11.95/JML/UK-EN, 247/22.11.95/HW/UK-EN, 248/22.11.95/DT/UK-EN, 250/22.11.95/GMA/UK-EN, 251/22.11.95/MG/UK-EN, 285/14.12.HNDG/PO-PO, 294/3.1.96/AB/UK-EN, 296/3.1.96/PS/UK-EN, 297/93.1.96/FDN/UK-EN, 299/12.1.96/APW/UK-EN, 301/13.12.95/PB/UK-EN, 323/4.1.96/JM/UK-EN, 326/8.1.96/WMC/UK-EN, 329/8.1.96/CG/UK-EN, 341/8.1.96/JB/UK-EN, 342/8.1.96/RN/UK-EN, 343/8.1.96/CRJ/UK-EN, 344/8.1.96/MD/UK-EN, 345/13.12.95/PM/UK-EN, 351/11.1.96/PLT/UK-EN, 352/10.1.96/DP/UK-EN, 353/10.1.96/RW/UK-EN, 368/16.1.96/MO/UK-EN, 369/16.1.96/DH/UJ-EN, 370/16.1.96/RB/UK-EN, 375/18.1.96/LF/UK-EN, 379/26.1.96/PE/UK-EN, 380/25.1.96/AS/UK-EN, 386/22.1.96/AH/UK-EN, 399/31.1.96/J&J/UK-EN, 410/7.2.96/EHW/UK-EN, 440/20.2.96/AW/UK-EN – κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Οι καταγγελίες

Το Φθινόπωρο του 1995 και τους πρώτους μήνες του 1996, ο Διαμεσολαβητής έλαβε σχετικά υψηλό αριθμό καταγγελιών σχετικά με τις πυρηνικές δοκιμές που η Γαλλική Κυβέρνηση ανήγγειλε ότι θα αρχίσει στη Γαλλική Πολυνησία τον Ιούλιο του 1995. Οι καταγγελίες αναφέρουν στην ουσία ότι η Επιτροπή κράτησε παθητική στάση επί του θέματος.

Η έρευνα

Στην πρώτη γνωμοδότησή της επί του θέματος, η Επιτροπή επέστησε την προσοχή του Διαμεσολαβητή στο γεγονός ότι μεμονωμένα άτομα προσέφυγαν ενώπιον του Πρωτοδικείου και, ως εκ τούτου, δεν γνωμοδότησε επί της ουσίας των καταγγελιών.

Προκειμένου ο Διαμεσολαβητής να μπορέσει να αξιολογήσει ορθά, σύμφωνα με τα άρθρα 1.3 και 2.7 του καθεστώτος του Διαμεσολαβητή εάν θα μπορούσε να ολοκληρώσει την εξέτασή του επί των καταγγελιών λόγω ταυτότητας των προσφυγών στο Δικαστήριο και των καταγγελιών, ζήτησε από την Επιτροπή να του διαβιβάσει αντίγραφο των προσφυγών στο Δικαστήριο. Η Επιτροπή δεν υπέβαλε την ζητηθείσα τεκμηρίωση και, στο μεταξύ, οι προσφεύγοντες στο Δικαστήριο απέσυραν την προσφυγή τους. Στη συνέχεια, η Επιτροπή παρουσίασε παρατηρήσεις επί της ουσίας των καταγγελιών. Η Επιτροπή δήλωσε κατ' ουσίαν:

"Όλες οι καταγγελίες, πλην μιάς, θεωρούν ότι η Επιτροπή δεν εφήρμοσε σωστά τον κοινοτικό νόμο, όσον αφορά τις πυρηνικές δοκιμές στη Γαλλική Πολυνησία. Αν και οι περισσότερες καταγγελίες δεν διευκρινίζουν ποιές νομικές διατάξεις παρεβιάστησαν, θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι όλες καταγγέλλουν την παράλειψη, κατά την άποψή τους, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να εφαρμόσει το άρθρο 34 της Συνθήκης ΕΚΑΕ, όσον αφορά τις πυρηνικές δοκιμές που πραγματοποίησε η Γαλλία.

Θα έπρεπε κατ' αρχήν να καταστεί σαφές ότι, παρά το ότι αναφέρεται σε ορισμένες καταγγελίες, η γνωμοδότηση την οποία καλείται να δώσει η Επιτροπή κατόπιν αιτήματος κράτους μέλους, σύμφωνα με το άρθρο 34 της Συνθήκης ΕΚΑΕ, δεν αφορά τόσο το κατά πόσον είναι ενδεδειγμένη η πραγματοποίηση ενός ιδιαίτερα επικινδύνου πειράματος, όσο τα πρόσθετα μέτρα υγείας και ασφάλειας που πρέπει να λάβει το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος.

Αν και η Γαλλία δεν διέτύπωσε κάποια άποψη σύμφωνα με το άρθρο 34 της Συνθήκης ΕΚΑΕ, σχετικά με τις νέες σειρές δοκιμών που άρχισαν το 1995, η Επιτροπή προσπάθησε από την αναγγελία τους, τον Ιούνιο του 1995, να εξασφαλίσει το ότι οι διατάξεις της Συνθήκης θα τηρηθούν πλήρως.

Για το σκοπό αυτό συνέλεξε πληροφορίες επί του θέματος από διάφορες πηγές και αξιολόγησε τόσο τις ληφθείσες πληροφορίες, όσο και εκείνες που ήδη διέθετε. Κατάλογος των κυρίων εγγράφων επισυνάπτεται στη σχετική ανακοίνωση. Η Επιτροπή δεν θα επιθυμούσε να επιστήσι την προσοχή στην έκθεση του Ινστιτούτου Διουρανιακών Στοιχείων της Καρλσρούης, της 19ης Οκτωβρίου 1995, σχετικά με τις συνέπειες μερικής ή πλήρους διαρροής ραδιενεργείας στα ύδατα των κοιλοτήτων έκρηξης από τις υπόγειες πυρηνικές δοκιμές στη Μουρουρόα και την Φανγκαταούφα. Η έκθεση κατέληγε στο συμπέρασμα ότι σε περίπτωση πλήρους διαρροής ραδιενεργείας στα ύδατα των κοιλοτήτων που σχηματίστηκαν από τις υπόγειες εκρήξεις, τα επήσια όρια λήψης ποσίου ύδατος θα είχαν τηρηθεί.

Προκειμένου να επιβεβαιωθεί ότι ήσαν αξιόπιστα τα στοιχεία που παρέσχε στην Επιτροπή η Γαλλία, σχετικά με τα επίπεδα ραδιενέργειας, πραγματοποιήθηκε βάσει του άρθρου 35 της Συνθήκης ΕΚΑΕ αποστολή εξακρίβωσης στη Γαλλική

Πολυνησία, από 18 έως 29 Σεπτεμβρίου 1995 με σκοπό να εξακριβωθεί η λειτουργία και αποτελεσματικότητα των εγκαταστάσεων ελέγχου του επιπέδου ραδιενεργείας στην ατμόσφαιρα, τα ύδατα και το έδαφος της περιοχής. Οι δραστηριότητες εξακρίβωσης ήταν γενικά ικανοποιητικές και δεν προκάλεσαν σημαντικές παρατηρήσεις, όσον αφορά την αξιόπιστη λειτουργία και αποτελεσματικότητα των εγκαταστάσεων και την καταλληλότητα των προγραμμάτων ελέγχου.

Η Επιτροπή συζήτησε το θέμα κατ' επανάληψη τον Σεπτέμβριο και τον Οκτώβριο του 1995 και κατά τη σύνοδό της στις 23 Οκτωβρίου 1995 κατέληξε ότι οι ειδικές συνθήκες υπό τις οποίες πραγματοποιήθηκαν οι τελευταίες δοκιμές στη Γαλλική Πολυνησία οδηγούν στο συμπέρασμα ότι οι δοκιμές αυτές δεν δημιούργησαν αισθητούς κινδύνους από σημαντική έκθεση των εργαζομένων ή του πληθυσμού σε ιονίζουσα ακτινοβολία και ότι, επομένως, δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 34".

Επισυνάπτεται στις παρατηρήσεις της Επιτροπής κατάλογος των 25 κυρίων εγγράφων επί των οποίων η Επιτροπή βάσισε τα συμπεράσματά της.

Οι παρατηρήσεις διεβιβάστηκαν στους καταγγέλλοντες, οι περισσότεροι εκ των οποίων επέλεξαν να μην σχολιάσουν τη θέση της Επιτροπής.

Η απόφαση

Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δεν αιτιολογείται ο ισχυρισμός ότι η Επιτροπή τήρησε παθητική στάση επί του θέματος. Επιπλέον, δήλωσε ότι βάσει των στοιχείων που υπέβαλαν οι καταγγέλλοντες δεν θεώρησε ότι η Επιτροπή άσκησε τις εξουσίες της λανθασμένα ή ατελώς. Επομένως, εφόσον δεν παρουσιάστηκαν κάποια στοιχεία κακοδιοίκησης στις ενέργειες της Επιτροπής, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να κλείσει τις υποθέσεις.

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΑΙΤΗΣΕΩΝ ΣΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ LIEN – PHARE & TACIS

Απόφαση σχετικά με την καταγγελία 52/27.7.95/JL/B κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Ο κ. L. έγραψε προς το Διαμεσολαβητή σε σχέση με την εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής απόρριψη σχεδίων που είχε υποβάλει για χρηματοδότηση στο πλαίσιο του προγράμματος LIEN Phare-Tacis 1994 για βοήθεια προς τις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης και της πρώην ΕΣΣΔ. Η επιστολή που τον πληροφορούσε για την απόρριψη της αίτησής του ανέφερε ότι η Επιτροπή δεν υποχρεούται να αιτιολογήσει τις αποφάσεις της. Ο κ. L. έλεγε ότι, στην πραγματικότητα, έλαβε σύντομα σχόλια για τις απορρίψεις πάνω σε ένα τυποποιημένο πληροφοριακό φύλλο και θεωρούσε ότι η πληροφόρηση αυτή ήταν ανεπαρκής για μια διόρθωση των αδυναμιών της αίτησης ενόψει επανυποβολής της.

Ο καταγγέλλων έθετε το ερώτημα κατά πόσον η διοίκηση έχει μια τυποποιημένη μέθοδο αξιολόγησης για τις αιτήσεις που αφορούν τα σχέδια LIEN και, στην περίπτωση αυτή, γιατί τα αποτελέσματα της εφαρμογής της εν λόγω μεθόδου δεν γνωστοποιούνται στους αιτούντες.

Η έρευνα

Από τη διερεύνηση του ζητήματος προέκυψε ότι η διαδικασία επιλογής σχεδίων βάσει του προγράμματος LIEN Phare-Tacis 1994 περιλάμβανε τρία στάδια:

- 1) διεξοδική εξέταση και αξιολόγηση των προτάσεων από ομάδα εμπειρογνομόνων την οποία παρέχει η European Volunteer Centre/East European Partnership (CEV/EEP), μια ειδικευμένη εταιρία με έδρα τις Βρυξέλλες,
- 2) εξέταση των συστάσεων από συμβουλευτική ομάδα ειδικών, προερχόμενων από τις διάφορες Γενικές Διευθύνσεις της Επιτροπής,
- 3) τελική επιλογή εκ μέρους της Επιτροπής, βάσει των προτάσεων της συμβουλευτικής ομάδας.

Το 1994 έγιναν δεκτά 53 σχέδια επί συνόλου 590 αιτήσεων.

Απαντώντας στις αιτήσεις του Διαμεσολαβητή για παροχή διευκρινίσεων, η Επιτροπή ανέφερε ότι στον φάκελο τεκμηρίωσης σχετικά με το LIEN δημοσιεύεται ένα πλέγμα αξιολόγησης με αναλυτικά κριτήρια και σταθμίσεις. Η απάντηση επιπροσθέτως ανέφερε ότι η συμβουλευτική ομάδα "λαμβάνει επίσης υπόψη στοιχεία όπως μια εύλογη γεωγραφική κατανομή".

Η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι ήταν στην πράξη αδύνατον να γράφεται διεξοδική ανάλυση για κάθε απορριπτόμενη πρόταση. Ως εκ τούτου, η επιστολή με την οποία ενημερώνονται οι αιτούντες για την απόρριψη του σχεδίου τους χρησιμοποιεί μια τυποποιημένη μορφή, όπου εκτίθενται συνοπτικά οι γενικοί λόγοι και καλείται ρητά ο αιτών να επικοινωνήσει με τη CEV/EEP για περαιτέρω εξηγήσεις. Σύμφωνα με την Επιτροπή, η CEV/EEP δεν διαβιβάζει τις εκθέσεις των αξιολογητών προς τους αιτούντες, αλλά συνήθως επιτρέπει την πρόσβαση των ενδιαφερομένων σε αυτές και συζητεί μαζί τους τα πορίσματα. Η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι ο κ. L. δεν είχε αξιοποιήσει την ευκαιρία να λάβει από τη CEV/EEP περαιτέρω λεπτομέρειες σχετικά με την απόρριψη του σχεδίου του.

Έπειτα από ανάλυση των σχολίων της Επιτροπής και των παρατηρήσεων του καταγγέλλοντος, ο Διαμεσολαβητής ζήτησε περαιτέρω διευκρινίσεις από την Επιτροπή. Απαντώντας, η Επιτροπή ανέφερε ότι η ποιοτική αξιολόγηση εκ μέρους της ομάδας εμπειρογνομόνων εφαρμόζεται μόνο στο στάδιο 1 της διαδικασίας επιλογής. Η αξιολόγηση διαιρεί τις προτάσεις σε δύο βασικές κατηγορίες: εκείνες που εμφανίζουν συντελεστή αξιολόγησης άνω του 50% και εκείνες που βρίσκονται κάτω από το 50%. Το ποσοστό αυτό προκύπτει από τη στάθμιση που δημοσιεύεται στον φάκελο τεκμηρίωσης. Σύμφωνα πάντως με

την Επιτροπή, όταν ο αιτών του οποίου το σχέδιο έχει απορριφθεί συναντάται με εκπροσώπους της CEV/EEP για να συζητήσει τις ατέλειες του σχεδίου, λαμβάνει γνώση των παρατηρήσεων που διατυπώνονται κατά τη συνεδρίαση της συμβουλευτικής ομάδας και οπωσδήποτε πρόσθετων παρατηρήσεων της Επιτροπής, καθώς και των σχετικών σημείων από τις εκθέσεις των αξιολογητών. Στόχος των συναντήσεων αυτών είναι να βοηθηθεί ο αιτών να εντοπίσει τα ισχυρά και αδύνατα σημεία του σχεδίου, ώστε μια μελλοντική αίτηση να μπορεί να έχει αίσια έκβαση: οι περαιτέρω εξηγήσεις αναφέρονται επομένως στην όλη διαδικασία επιλογής.

Η απόφαση

1) Η γνωστοποίηση αιτιολόγησης προς τους αποτυχόντες αιτούντες

1.1 Στις απαντήσεις της προς τον Διαμεσολαβητή, η Επιτροπή δεν υποστήριξε ότι δεν υποχρεούται να παράσχει αιτιολόγηση προς τους αποτυχόντες αιτούντες στο πλαίσιο του προγράμματος LIEN Phare-Tacis. Αντίθετα, η Επιτροπή τόνισε ότι επιζητεί

- να εξασφαλίσει τη διαφάνεια της διαδικασίας επιλογής και
- να βοηθήσει τους αιτούντες να εντοπίσουν τα ισχυρά και αδύνατα σημεία ενός απορριφθέντος σχεδίου, ώστε μια μελλοντική αίτηση να μπορεί να έχει αίσια έκβαση.

1.2 Τα υπό εξέταση ζητήματα αφορούσαν λοιπόν το κατά πόσον η παρεχόμενη αιτιολόγηση ήταν επαρκής για την επίτευξη αυτών των σκοπών. Τα εν λόγω ζητήματα έπρεπε να αντιμετωπισθούν στο πλαίσιο της διαδικασίας λήψης αποφάσεων με την οποία σχετίζονται.

2) Παροχή συνοπτικής αιτιολόγησης και περαιτέρω πληροφοριών κατόπιν αιτήσεως

2.1 Φαίνεται ότι η Επιτροπή εξήγησε την απόρριψη των προτάσεων που υποβλήθηκαν στο πλαίσιο του προγράμματος LIEN Phare-Tacis παρέχοντας συνοπτική αιτιολόγηση πάνω σε ένα τυποποιημένο πληροφοριακό φύλλο και διαθέτοντας περαιτέρω πληροφορίες κατόπιν αιτήσεως.

2.2 Από τις απαντήσεις της Επιτροπής προέκυψε ότι, για δημοσιονομικούς λόγους, μόνον το 10% των υποβληθέντων σχεδίων χρηματοδοτήθηκαν και ότι ήταν δυνατόν να μη χρηματοδοτηθούν σχέδια με υψηλή αξιολόγηση. Η διαδικασία επιλογής σχεδίων φαίνεται συνεπώς να είχε χαρακτηριστικά μιας διαδικασίας υποβολής προσφορών για ανάθεση σύμβασης.

2.3 Στο πλαίσιο αυτό ενδείκνυται να αναφερθούμε κατ' αναλογία στις διατάξεις της οδηγίας περί δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών¹, σε ό,τι αφορά την παροχή αιτιολόγησης προς τους αποτυχόντες προσφέροντες. Το άρθρο 12 της οδηγίας δεν απαιτεί την αυτόματη παροχή αιτιολόγησης, αλλά η

¹ Οδηγία του Συμ βουλίου, ΕΕ L 209/1.

αναθέτουσα αρχή υποχρεούται να ενημερώσει όποιον απορριφθέντα υποψήφιο ή προσφέροντα το ζητεί σχετικά με τους λόγους απόρριψης της αίτησης ή προσφοράς του.

2.4 Η διαδικασία που υιοθετήθηκε για το πρόγραμμα LIEN Phare-Tacis, δηλαδή η παροχή συνοπτικής αιτιολόγησης πάνω σε ένα τυποποιημένο πληροφοριακό φύλλο και εν συνεχεία παροχή λεπτομερέστερων πληροφοριών κατόπιν αιτήσεως, δεν φαίνεται επομένως να είναι απρόσφορη.

3) Η διαφάνεια της διαδικασίας επιλογής

3.1 Σύμφωνα με τις απαντήσεις της Επιτροπής, οι περαιτέρω πληροφορίες που διατίθενται κατόπιν αιτήσεως καλύπτουν και τα τρία στάδια της διαδικασίας επιλογής.

3.2 Ο δημοσιευμένος φάκελος τεκμηρίωσης σχετικά με το πρόγραμμα LIEN περιείχε ένα κεφάλαιο με τίτλο "Ποιος λαμβάνει την απόφαση για την επιδότηση των σχεδίων και ποιος τα αξιολογεί;". Στο κεφάλαιο αυτό αναφέρεται ότι "μία ομάδα εμπειρογνομόνων λαμβάνει, εξετάζει και αξιολογεί τις αιτήσεις και διατυπώνει συστάσεις προς την Επιτροπή, η οποία προβαίνει σε τελική επιλογή των σχεδίων". Αυτό φαίνεται να αποτελεί μια επαρκώς ακριβή, αν και συντομευμένη, περιγραφή της διαδικασίας.

3.3 Το αμέσως επόμενο κεφάλαιο του φακέλου τεκμηρίωσης φέρει τον τίτλο "Ποια κριτήρια χρησιμοποιούνται για την αξιολόγηση των αιτήσεων;" και εξηγεί τις ποσοστιαίες σταθμίσεις. Σύμφωνα με τις απαντήσεις της Επιτροπής, οι σταθμίσεις αυτές εφαρμόστηκαν μόνο στο πρώτο στάδιο της διαδικασίας επιλογής.

3.4 Εξεταζόμενος στο σύνολό του, ο φάκελος τεκμηρίωσης περιείχε χρήσιμες πληροφορίες προκειμένου να βοηθηθούν οι αιτούντες να διατυπώσουν προτάσεις και να μπορέσουν οι αιτούντες και οι άλλοι ενδιαφερόμενοι να κατανοήσουν πώς η Επιτροπή υλοποιεί τις σχετικές κοινοτικές πολιτικές. Εντούτοις, οι παρεχόμενες πληροφορίες θα μπορούσαν να είναι πληρέστερες και ο κίνδυνος σύγχυσης να αποφευχθεί αν καθίστατο σαφές ότι τα κριτήρια και οι ποσοστιαίες σταθμίσεις εφαρμόζονται στην αξιολόγηση εκ μέρους των εμπειρογνομόνων και ότι η απόφαση της Επιτροπής μπορεί να συμπεριλαμβάνει και πρόσθετους παράγοντες. Η διαφάνεια της διαδικασίας θα βελτιωνόταν επίσης αν η Επιτροπή καθόριζε τους πρόσθετους παράγοντες που θα λάβει υπόψη.

Συμπέρασμα

Η διερεύνηση της καταγγελίας από το Διαμεσολαβητή δεν αποκάλυψε περίπτωση κακοδιοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής. Η διαφάνεια της διαδικασίας επιλογής θα μπορούσε να βελτιωθεί καθιστώντας σαφές ότι η απόφαση της Επιτροπής ενδέχεται να συμπεριλάβει και άλλους παράγοντες

πλην των κριτηρίων και των ποσοσטיαίων σταθμίσεων. Θα βελτιωνόταν δε περαιτέρω αν η Επιτροπή καθόριζε ποιοί είναι οι παράγοντες αυτοί. Ως εκ τούτων, ο Διαμεσολαβητής έκλεισε την υπόθεση.

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΠΛΗΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΚΑΤΕΧΕΙ Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Απόφαση επί καταγγελιών – 69/16.08.95/WDR/PD/D-de και 70/16.08.95/SF/PD-D-de – κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Οι καταγγέλλοντες

Ο κ. Μ. και ο κ. W., γερμανικής ιθαγένειας, κατέθεσαν καταγγελίες σχετικά με υπάλληλο της Επιτροπής. Υποστήριξαν ότι ο υπάλληλος τον οποίο προσέγγισαν προκειμένου να λάβουν δήλωση σχετικά με επίκαιρο θέμα επί του οποίου πραγματοποιούσαν τηλεοπτικό ρεπορτάζ, αρνήθηκε να τους δώσει πληροφορίες και δεν απάντησε σε φαξ που του έστειλαν στη συνέχεια.

Δεδομένου ότι οι δύο καταγγελίες αφορούν το ίδιο γεγονός και κατατέθηκαν από κοινού, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να τις εξετάσει από κοινού.

Η έρευνα

Στη γνωμοδότησή της σχετικά με τις καταγγελίες, η Επιτροπή ανέφερε ότι ο εν λόγω υπάλληλος δεν ήταν σε θέση να δώσει συνέντευξη στους δημοσιογράφους, δεδομένου ότι πολιτική της Επιτροπής "είναι να διοχετεύονται όλες οι επαφές με δημοσιογράφους στην Υπηρεσία του Εκπροσώπου Τύπου. Είναι επομένως ευθύνη της υπηρεσίας αυτής να δίνει συνεντεύξεις σε δημοσιογράφους, ή εάν χρειάζεται, να αποφασίζει εάν ο αρμόδιος υπάλληλος από άλλη υπηρεσία θα μπορούσε να δώσει μια τέτοια συνέντευξη. Φαίνεται ότι στην περίπτωση αυτή υπήρξε κάποια παρεξήγηση, και η Επιτροπή θα προβεί στις αναγκαίες ενέργειες ώστε να αποφεύγονται τέτοιες παρεξηγήσεις στο μέλλον". Η Επιτροπή αναφέρει επί πλέον ότι το κοινό μπορεί να έχει πρόσβαση στα έγγραφα της Επιτροπής σύμφωνα με την απόφασή της της 8ης Φεβρουαρίου 1994 σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα της Επιτροπής.

Η απόφαση

Όπως φαίνεται από τις παρατηρήσεις της Επιτροπής που ανεγνώρισε ότι υπήρξε κάποια παρεξήγηση στην περίπτωση αυτή και ότι ελήφθησαν μέτρα προκειμένου να αποφεύγονται τέτοιες παρεξηγήσεις στο μέλλον, ο διαμεσολαβητής θεώρησε ότι δεν υπήρχαν λόγοι για περαιτέρω εξέταση των καταγγελιών και, επομένως, έκλεισε την υπόθεση.

Η καταγγελία

Την 1η Αυγούστου 1995, ο κ. D. υπέβαλε καταγγελία στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή, σχετικά με τον κατάλογο επιτυχόντων του διαγωνισμού COM/A/730, στον οποίο είχε συμμετάσχει επιτυχώς το 1991. Παραπονιόταν ότι δεν παρατάθηκε η ισχύς του καταλόγου επιτυχόντων του διαγωνισμού COM/A/730 μετά από την 31η Δεκεμβρίου 1994, ότι η Επιτροπή είχε προσλάβει εθνικούς εμπειρογνώμονες ενώ δεν είχε εξαντληθεί ο κατάλογος των επιτυχόντων και ότι δεν έλαβε απάντηση στο γράμμα που έστειλε στην Επιτροπή επ' αυτού του θέματος.

Η έρευνα

Στις 13 Δεκεμβρίου 1995, ο Διαμεσολαβητής διαβίβασε την καταγγελία στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή καλώντας την να τη σχολιάσει. Η Επιτροπή εξέφερε την πρώτη γνώμη της στις 27 Μαρτίου 1996. Διαβιβάστηκε στον καταγγέλλοντα στις 30 Απριλίου 1996.

Σύμφωνα με την Επιτροπή, η απόφαση να μην παραταθεί η ισχύς του καταλόγου επιτυχόντων μετά την 31η Δεκεμβρίου 1994 βασιζόταν στον αριθμό προσλήψεων εξ αυτού (έμεναν μόνο δύο υποψήφιοι) και στο " πορτραίτο " των προσόντων που κρίθηκε απαραίτητο για το μέλλον.

Σχετικά με την πρόσληψη εθνικών εμπειρογνομόνων, η Επιτροπή θεωρεί ότι εξυπηρετεί ένα συγκεκριμένο σκοπό. Επιτρέπει απλώς στην Επιτροπή να εκμεταλλευτεί τις γνώσεις και τις ειδικότητες αυτών των εθνικών δημόσιων υπαλλήλων, βελτιώνοντας ταυτόχρονα την αμοιβαία κατανόηση μεταξύ των ευρωπαϊκών και των εθνικών διοικητικών δομών. Κατά συνέπεια, είναι απολύτως κατανοητό το γεγονός ότι οι εθνικοί εμπειρογνώμονες δεν επιλέγονται μεταξύ των επιτυχόντων σε διαγωνισμό. Τέλος, η Επιτροπή ζήτησε συγγνώμη για την παράλειψη όσον αφορά την απάντηση στην επιστολή της 30ής Ιανουαρίου 1995, και δήλωσε ότι θα βεβαιωθεί ότι δε θα επαναληφθούν μελλοντικά παρόμοια σφάλματα.

Ο καταγγέλλων σχολίασε τα πορίσματα της Επιτροπής στις 13 Σεπτεμβρίου 1995. Πιστεύει ότι κατά την αξιολόγηση της πολιτικής της Επιτροπής όσον αφορά στη συνδρομή εθνικών εμπειρογνομόνων, θα πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι οι εν λόγω εθνικοί εμπειρογνώμονες, μετά από τη λήξη του ανωτέρω συμβολαίου, προσλήφθηκαν ως προσωρινοί υπάλληλοι.

Η απόφαση

Οι κανόνες για τη συνδρομή εθνικών εμπειρογνομόνων θεσπίστηκαν – από την Επιτροπή – με Απόφαση της 26ης Ιουλίου 1988. Η διαδικασία αυτή είναι διαφορετική από εκείνη που αφορά την πλήρωση των θέσεων που

προορίζονται για τους επιτυγχόντες σε διαγωνισμό. Το ίδιο ισχύει για τις θέσεις προσωρινών υπαλλήλων. Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να αμφισβητηθεί η πολιτική της Επιτροπής να μην προτιμά τους υποψήφιους του καταλόγου επιτυχόντων για την πλήρωση τέτοιων θέσεων.

Το άρθρο 5 του Παραρτήματος III του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων επιβάλλει την υποχρέωση να περιλαμβάνονται στον κατάλογο περισσότεροι υποψήφιοι από τις θέσεις προς πλήρωση. Είναι συνεπώς κατανοητός ο ισχυρισμός της Επιτροπής ότι η επιτυχία σε διαγωνισμό δεν συνεπάγεται αυτοδίκαιο δικαίωμα πρόσληψης.

Η Επιτροπή έχει το δικαίωμα να παρατείνει την ισχύ ενός καταλόγου επιτυχόντων. Όποτε τα ζητούμενα προσόντα για τις μελλοντικά διαθέσιμες θέσεις διαφέρουν από εκείνα βάσει των οποίων έγινε ο διαγωνισμός, δε φαίνεται δικαιολογημένη η ανανέωση της ισχύος του καταλόγου επιτυχόντων. Στην περίπτωση του καταλόγου επιτυχόντων του διαγωνισμού COM/A/730, ζητήθηκε η γνώμη της ενδιαφερόμενης υπηρεσίας της Επιτροπής πριν από τη λήψη της απόφασης για την παράταση της ισχύος του καταλόγου επιτυχόντων.

Από την άποψη αυτή, η απόφαση να μην παραταθεί η ισχύς του καταλόγου επιτυχόντων του διαγωνισμού COM/A/730 πέραν της 31ης Δεκεμβρίου 1994, παρότι παρέμεναν σε αυτήν δύο επιτυγχόντες, δε φαίνεται να αντιβαίνει τις γενικές αρχές της χρηστής διοικητικής συμπεριφοράς.

Ενόψει αυτών των πορισμάτων και λαμβάνοντας υπόψη ότι η Επιτροπή ζήτησε συγγνώμη για την παράλειψη απάντησης στην επιστολή της 30ής Ιανουαρίου 1995, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν υπάρχει περίπτωση κακής διοίκησης και έκλεισε την υπόθεση.

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Απόφαση επί καταγγελίας – 104/1.9.95/IDS/B/PD – κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ο κ. Β., γαλλικής εθνικότητας, υπέβαλε καταγγελία στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή σχετικά με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Ανέφερε ότι από ενός έτους περίπου προσπάθησε να λάβει ονομαστικό κατάλογο ανά χώρα, των οργάνων και ενώσεων που υποστηρίχθηκαν από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο στο πλαίσιο των προγραμμάτων επιμόρφωσης για μειονεκτούντα άτομα κατά το χρονικό διάστημα από 1981 έως 1994.

Στη γνωμοδότησή της επί της καταγγελίας η Επιτροπή ανέφερε ότι όσον αφορά το χρονικό διάστημα 1989-1994, οι ζητηθείσες από τον καταγγέλλοντα πληροφορίες δεν ήσαν άμεσα διαθέσιμες στην Επιτροπή και ότι μία ευνοϊκή συνέχεια του αιτήματός του θα συνεπάγετο μία λίαν επίπονη διαδικασία με έρευνες που θα έπρεπε να πραγματοποιήσουν τα κράτη μέλη. Όσον αφορά την περίοδο προ του χρονικού αυτού διαστήματος η Επιτροπή ανέφερε ότι διέθετε

στοιχεία που θα μπορούσαν να χρησιμεύσουν ως βάση για μία έρευνα που θα μπορούσε να παράσχει τις ζητηθείσες πληροφορίες και δήλωσε ότι είναι έτοιμη να αναλάβει την έρευνα αυτή στην περίπτωση που ο καταγγέλλων επιβεβαιώνει το ενδιαφέρον του για το εν λόγω χρονικό διάστημα.

Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι οι λόγοι που επεκατέστη η Επιτροπή όσον αφορά το χρονικό διάστημα 1989-1994 ήταν αιτιολογημένοι και έλαβε γνώση της καλής της θέλησης όσον αφορά την προηγούμενη περίοδο. Στη βάση αυτή αποφάσισε ότι δεν υπήρχε λόγος για συμπληρωματικές έρευνες και έκλεισε την υπόθεση.

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΕΓΓΡΑΦΟ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Απόφαση επί καταγγελίας – 180/13.10.95/JPB/PD-B-dk – κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Ο κ. Β., δανικής ιθαγένειας, κατέθεσε καταγγελία σχετικά με άρνηση της Επιτροπής να του επιτρέψει πρόσβαση σε έγγραφα. Προκύπτει ότι τον Μάιο του 1995 ζήτησε να δει έκθεση για την προώθηση της ανάπτυξης που είχε συντάξει η Επιτροπή. Τον Σεπτέμβριο του 1995 πληροφορήθηκε ότι η Επιτροπή απέρριψε το αίτημά του με το σκεπτικό ότι δεν επιθυμούσε να δημοσιοποιήσει την έκθεση λίγο καιρό πριν από διάσκεψη επί του θέματος που είχε προγραμματίσει για τον Νοέμβριο του 1995. Στις 11 Σεπτεμβρίου 1995, ο καταγγέλλων ζήτησε από την Επιτροπή να αναθεωρήσει την απόφασή της. Δεδομένου ότι δεν έλαβε απάντηση από την Επιτροπή, κατέθεσε καταγγελία, ισχυριζόμενος ότι η στάση της Επιτροπής έρχεται σε αντίθεση με τους κανόνες πρόσβασης στα έγγραφα που προβλέπονται στην απόφασή της της 8ης Φεβρουαρίου 1994, σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα της Επιτροπής. Η απόφαση αυτή παραθέτει τους λόγους άρνησης στην πρόσβαση και τη διαδικασία σχετικά με την υποβολή αιτήσεων για την πρόσβαση. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η μη συμμόρφωση με τις προθεσμίες που προβλέπει η απόφαση σχετικά με την αντιμετώπιση των αιτημάτων αυτών, θα έπρεπε αυτομάτως να συνεπάγεται την αποδέσμευση του εγγράφου.

Η έρευνα

Στην πρώτη γνωμοδότησή της επί της καταγγελίας, η Επιτροπή ανέφερε ότι θεωρούσε την καταγγελία αβάσιμη, δεδομένου ότι στο μεταξύ απέστειλε την έκθεση στον καταγγέλλοντα. Ο καταγγέλλων ωστόσο, διατήρησε την καταγγελία του.

Στη δεύτερη γνωμοδότησή της, η Επιτροπή αναγνώρισε ότι δεν τήρησε τις προθεσμίες εξέτασης των αιτήσεων που προβλέπονται στην απόφασή της της 8ης Φεβρουαρίου 1994 και ότι στο μέλλον θα προβεί σε κάθε προσπάθεια για την τήρηση των προθεσμιών αυτών. Όσον αφορά το λόγο της αρχικής

απόρριψης της αίτησης, η Επιτροπή αναγνώρισε ότι δεν ήταν βάσιμος, σύμφωνα με την απόφαση.

Η απόφαση

Ο Διαμεσολαβητής παρατήρησε ότι το άρθρο 1 της απόφασης της Επιτροπής της 8ης Φεβρουαρίου 1994 σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα της Επιτροπής, αναφέρει ότι ο κοινός κώδικας συμπεριφοράς της Επιτροπής και του Συμβουλίου, της 30ής Δεκεμβρίου 1993, σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα, εφαρμόζεται στην περίπτωση της Επιτροπής. Ως εκ τούτου, η πρόσβαση στα έγγραφα μπορεί να απορρίπτεται προκειμένου να προστατεύεται το δημόσιο συμφέρον (δημόσια ασφάλεια, διεθνείς σχέσεις, νομισματική σταθερότητα, δικαστικές διαδικασίες, επιθεωρήσεις και έρευνες), το άτομο και ο ιδιωτικός του βίος, το εμπορικό και βιομηχανικό απόρρητο, τα οικονομικά συμφέροντα της Κοινότητας, οι διαβαθμισμένες πληροφορίες και ο εμπιστευτικός χαρακτήρας των διαδικασιών της Επιτροπής.

Το άρθρο 2 της απόφασης παραθέτει τη διαδικασία όσον αφορά την πρόσβαση στα έγγραφα: η Επιτροπή πρέπει να πληροφορεί τον αιτούντα, εντός ενός μηνός, εάν η αίτησή του έγινε δεκτή ή όχι. Στην περίπτωση που δεν είναι δυνατόν να παρασχεθεί πρόσβαση, ο αιτών πρέπει να ενημερωθεί ότι διαθέτει ένα μήνα, εντός του οποίου μπορεί να υποβάλει ένσταση. Παράλειψη απάντησης σε αίτηση για πρόσβαση εντός ενός μηνός αποτελεί άρνηση πρόσβασης και η παράλειψη απάντησης εντός ενός μηνός σε αίτηση για αναθεώρηση της απόφασης, αποτελεί επίσης άρνηση. Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί η παράλειψη απάντησης ως αποδοχή μιας αίτησης για πρόσβαση.

Ως προς τους λόγους που προεβλήθησαν για την απόρριψη της αίτησης πρόσβασης, ο Διαμεσολαβητής παρατήρησε ότι δεν περιλαμβάνονταν στον κατάλογο των λόγων που θα μπορούσαν να αιτιολογήσουν την απόρριψη της αίτησης, στο πλαίσιο της απόφασης της Επιτροπής της 8ης Φεβρουαρίου 1994 και θεώρησε, ως εκ τούτου, την άρνηση ως αβάσιμη και λανθασμένη.

Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ωστόσο ότι ο καταγγέλλων έλαβε την έκθεση για την οποία είχε υποβάλει αίτηση, δεδομένου ότι ο Γενικός Γραμματέας της Επιτροπής διόρθωσε το διαπραχθέν λάθος. Αυτών δεδομένων, όπως και του γεγονότος ότι ο Γενικός Γραμματέας, απαντώντας στο αίτημα του Διαμεσολαβητή για ενημέρωση, αναγνώρισε ανοικτά εκ μέρους της Επιτροπής το λάθος και ότι η Επιτροπή θα καταβάλει στο μέλλον κάθε δυνατή προσπάθεια για την αποφυγή τέτοιων λαθών, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δεν χρειαζόταν περαιτέρω εξέταση της καταγγελίας και έκλεισε την υπόθεση.

Η καταγγελία

Τον Οκτώβριο 1995 ο κ. L. απήυθινε επιστολή στο Διαμεσολαβητή της Ευρωπαϊκής Ενωσης καταγγέλλοντας τις απαντήσεις που παρέσχε η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σε δύο γραπτές ερωτήσεις του Κοινοβουλίου με θέμα τα πυρηνικά υλικά.

Κατά τον καταγγέλλοντα, η Επιτροπή δεν εδικοιολογείται να επικαλείται τη ρήτρα περί απορρήτου από το άρθρο 194 της Συνθήκης Ευρατόμ στις απαντήσεις της στις κοινοβουλευτικές ερωτήσεις ως λόγο για να μην αποκαλύψει στοιχεία περί αποθεμάτων εξαντλημένου ουρανίου ή περί συμβάσεων προμηθειών για πυρηνική εγκατάσταση. Ζήτησε από τον Διαμεσολαβητή της Ευρωπαϊκής Ενωσης να πιέσει την Επιτροπή να ενεργήσει με ευρύτητα πνεύματος και να γνωστοποιήσει τα στοιχεία που ζητούνται.

Η έρευνα

Ο Διαμεσολαβητής της Ευρωπαϊκής Ενωσης ζήτησε από την Επιτροπή να διατυπώσει παρατηρήσεις σχετικά με την καταγγελία.

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής:

Αναφορικώς με το πρώτο ερώτημα, η Επιτροπή αναφέρει το άρθρο 194 της Συνθήκης Ευρατόμ ως λόγο για να μη γνωστοποιήσει πληροφορίες σχετικά με αποθέματα εξαντλημένου ουρανίου σε ορισμένες τοποθεσίες στο Ηνωμένο Βασίλειο. Εάν ένα κράτος μέλος έχει ορίσει ότι ορισμένες πληροφορίες υπόκεινται σε σύστημα ασφαλείας, η Επιτροπή θεωρεί ότι δεσμεύεται από τον χαρακτηρισμό αυτόν και πρέπει να διατηρήσει το απόρρητο αυτών των πληροφοριών.

Αναφορικώς με το δεύτερο ερώτημα, το οποίο σχετίζεται με πληροφορίες εμπορικής φύσεως για μία σύμβαση προμηθειών για μία πυρηνική εγκατάσταση στην Κοινότητα, η Επιτροπή παραπέμπει επίσης στο άρθρο 194 της Συνθήκης Ευρατόμ και σε κανονισμούς που βασίζονται σε αυτό ως λόγο για να μη γνωστοποιήσει αυτές τις εμπορικής φύσεως πληροφορίες. Οι πληροφορίες αυτές κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή από τους σχετικούς οικονομικούς παράγοντες κατ' εφαρμογήν του Κεφαλαίου VI της Συνθήκης Ευρατόμ κατά την ώρα των διαπραγματεύσεων, παραμένουν δε ιδιοκτησία αυτών των παραγόντων.

Τα σχόλια του καταγγέλλοντος στις παρατηρήσεις της Επιτροπής:

Σύμφωνα με τα όσα σχολιάζει ο καταγγέλλων, η Επιτροπή πρέπει να επανεξετάσει την εμμονή της στο απόρρητο, διότι τόσο για το άρθρο 194 της Συνθήκης Ευρατόμ όσο και για τους κανονισμούς που βασίζονται σε αυτό οι αποφάσεις ελήφθησαν υπό τελείως διαφορετικές συνθήκες. Ο ψυχρός πόλεμος

και η πυρηνική κατασκοπεία συνιστούσαν πραγματικές απειλές· η κατάσταση προφανώς έχει μεταβληθεί από τότε.

Η απόφαση

Επειδή η Επιτροπή παρέπεμψε και τις δύο φορές στο άρθρο 194, πραγματεύεται κανείς το θέμα της ρήτηρας του απορρήτου ταυτοχρόνως και για τις δύο κοινοβουλευτικές ερωτήσεις.

Το άρθρο 194 προβλέπει ότι:

Τα μέλη των οργάνων της Κοινότητας (...) που καλούνται (...) να λαμβάνουν γνώση (...) γεγονότων (...) προστατευομένων από το απόρρητο δυνάμει διατάξεων που έχει θεσπίσει Κράτος μέλος (...) οφείλουν (...) να διαφυλάσσουν το απόρρητο έναντι κάθε προσώπου μη εξουσιοδοτημένου, καθώς και έναντι του κοινού.

Τόσο από το γράμμα όσο και από το πνεύμα του άρθρου 194 φαίνεται σαφώς ότι οι όροι του δεσμεύουν τα όργανα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τα οποία καλούνται να διαφυλάσσουν το απόρρητο πάσης πληροφορίας που υπόκειται σε σύστημα ασφαλείας σύμφωνα με τις διατάξεις που ορίζει ένα κράτος μέλος.

Στην παρούσα περίπτωση η Επιτροπή επιβεβαιώνει στις απαντήσεις της στην ερώτηση E-1805/95 του κ. Alex Smith και την ερώτηση E-1518/95 της κ. Ahern ότι το συγκεκριμένο κράτος μέλος έχει χαρακτηρίσει την πληροφορία που ζητείται ως "υποκειμένη σε σύστημα ασφαλείας"· ως εκ τούτου δεν έχει το ελεύθερο να την κοινοποιήσει.

Όσον αφορά την ερώτηση της κ. Ahern (E-1518), έρχεται μετά από δύο άλλες ερωτήσεις της κ. Breyer με θέμα τη σύμβαση προμηθειών για τον πυρηνικό αντιδραστήρα Garchin. Η Επιτροπή επεκατέστη δεύτερο επιχείρημα σχετικά με το απόρρητο πληροφοριών εμπορικού χαρακτήρα. Αναφέρεται σε αριθμό διατάξεων οι οποίες τονίζουν όλες την προστασία των πληροφοριών εμπορικού χαρακτήρα θεωρώντας ότι, δεδομένου ότι η πληροφορία που ζητείται ανήκει σε δύο οικονομικούς παράγοντες οι οποίοι δρουν υπό την εμπορική τους ιδιότητα, η Επιτροπή δεν μπορεί να καταστήσει γνωστά αυτά τα εμπορικού χαρακτήρα στοιχεία. Πρότεινε στο αξιότιμο μέλος να ζητήσει την πληροφορία απ' ευθείας από τους εν λόγω οικονομικούς παράγοντες.

Στις παρατηρήσεις της προς το Διαμεσολαβητή της Ευρωπαϊκής Ενώσεως με ημερομηνία 21 Μαΐου 1996 η Επιτροπή εξηγούσε τα εξής:

"Σύμφωνα με το Κεφάλαιο VI της Συνθήκης Ευρατόμ (...) οι οικονομικοί παράγοντες κοινοποιούν στην Υπηρεσία πληροφορίες εμπορικού χαρακτήρα, συμπεριλαμβανομένης και της προς σύναψη συμβάσεως. Αυτές οι πληροφορίες είναι και παραμένουν ιδιοκτησία των εν λόγω παραγόντων. Οι υπηρεσίες της Επιτροπής δεν μπορούν να καθιστούν γνωστά αυτά τα εμπορικού χαρακτήρα στοιχεία τα οποία ανήκουν στους εν λόγω παράγοντες."

Προκειμένου να αποφανθεί κανείς περί του εάν το συγκεκριμένο επιχείρημα είναι νόμιμο, πρέπει να εξετάσει τους όρους υπό τους οποίους το κοινό έχει πρόσβαση σε έγγραφα της Επιτροπής. Το θέμα αυτό καθορίζεται από την απόφαση της Επιτροπής της 8ης Φεβρουαρίου 1994 περί προσβάσεως του κοινού στα έγγραφα της Επιτροπής.

Η συγκεκριμένη απόφαση θεσπίζει την αρχή ευρείας προσβάσεως του κοινού στα έγγραφα της Επιτροπής λαμβάνοντας όμως ταυτοχρόνως υπ' όψη ορισμένες εξαιρέσεις που σχετίζονται με την προστασία του δημοσίου συμφέροντος ή της σφαίρας του προσωπικού.

Στο Παράρτημα εμφανίζεται κώδικας συμπεριφοράς όσον αφορά την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα της Επιτροπής και του Συμβουλίου όπου προβλέπεται ότι:

"Τα θεσμικά όργανα αρνούνται την πρόσβαση σε έγγραφο του οποίου η κοινολόγηση είναι δυνατόν να αποβεί εις βάρος:

- ...

- της προστασίας του απορρήτου στον εμπορικό και βιομηχανικό τομέα

- ..."

Φαίνεται επομένως ότι η Επιτροπή απαντώντας ότι η πληροφορία που ζητείται δεν μπορεί να κοινοποιηθεί για λόγους προστασίας του εμπορικού απορρήτου και υποδεικνύοντας στα αξιότιμα μέλη να ζητήσουν τις συγκεκριμένες πληροφορίες απ' ευθείας από τον σχετικό οικονομικό παράγοντα τηρεί στάση σύμφωνη με την απόφασή της της 8ης Φεβρουαρίου 1994.

Δεδομένων των ανωτέρω ο Διαμεσολαβητής της Ευρωπαϊκής Ενώσεως δεν διέγνωσε ότι η στάση της Επιτροπής στο συγκεκριμένο θέμα συνιστά περίπτωση κακής διοικήσεως. Κατά συνέπειαν αποφάσισε ότι δεν χρειάζεται η διεξαγωγή περαιτέρω διερευνήσεων και έκλεισε την υπόθεση.

ΜΕΤΡΑ ΠΟΥ ΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ ΣΤΑ ΣΥΝΟΡΑ

Απόφαση επί καταγγελίας 189/18.10.95/SP/GR/KT κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Οκτώβριο 1995 ο κ. Ρ. απηύθυνε επιστολή στο Διαμεσολαβητή της Ευρωπαϊκής Ενώσεως καταγγέλλοντας την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Μετά την κατάργηση των συνόρων στην Ευρωπαϊκή Ένωση τον Ιανουάριο 1993 αναγκάστηκε να κλείσει το εκτελωνιστικό γραφείο που είχε και υπέστη σημαντικές οικονομικές απώλειες. Ήταν της γνώμης ότι έπρεπε να λάβει χρηματική αποζημίωση. Επίσης η Επιτροπή δεν είχε απαντήσει στην επιστολή του με ημερομηνία 5 Νοεμβρίου 1993.

Η έρευνα

Ο Διαμεσολαβητής της Ευρωπαϊκής Ενώσεως ζήτησε από την Επιτροπή να προβεί σε παρατηρήσεις σχετικά με την καταγγελία.

Με την απάντησή της η Επιτροπή θεωρούσε ότι η Κοινότητα δεν ήταν υποχρεωμένη να αναλάβει τις ευθύνες των κρατών μελών και του συγκεκριμένου επαγγελματικού κλάδου και τούτο λόγω της αρχής της επικουρικότητας.

Ωστόσο, δεδομένου του κατ' εξαίρεση χαρακτήρα της καταστάσεως που οφείλεται στον τύπο των συγκεκριμένων επαγγελματικών δραστηριοτήτων, η Επιτροπή θεώρησε ότι δικαιολογείται πρόταση για τη λήψη συνοδευτικών μέτρων από την Κοινότητα.

Κατ' εφαρμογήν των εν λόγω μέτρων και όσον αφορά την Ελλάδα, το κράτος του καταγγέλλοντος, ποσό τριών εκατομμυρίων ECU χορηγήθηκε σε 39 έργα που επελέγησαν από τις ελληνικές αρχές κατόπιν διαγωνισμού δι' υποβολής προσφορών. Η προθεσμία για την υποβολή των φακέλλων έληγε στις 31 Μαρτίου 1993 και σύμφωνα με τις πληροφορίες που διαθέτει η Επιτροπή ο κ. Ρ. δεν είχε υποβάλει πρόταση έργου στις αρμόδιες αρχές (Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας).

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εστάλησαν στον κ. Ρ. προς σχολιασμόν. Με την απάντησή του ο καταγγέλλων επαναλάμβανε τις απόψεις του περί του ότι έπρεπε να τύχει αποζημιώσεως. Ισχυριζόταν επίσης ότι είχε υποβάλει φάκελλο στις ελληνικές αρχές.

Η απόφαση

Από την καταγγελία, τα συνημμένα έγγραφα και τη διερεύνηση του θέματος φαίνεται ότι η Επιτροπή πρότεινε συνοδευτικά μέτρα για να διευκολύνει τον επαναπροσανατολισμό των επιχειρήσεων του κλάδου μετά την κατάργηση των τελωνειακών διαδικασιών στα σύνορα μεταξύ κρατών της Κοινότητας από 1ης Ιανουαρίου 1993. Μεταξύ αυτών συγκεκριμένα μέτρα περιέχει ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3904/92 σχετικά με τα μέτρα προσαρμογής του επαγγέλματος των τελωνειακών υπαλλήλων και εκτελωνιστών στην εσωτερική αγορά.

Όσον αφορά την Ελλάδα, ποσό άνω των τριών εκατομμυρίων ECU με στόχο την παροχή βοήθειας προς τις επιχειρήσεις που πλήττονται περισσότερο από την κατάργηση των τελωνειακών συνόρων χορηγήθηκε στις ελληνικές αρχές (Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας). Το ποσό αυτό χρησιμοποιήθηκε από τις ελληνικές αρχές προς χρηματοδότηση 39 έργων όπου συμμετείχαν 1874 άτομα που επελέγησαν κατόπιν προσκλήσεως για την υποβολή προτάσεων η οποία δημοσιεύθηκε στον τύπο του εν λόγω κράτους μέλους. Η προθεσμία για την υποβολή των φακέλλων έληγε στις 31 Μαρτίου 1993 σύμφωνα με το άρθρο 6 του ως άνω κανονισμού.

Ο κ. Ρ. αρνήθηκε ότι δεν είχε υποβάλει πρόταση έργου και παρουσίασε έγγραφο που αποδεικνύει ότι είχε υποβάλει αίτηση στο Υπουργείο Εθνικής

Οικονομίας. Όμως το έγγραφο αυτό έφερε ημερομηνία 11 Μαρτίου 1994, ήτοι περίπου ένα έτος μετά την λήξη της προθεσμίας για την υποβολή αιτήσεων συμμετοχής στο πρόγραμμα. Κατά συνέπειαν ήταν απίθανο να εγκρίνει το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας το έργο που προέτεινε.

Όσον αφορά το ότι η Επιτροπή δεν απάντησε στην από του Νοεμβρίου 1993 επιστολή του, τούτο είναι βεβαίως λυπηρό και εφιστάται η προσοχή της Επιτροπής στο ότι παραλείψει αυτού του είδους δεν πρέπει να επαναληφθούν .

Δεδομένων των ανωτέρω ο Διαμεσολαβητής της Ευρωπαϊκής Ενώσεως αποφάσισε ότι το θέμα δεν έχρηζε περαιτέρω διερευνήσεως και έκλεισε την υπόθεση.

ΜΕΓΑΛΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΜΑΘΗΤΩΝ ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ II ΤΩΝ ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ

Απόφαση σχετικά με την καταγγελία 199/23.10.95/ΕΡ/Β/ΚΤ κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Ο κ. Ρ. κατέθεσε καταγγελία τον Οκτώβριο 1995 σχετικά με το πρόβλημα που αποτελεί ο υπερβολικά μεγάλος αριθμός μαθητών στο Ευρωπαϊκό Σχολείο των Βρυξελλών II.

Στιγμάτιζε το ότι οι τάξεις εστεγάζοντο σε τόπους που αρχικώς είχαν προβλεφθεί για άλλη χρήση, ότι ο αριθμός παιδιών ανά τάξη ήταν πολύ υψηλός, ότι οι χώροι υγιεινής δεν ήταν οι αρμόζοντες και ότι στο συγκεκριμένο σχολείο δεν ετηρούντο οι προδιαγραφές ασφαλείας.

Η έρευνα

Ο Διαμεσολαβητής της Ευρωπαϊκής Ενώσεως ενημέρωσε την Επιτροπή σχετικά με την καταγγελία.

Η Επιτροπή απέστειλε τις παρατηρήσεις της στο Διαμεσολαβητή της Ευρωπαϊκής Ενώσεως υπενθυμίζοντας το ιστορικό και νομικό πλαίσιο της ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Σχολείων. Παρέσχε επίσης και διευκρινήσεις σχετικά με τις εξουσίες και αρμοδιότητες που έχει στη διαχείριση των Ευρωπαϊκών Σχολείων.

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής γνωστοποιήθηκαν στον καταγγέλλοντα ο οποίος δεν διατύπωσε σχόλιο.

Η απόφαση

Νομική βάση για την ίδρυση των Ευρωπαϊκών Σχολείων αποτελεί η Σύμβαση για τη Θέσπιση Καθεστώτος Ευρωπαϊκού Σχολείου της 12ης Απριλίου 1957 την οποία υπέγραψαν τα έξι ιδρυτικά κράτη της Κοινότητας. Η σύμβαση αυτή παρέχει ένα πρότυπο αμιγούς διακυβερνητικής συνεργασίας, με το Ευρωπαϊκό Σχολείο να νοείται αποκλειστικώς ως δημιούργημα των κρατών μελών. Αυτά

αποτελούν τα μόνα συμβαλλόμενα μέρη στη Σύμβαση και τα μόνα που έχουν έδρα στο Ανώτερο Συμβούλιο, ύπατο όργανο επί διοικητικών, παιδαγωγικών και χρηματοοικονομικών θεμάτων.

Έκτοτε η Κοινότητα, και μολονότι δεν αποτελεί συμβαλλόμενο μέρος στη Σύμβαση, έχει ενσωματωθεί στο Ανώτερο Συμβούλιο έχοντας τα ίδια δικαιώματα με τα κράτη μέλη και το πρότυπο διακυβερνητικής συνεργασίας έχει χάσει τον αμιγή χαρακτήρα του με τη συμμετοχή της Κοινότητας.

Ούτως, το Ανώτερο Συμβούλιο συγκροτείται σήμερα από τα κράτη μέλη της Κοινότητας και την Επιτροπή, η οποία διαθέτει μία ψήφο. Οι αποφάσεις λαμβάνονται με ομοφωνία επί θεμάτων προϋπολογισμού και παιδαγωγικής φύσεως και με πλειοψηφία 2/3 επί θεμάτων διοικητικής φύσεως.

Όσο για τη διάθεση των κτιρίων και του εξοπλισμού του σχολείου Βρυξέλλες II καθώς επίσης και τη συντήρησή τους, αυτή εμπίπτει στην αρμοδιότητα των βελγικών αρχών.

Επ' αυτού και υπό την ιδιότητά της ως θεσμικού οργάνου των Κοινοτήτων και μέλους του Ανωτέρου Συμβουλίου, η Επιτροπή έχει προβεί σε διάφορες ενέργειες για να παρακινήσει τις βελγικές αρχές να διορθώσουν τα προβλήματα που είναι απόρροια του υπερβολικά μεγάλου αριθμού μαθητών στο σχολείο Βρυξέλλες II.

Ως εκ των άνω και έχοντας υπόψη τις περιορισμένες αρμοδιότητες που έχει στη διαχείριση των Ευρωπαϊκών Σχολείων αλλά και τα διαβλήματα τα οποία έκανε προς τις αρμόδιες αρχές, ήτοι τις βελγικές αρχές, με θέμα το πρόβλημα του υπερβολικά μεγάλου αριθμού μαθητών στο Ευρωπαϊκό Σχολείο Βρυξέλλες II, ο Διαμεσολαβητής της Ευρωπαϊκής Ενώσεως αποφάσισε ότι ουδεμία πράξη κακής διοίκησης δεν μπορούσε να καταλογισθεί στην Επιτροπή στη συγκεκριμένη υπόθεση και έκλεισε τον φάκελλο.

ΠΡΟΣΛΗΨΗ ΑΠΟ ΠΙΝΑΚΑ ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΩΝ ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Απόφαση επί καταγγελίας 225/13.11.95/JV/B/KT κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ο κ. V., εγγεγραμμένος σε πίνακα επιτυχόντων διαγωνισμού της Επιτροπής, απευθύνθηκε στο Διαμεσολαβητή της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, διότι η Επιτροπή δεν ήλθε σε επαφή με αυτόν προκειμένου να τον προσλάβει. Η Επιτροπή είχε προκηρύξει νέον διαγωνισμό στον αυτόν τομέα χωρίς να έχει εξαντλήσει πρώτα τον πίνακα επιτυχόντων του προηγούμενου διαγωνισμού.

Ο Διαμεσολαβητής της Ευρωπαϊκής Ενώσεως έστειλε επιστολή στην Επιτροπή ζητώντας τις παρατηρήσεις της σχετικά με την καταγγελία.

Στην απάντησή της η Επιτροπή ανέφερε ότι η εγγραφή σε πίνακα επιτυχόντων δεν υποχρεώνει αυτομάτως το όργανο να προσλάβει τον υποψήφιο. Παρέχει

απλώς τη δυνατότητα να προσληφθεί κάποιος σύμφωνα με τις ανάγκες. Περαιτέρω, η Επιτροπή προσέθεσε ότι οι εν λόγω ανάγκες προσλήψεως συνεπάγονται ότι η Επιτροπή δεν χρειάζεται να περιμένει να εξαντληθεί ένας κατάλογος επιτυχόντων προτού να προκηρύξει νέον διαγωνισμό.

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής εστάλησαν στον καταγγέλλοντα με την παράκληση να τις σχολιάσει και με τη σημείωση ότι η υπόθεση μπορούσε να θεωρηθεί λήξασα εάν δεν διατύπωνε σχόλια. Ο καταγγέλλων δεν διατύπωσε σχόλια.

Δεδομένου ότι ο Διαμεσολαβητής της Ευρωπαϊκής Ενώσεως δεν έλαβε σχόλια από τον καταγγέλλοντα αποφάσισε να κλείσει την υπόθεση.

ΕΘΝΙΚΟΤΗΤΑ ΩΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΗ ΧΟΡΗΓΗΣΗΣ ΥΠΟΤΡΟΦΙΑΣ

Απόφαση επί καταγγελίας – 258/27.11.95/HNDC/PO/PD-en – κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Η κ. N. d. C., πορτογαλικής ιθαγένειας, κατέθεσε καταγγελία στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή σχετικά με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Υποστήριξε ότι η Επιτροπή, Γενική Διεύθυνση XII, κακώς της αρνήθηκε υποτροφία για έρευνα.

Η καταγγέλλουσα υπέβαλε τον Μάιο του 1995 αίτηση για υποτροφία στο πλαίσιο του κοινοτικού προγράμματος επιμόρφωσης και κινητικότητας των ερευνών, απαντώντας σε έκκληση για προτάσεις που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα στις 17 Ιανουαρίου 1995. Το πρόγραμμα αυτό ενεκρίθη από το Συμβούλιο στις 15 Δεκεμβρίου 1994 και σκοπό είχε να ενισχύσει την κινητικότητα των ερευνητών. Η Επιτροπή ήταν υπεύθυνη για την εφαρμογή του προγράμματος. Ο όρος για τη χορήγηση της υποτροφίας στο πλαίσιο του προγράμματος ήταν να μην έχει ο ερευνητής την εθνικότητα της χώρας όπου προτίθεται να αναλάβει την έρευνα για την οποία χορηγείται η υποτροφία.

Η καταγγέλλουσα έχει την πορτογαλική και γαλλική ιθαγένεια και υπέβαλε αίτηση για υποτροφία, προκειμένου να αναλάβει έρευνα στο "Ινστιτούτο de Biologia Experimental e Tecnologica" στην Πορτογαλία. Η αναφέρουσα ανέφερε ότι προτού υποβάλει αίτηση, απευθύνθηκε στην Επιτροπή, με επιστολή της στις 17 Ιανουαρίου 1995, προκειμένου να μάθει τον τρόπο με τον οποίο η Επιτροπή θα εφαρμόσει τον όρο της εθνικότητας στους κατόχους περισσότερων της μιας εθνικότητων σε κατάσταση όπως η δική της, χωρίς να λάβει κάποια απάντηση. Με επιστολή της στις 12 Ιουλίου 1995, η Επιτροπή απάντησε στην αίτησή της. Την πληροφορήσε ότι δεν πληροί τις προϋποθέσεις, δεδομένου ότι έχει την εθνικότητα της χώρας του ερευνητικού ιδρύματος.

Η αναφέρουσα απευθύνθηκε στην Επιτροπή τον Αύγουστο και τον Σεπτέμβριο του 1995, προκειμένου να μεταβάλει η τελευταία την απόφασή της. Ισχυρίστηκε ότι η ερμηνεία της Επιτροπής όσον αφορά τον όρο της

εθνικότητας για τους έχοντες περισσότερες της μιας ιθαγένειες, ήταν λανθασμένη. Στις απαντήσεις της, η Επιτροπή εξέφρασε τη λύπη της γιατί δεν παρέσχε ωριότερα ακριβέστερες πληροφορίες, σχετικά με την εφαρμογή του όρου της εθνικότητας για τους έχοντες περισσότερες της μιας ιθαγένειες· ανέφερε ότι η εφαρμογή του όρου στην οποία προέβη ήταν σύμφωνη με την πρακτική που αναπτύχθηκε σε προηγούμενα προγράμματα και στη συνέχεια υιοθέτησε συγκεκριμένο κανόνα, για να ρυθμίσει την κατάσταση των εχόντων περισσότερες ιθαγένειες, με τον οποίο επικύρωσε την αναπτυχθείσα πρακτική και διατήρησε έτσι την απόφασή της.

Η καταγγέλλουσα αναφέρει στην καταγγελία της ότι ουδέποτε ενημερώθηκε σωστά για τον τρόπο με τον οποίο η Επιτροπή θα εφαρμόσει τον όρο της εθνικότητας στην περίπτωση της, δεδομένου ότι η Επιτροπή ουδέποτε απάντησε στο αίτημά της για πληροφορίες και ότι δεν υφίστατο νομική βάση για την εφαρμογή του όρου αυτού εκ μέρους της Επιτροπής. Εν πάση περιπτώσει, θεώρησε την εφαρμογή του όρου εκ μέρους της Επιτροπής άδικη.

Η έρευνα

Στη γνωμοδότησή της επί της καταγγελίας, η Επιτροπή ανέφερε ότι δεν είχε στους φακέλλους της κάποιο αίτημα για ενημέρωση πρό της κατάθεσης της αίτησης της καταγγέλλουσας, τον Μάιο του 1996. Η Επιτροπή αναγνώρισε ότι δεν υιοθέτησε μία επίσημη διάταξη σχετικά με το πρόβλημα των εχόντων περισσότερες της μιας ιθαγένειες, παρά μόνο μετά την απόρριψη της αίτησης της καταγγέλλουσας· ωστόσο, τόνισε ότι η επίσημη αυτή διάταξη αναφέρει απλώς ποιά ήταν ήδη η πρακτική και ότι ήταν νόμιμο να εφαρμόζεται ο όρος της εθνικότητας στα άτομα με περισσότερες ιθαγένειες, εις τρόπον ώστε οι υποτροφίες να μην μπορούν να χορηγηθούν για ερευνητικά προγράμματα σε οποιαδήποτε από τις χώρες της οποίας έχει την ιθαγένεια ο κατέχων περισσότερες ιθαγένειες. Ως προς την ορθότητα του κανόνα αυτού, η Επιτροπή ανέφερε ότι "όσον αφορά τη δυνατότητα πρόσβασης στο πρόγραμμα, η πολλαπλή ιθαγένεια παρέχει στο άτομο μία πρόσθετη ευκαιρία να ανήκει σε χώρες που πληρούν τις προϋποθέσεις. Αντίθετα, περιορίζει την επιλογή των φιλοξενουσών χωρών. Ωστόσο, θα έπρεπε να τονιστεί ότι ο περιορισμός αυτός που οφείλεται στο κριτήριο της εθνικότητας, δεν επηρεάζει μόνο τους υποψηφίους με πολλαπλή ιθαγένεια. Ο κανόνας θα μπορούσε επίσης να θεωρηθεί "άδικος" από υποψήφιο που κατέχει μόνο μία εθνικότητα, ο οποίος ουδέποτε έζησε στη χώρα εθνικότητάς του και που, παρόλα αυτά, δεν υποστηρίζεται να επιμορφωθεί στη χώρα αυτή".

Η απόφαση

Ο Διαμεσολαβητής δήλωσε ότι οι αρχές του κώδικα χρηστής διαχείρισης απαιτούν να δίδεται απάντηση στα αιτήματα για ενημέρωση χωρίς ανώφελη καθυστέρηση. Στη συγκεκριμένη ωστόσο περίπτωση, δεν έχει αποδειχθεί ότι η

Επιτροπή έλαβε το αίτημα, δεδομένου ότι η καταγγέλλουσα, σύμφωνα με δική της δήλωση, δεν είχε πλέον στην κατοχή της την ταχυδρομική απόδειξη.

Ως προς τον ισχυρισμό ότι η ερμηνεία της Επιτροπής σχετικά με τον όρο της εθνικότητας όσον αφορά τους κατέχοντες πολλαπλή ιθαγένεια ήταν παράνομη, ο Διαμεσολαβητής θεώρησε δεδομένο ότι κατά τη στιγμή της απόρριψης της αίτησης της καταγγέλλουσας δεν υπήρχε γραπτός κανόνας σχετικά με την κατάσταση των εχόντων πολλαπλή εθνικότητα. Ο Διαμεσολαβητής ωστόσο έκρινε ότι τούτο δεν συνεπάγετο ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να αποδεχθεί το ότι οι έχοντες πολλαπλή εθνικότητα πληρούν τον όρο της εθνικότητας στην περίπτωση που κατέχουν τόσο την ιθαγένεια της χώρας έρευνας, όσο και άλλη εθνικότητα. Η Επιτροπή έπρεπε να λάβει απόφαση στο θέμα αυτό των εχόντων πολλαπλή εθνικότητα και ο Διαμεσολαβητής δεν έκρινε ότι η ληφθείσα απόφαση παρέβαινε τις αρχές του νόμου.

Ως προς τον ισχυρισμό ότι η εφαρμογή εκ μέρους της Επιτροπής του όρου της εθνικότητας για τα άτομα αυτά ήταν άδικη, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι στην παρούσα περίπτωση ο ισχυρισμός ήταν αβάσιμος. Προκύπτει σήμερα από τον φάκελλο ότι η καταγγέλλουσα γεννήθηκε στην Πορτογαλία, πραγματοποίησε όλες τις σπουδές της στην Πορτογαλία (1976-1987) και εξειδικεύθηκε στον Καναδά και τη Γαλλία (1988-1994) και ανέλαβε στη συνέχεια επαγγελματικές δραστηριότητες στην Πορτογαλία.

Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής δεν έκρινε ότι υφίσταται κακή διοίκηση στην περίπτωση αυτή, και, επομένως έκλεισε την υπόθεση.

3.2 ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΑΠΕΣΥΡΘΗΣΑΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΝΤΕΣ

3.2.1 Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

ΛΑΝΘΑΣΜΕΝΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΣΤΗ ΡΩΜΗ

Απόφαση επί καταγγελίας – 23/03.06.95/SL/PD/UK-en – κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Η κ. L., ιταλικής ιθαγένειας, κατέθεσε καταγγελία κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Υποστήριξε ότι τα γραφεία των δύο οργάνων στη Ρώμη της έδωσαν λανθασμένες πληροφορίες σχετικά με τους κοινοτικούς διαγωνισμούς.

Στις γνωμοδοτήσεις τους επί της καταγγελίας, τα δύο όργανα δήλωσαν ουσιαστικά ότι το προσωπικό των δύο γραφείων δεν είχε κάποια ανάμνηση από την επίσκεψη της καταγγέλλουσας στα γραφεία· τα δύο όργανα δοκίμασαν έκπληξη από το γεγονός ότι της παρεσχέθησαν λανθασμένες πληροφορίες,

δεδομένου ότι το περιεχόμενο των πληροφοριών που υποτίθεται ότι εδόθησαν είναι αντίθετο με την καθιερωμένη πολιτική των οργάνων όσον αφορά τις προσλήψεις, υπενθυμίστηκαν δε στα Γραφεία Πληροφοριών τα καθήκοντά τους στον τομέα αυτό.

Οι γνωμοδοτήσεις υπεβλήθησαν στην καταγγέλλουσα, που πληροφόρησε το Διαμεσολαβητή ότι εγκατέλειψε την υπόθεση.

Έχοντας υπόψη τα ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής έκλεισε την υπόθεση.

3.3 ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΔΙΕΥΘΕΤΗΘΗΣΑΝ ΑΠΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ

3.3.1 Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΟΥΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

Απόφαση επί καταγγελίας – 26/13.07.1995/MAJQCS/FR/FR – κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Η καταγγελία

Τρεις δημοσιογράφοι γαλλικής εθνικότητας κατέθεσαν καταγγελία εναντίον του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Δηλώνουν ότι, στις 13 Ιουλίου 1995, θέλησαν να συμβουλευθούν τους καταλόγους παρουσίας των μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που είναι τοποθετημένοι έξω από το ημικύκλιο όπου το Κοινοβούλιο πραγματοποιεί τις ολομέλειές του στο Στρασβούργο (τα μέλη του Κοινοβουλίου υποτίθεται ότι πρέπει να υπογράφουν τους καταλόγους αυτούς όταν εισέρχονται στο ημικύκλιο) και ότι οι κλητήρες του Κοινοβουλίου τους απέτρεψαν.

Οι καταγγέλλοντες υποστήριξαν συγκεκριμένα ότι οι κατάλογοι βρίσκονται σε χώρο εντελώς ανοικτό στο κοινό και ότι καμία ανακοίνωση δεν αναφέρει απαγόρευση στο κοινό να συμβουλευέται τους καταλόγους. Διευκρίνησαν εξ άλλου ότι το κοινό δεν γνωρίζει "σε πόσα μέτρα, δέκατα ή εκατοστά" μπορεί να κυκλοφορεί κοντά στους καταλόγους χωρίς να παραβιάζει μία τέτοια απαγόρευση πρόσβασής του στους καταλόγους αυτούς.

Η έρευνα

Η γνωμοδότηση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου επί της καταγγελίας ανακοινώθηκε στους καταγγέλλοντες που διετύπωσαν στη συνέχεια παρατηρήσεις.

Ο Διαμεσολαβητής ζήτησε συμπληρωματικές πληροφορίες από το Κοινοβούλιο. Υπό το πρίσμα των στοιχείων αυτών, δύο συνεργάτες του γραφείου του Διαμεσολαβητή συνήλθαν με εκπρόσωπο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και

μετά τη συνάντηση αυτή ο Διαμεσολαβητής διετύπωσε μία πρόταση προς το Κοινοβούλιο.

Οι παρατηρήσεις που υπεβλήθησαν από το Κοινοβούλιο μπορούν να συνοψισθούν ως εξής: οι κατάλογοι παρουσίας είναι εσωτερικά έγγραφα που χρησιμεύουν μεταξύ άλλων στη διοίκηση του Κοινοβουλίου για να καθορίζει τα διάφορα επιδόματα τα οποία δικαιούνται τα μέλη. Το κοινό ουδέποτε είχε πρόσβαση στους καταλόγους αυτούς, είχε όμως πάντοτε πρόσβαση στους οριστικούς καταλόγους που εμφανίζονται στα πρακτικά μιας συνόδου και διατίθενται την επομένη. Το κοινό εξ άλλου είχε ανέκαθεν πρόσβαση στα ονόματα των μελών που συμμετείχαν σε μία ονομαστική ψηφοφορία και τούτο πολύ συχνά μισή ώρα περίπου μετά την ψηφοφορία. Το Κοινοβούλιο παρατήρησε τέλος ότι οι εν λόγω κατάλογοι παρουσίας βρίσκονταν προηγουμένως στο εσωτερικό του ημικυκλίου. Ο μόνος λόγος για τον οποίο βρίσκονται σήμερα εκτός ημικυκλίου έγκειται στο ότι μετά τις τελευταίες προσχωρήσεις των κρατών μελών στην Ένωση δεν υπήρχε χώρος για τους καταλόγους αυτούς στο εσωτερικό του ημικυκλίου. Βάσει των παρατηρήσεων αυτών το Κοινοβούλιο διατήρησε την απαγόρευση πρόσβασης στους καταλόγους.

Η απόφαση

Ο Διαμεσολαβητής υπενθύμισε κατ'αρχήν ότι όταν δεν υπάρχει γενικός κανονισμός υιοθετηθείς από τον κοινοτικό νομοθέτη σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα των κοινοτικών οργάνων, εναπόκειται σε κάθε θεσμικό όργανο να καθορίζει κανόνες επί του θέματος βάσει της εξουσίας του όσον αφορά την εσωτερική διοργάνωση.

Κατά δεύτερο λόγο, ο εισηγητής παρατήρησε ότι η ενημερωτική αξία του καταλόγου είναι πολύ περιορισμένη όσον αφορά το θέμα της παρουσίας ενός μέλους στο ημικύκλιο σε μία συγκεκριμένη στιγμή δεδομένου ότι τα μέλη μπορούν να εισέρχονται και να εξέρχονται του ημικυκλίου όποτε θέλουν χωρίς να χρειάζεται να υπογράφουν και πάλι τους εν λόγω καταλόγους.

Στη βάση αυτή ο Διαμεσολαβητής διεπίστωσε ότι βάσει της εξουσίας του όσον αφορά την εσωτερική διοργάνωση το Κοινοβούλιο μπορεί να αρνείται στο κοινό την πρόσβαση στους εν λόγω καταλόγους και ότι οι κατάλογοι υποτίθεται ότι χρησιμεύουν κυρίως για διοικητικούς σκοπούς.

Ωστόσο, στην περίπτωση που το Κοινοβούλιο θα επιθυμούσε να μην μπορεί το κοινό να συμβουλευθεί τους εν λόγω καταλόγους, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δεν θα ήταν σκόπιμο να τους τοποθετεί σε χώρο όπου κυκλοφορεί το κοινό και όπου ουσιαστικά είναι αδύνατο να επιβληθεί η τήρηση μιας τέτοιας απαγόρευσης. Για το λόγο αυτό ο Διαμεσολαβητής πρότεινε τελικά να μην εμποδίζεται η πρόσβαση του κοινού όσο οι κατάλογοι βρίσκονται εκτός ημικυκλίου και ότι οι κλητήρες του Κοινοβουλίου θα μπορούσαν ενδεχομένως να ενημερώσουν τα ιδιαιτέρως ενδιαφερόμενα άτομα για τους επισήμους

καταλόγους και τις ονομαστικές ψηφοφορίες με μία σημείωση που θα συντάσσεται για το σκοπό αυτό.

Απαντώντας στην πρόταση αυτή το Κοινοβούλιο γνωστοποίησε ότι ζητήθηκε από το Γενικό Γραμματέα να τοποθετηθούν οι κατάλογοι εντός ημικυκλίου και ότι στην περίπτωση που τούτο δεν θα ήταν δυνατό να προταθεί στους ενδιαφερομένους μία γραπτή σημείωση σχετικά με τα μέσα ενημέρωσης για την παρουσία των μελών.

Δεδομένης της προαναφερθείσας εξουσίας εσωτερικής οργάνωσης του Κοινοβουλίου και του μέτρου που ελήφθη, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να κλείσει την υπόθεση.

3.3.2 Το Συμβούλιο

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Απόφαση επί καταγγελίας – 45/26.7.95/JPB/PD/B-dk – κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Η καταγγελία

Ο κ. Β., δανικής ιθαγένειας, κατέθεσε καταγγελία κατά του Συμβουλίου. Ζητούσε την δημοσιοποίηση όλων των πληροφοριών που χρειάζονται για την κατανόηση της υφιστάμενης νομοθεσίας και ότι ως μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, χρειαζόταν να έχει γνώση του συνόλου της νομοθεσίας, περιλαμβανομένων των πρακτικών. Συμπεριλαμβανόταν στην καταγγελία αντίγραφο σημειώματος εκ μέρους της Νομικής Υπηρεσίας του Συμβουλίου, στο οποίο διατυπώνεται κριτική για την πρακτική του Συμβουλίου όσον αφορά τις δηλώσεις για συμπερίληψη στα πρακτικά των συνεδριάσεων του Συμβουλίου.

Η έρευνα

Στη γνωμοδότησή του επί της καταγγελίας, το Συμβούλιο προέταξε τρία στοιχεία:

Κατ' αρχήν υποστήριξε ότι η καταγγελία δεν εμπίπτει στις αρμοδιότητες του Διαμεσολαβητή. Το επιχείρημα του Συμβουλίου συνίστατο στο ότι η καταγγελία δεν απεδείκνυε ότι οι ενέργειες του Συμβουλίου αποτελούσαν κακή διοίκηση και ότι το σημείωμα της Νομικής του Υπηρεσίας δεν αποτελεί απόδειξη κακής διοίκησης. Το Συμβούλιο δήλωσε επίσης ότι ο καταγγέλλων διαβίβασε το θέμα στο Διαμεσολαβητή, υπό την ιδιότητά του ως μέλους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και ότι η επιθυμία του καταγγέλλοντος για γνώση όλης της υφιστάμενης νομοθεσίας αποτελούσε έκφραση πολιτικής θέλησης.

Κατά δεύτερο λόγο, το Συμβούλιο υποστήριξε ότι ο καταγγέλλων δεν προέβη στα αναγκαία διοικητικά διαβήματα προς το Συμβούλιο, προτού καταθέσει την καταγγελία του στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή.

Κατά τρίτο λόγο, το Συμβούλιο υποστήριξε ότι στις 2 Οκτωβρίου 1995 ενέκρινε έναν "κώδικα συμπεριφοράς σχετικά με τη δημοσίευση των πρακτικών του Συμβουλίου και των δηλώσεων για συμπερίληψη στα πρακτικά, όταν το Συμβούλιο ενεργεί ως νομοθετική αρχή, που αποδεικνύει ότι μετέβαλε σημαντικά την πρακτική του στον τομέα αυτό. Από την έγκριση του κώδικα συμπεριφοράς, όλες οι δηλώσεις για συμπερίληψη στα πρακτικά των συνεδριάσεων του Συμβουλίου που συνδέονται με την τελική έγκριση νομοθετικών πράξεων κατά την έννοια του παραρτήματος στον Κανονισμό του Συμβουλίου κατέστησαν διαθέσιμες στο κοινό."

Η απόφαση

Όσον αφορά το πρώτο επιχείρημα, ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι είναι δική του αρμοδιότητα να αποφασίσει εάν η καταγγελία είναι παραδεκτή. Τα κοινοτικά όργανα και φορείς μπορούν κάλλιστα να εκθέσουν τις απόψεις τους επί του θέματος που έχει γνωστοποιηθεί στο Διαμεσολαβητή.

Κατά την εξέταση του παραδεκτού μιας καταγγελίας δεν είναι δυνατόν να ζητείται από τον καταγγέλλοντα να παρέχει τελικά στοιχεία για την κακή διοίκηση την οποία καταγγέλλει. Στο πλαίσιο αυτό πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ότι καθήκον του Διαμεσολαβητή είναι επίσης η βελτίωση των σχέσεων μεταξύ κοινοτικών οργάνων και ευρωπαίων πολιτών· το γραφείο του Διαμεσολαβητή δημιουργήθηκε προς υποστήριξη της δέσμευσης της Ένωσης για μια ανοικτή, δημοκρατική και υπεύθυνη διοίκηση. Η απαίτηση από τον πολίτη να παρέχει αποδείξεις κακής διοίκησης, όταν καταθέτει μια καταγγελία, θα του δημιουργούσε παράλογο βάρος και θα καθιστούσε δυσκολότερη για τον ίδιο την πρόσβαση στο Διαμεσολαβητή. Επίσης, δεν φαίνεται ότι μία τέτοια απαίτηση έχει κάποια νομική βάση. Φαίνεται, από τη δεύτερη παράγραφο του άρθρου 138Ε (1) της Συνθήκης ΕΚ, ότι ο Διαμεσολαβητής διεξάγει έρευνες επί καταγγελιών χωρίς αποδεδειγμένα στοιχεία. Το άρθρο 3(1) του νομικού καθεστώτος του Διαμεσολαβητή αναφέρει ότι ο Διαμεσολαβητής μπορεί να διεξαγάγει έρευνες σχετικά με "ενδεχόμενες περιπτώσεις κακής διοίκησης".

Στην καταγγελία διατυπώθηκε ο ισχυρισμός ότι δεν ήταν διαθέσιμο το σύνολο της υφιστάμενης νομοθεσίας. Επεσυνάφθη σημείωση ως αναπόσπαστο τμήμα της καταγγελίας. Η σημείωση ήταν εξαιρετικά επικριτική ως προς την πρακτική του Συμβουλίου, όσον αφορά τις δηλώσεις που επισυνάπτονται στα πρακτικά των συνεδριάσεων του Συμβουλίου. Διατυπώνεται επομένως στην καταγγελία σαφώς ο ισχυρισμός ότι υπήρξε κακή διοίκηση.

Το καθεστώς του καταγγέλλοντος, ως μέλους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, δεν βαρύνει στο γεγονός. Το άρθρο 8δ της Συνθήκης ΕΚ αναφέρει ότι "κάθε" πολίτης της Ένωσης μπορεί να απευθυνθεί στο Διαμεσολαβητή. Τίποτα επομένως δεν αποκλείει την κατάθεση καταγγελιών στον Διαμεσολαβητή, εκ μέρους μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Όσον αφορά το επιχείρημα του

Συμβουλίου ότι το αίτημα ήταν "πολιτικό", ο Διαμεσολαβητής παρατήρησε ότι, κατά τη γνώμη του, η πρόσβαση του κοινού στην ισχύουσα νομοθεσία αποτελεί βασική απαίτηση ενός δημοκρατικού νομικού συστήματος. Η μία καταγγελία που υποστηρίζει ότι τούτο δεν συνέβη θα έπρεπε προφανώς να ληφθεί σοβαρά υπόψη ανεξάρτητα από τα πολιτικά αίτια που, σύμφωνα με το Συμβούλιο, υπάρχουν πίσω από την καταγγελία αυτή.

Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής δεν θεώρησε ότι το πρώτο επιχείρημα του Συμβουλίου συνιστά κάποιο λόγο μεταβολής της αρχικής απόφασής του να εξετάσει την καταγγελία.

Όσον αφορά τη δήλωση του Συμβουλίου ότι πριν υποβάλει την καταγγελία ο καταγγέλλων δεν προέβη στα "κατάλληλα διοικητικά διαβήματα" προς το Συμβούλιο, σύμφωνα με το άρθρο 2.4 του καθεστώτος, ο Διαμεσολαβητής παρατήρησε ότι φαίνεται να υπάρχει κάποια ελαφρά ασυμφωνία μεταξύ των διαφόρων γλωσσικών εκδοχών της διάταξης αυτής. Η δανική έκδοση χρησιμοποιεί πολύ σωστά τον όρο "fornødne" και δίνει την εντύπωση ότι είναι αναγκαία τα διοικητικά αυτά διαβήματα. Από την άλλη πλευρά, οι μεταφράσεις στα αγγλικά, γαλλικά, γερμανικά, ισπανικά και σουηδικά, χρησιμοποιούν τους όρους "appropriate", "appropriées", "geeigneten", "adecuadas" και "lämpliga" αντιστοίχως, γεγονός που φαίνεται να συνεπάγεται ότι πρέπει να πραγματοποιηθούν τα κατάλληλα διοικητικά διαβήματα.

Ως προς τον σκοπό της διάταξης, η ορθή ερμηνεία φαίνεται να είναι ότι πρέπει να πραγματοποιηθούν τα κατάλληλα διοικητικά διαβήματα. Εναπόκειται στο Διαμεσολαβητή να αποφασίσει εάν τούτο είναι το προσήκον σε κάποια συγκεκριμένη περίπτωση.

Στην περίπτωση αυτή, φάνηκε ότι οι δηλώσεις για συμπερίληψη στα πρακτικά των συνεδριάσεων του Συμβουλίου θεωρήθηκαν εμπόδιο στη δημοσίευση των πρακτικών. Τούτο επιβεβαιώθηκε επιπλέον πλήρως από το γεγονός ότι το Συμβούλιο θεώρησε στη συνέχεια αναγκαίο να υιοθετήσει έναν κώδικα συμπεριφοράς όσον αφορά τη δημοσίευση των πρακτικών του Συμβουλίου και των δηλώσεων για συμπερίληψη στα πρακτικά. Πρέπει επομένως να θεωρηθεί ότι προηγούμενο διοικητικό διάβημα μάλλον απερρίφθη.

Υπό αυτές τις συνθήκες, ο Διαμεσολαβητής δεν θεώρησε σκόπιμο να μεταβάλει την αρχική του απόφαση να θεωρήσει την καταγγελία παραδεκτή, υπό το πρίσμα του δευτέρου επιχειρήματος του Συμβουλίου.

Όσον αφορά την ουσία της υπόθεσης, ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι η πρόσβαση στα έγγραφα, ως μέτρο προώθησης της διαφάνειας στην Ένωση, τίθεται σε περίοπτη θέση από τα θεσμικά όργανα (βλ. π.χ. δήλωση αριθ. 17, επισυναπτόμενη στη Συνθήκη του Μάαστριχτ, για το δικαίωμα πρόσβασης στις πληροφορίες και δήλωση του Συμβουλίου της 22ας Ιανουαρίου 1996 σχετικά με το νομοθετικό πρόγραμμα της Επιτροπής για το 1996).

*Jacob SÖDERMAN,
Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής.*

*Οι καταγγελίες εξετάζονται κατά τις
συνεδριάσεις των Νομικών Στελεχών.*

*Ο κ. Ian HARDEN, Ανώτατο Νομικό
Στελεχος, παρουσιάζει μια υπόθεση
στη συνεδρίαση.*

Όπως προαναφέρθηκε, ο σκοπός της δημιουργίας του γραφείου του Διαμεσολαβητή ήταν να τονισθεί η δέσμευση της Ένωσης στη διαφάνεια. Είναι επομένως σαφές ότι η διαφάνεια και το δικαίωμα πρόσβασης στα έγγραφα αποτελούν θέματα μεγάλου ενδιαφέροντος για το Διαμεσολαβητή. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι εγκρίνοντας τον κώδικα στις 2 Οκτωβρίου 1995, το Συμβούλιο προέβη στα διαβήματα που πρέπει να θεωρούνται αναγκαία, ώστε να παρέχεται στο μέλλον πρόσβαση στον τύπο των εγγράφων που ζήτησε ο καταγγέλλων. Ο Διαμεσολαβητής επομένως, έκρινε ότι δεν χρειαζόταν περαιτέρω εξέταση της καταγγελίας και έκλεισε τη υπόθεση.

3.3.3 Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή

ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΓΙΑ ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Απόφαση επί καταγγελίας 5/09.11.94/FE/EF-en – κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Ένα νομικό γραφείο κατέθεσε καταγγελία κατά της Επιτροπής το Νοέμβριο του 1994 εξ ονόματος πελάτη – εταιρίας εξειδικευμένης στην οργάνωση διασκέψεων.

Η Επιτροπή είχε ζητήσει το 1992 από την εν λόγω εταιρία να διοργανώσει μια διάσκεψη. Λίγο όμως πριν διεξαχθεί η εν λόγω διάσκεψη, η Επιτροπή τη ματαίωσε. Η ματαίωση αυτή οφείλετο προφανώς στο ότι ο αρμόδιος υπάλληλος της Επιτροπής δεν κατάφερε να λάβει την έγκριση του κονδυλίου για τη διάσκεψη, με αποτέλεσμα να υπάρξει ζημία για την εν λόγω εταιρία η οποία συνίστατο, μεταξύ άλλων, σε απώλειες χρήματος και χρόνου που είχαν ήδη δαπανηθεί για τη διοργάνωση της διάσκεψης.

Η αλληλογραφία και οι επαφές που ακολούθησαν με την Επιτροπή δεν οδήγησαν σε καμία αποκατάσταση της ζημίας που προκλήθηκε στην εταιρία.

Η έρευνα

Καθώς ο Διαμεσολαβητής δεν ανέλαβε τα καθήκοντά του παρά στις 27 Σεπτεμβρίου 1995, δεν μπόρεσε να ασχοληθεί αμέσως με την καταγγελία αυτή. Στις 31 Οκτωβρίου 1995 ζήτησε από την Επιτροπή να του υποβάλει τα σχόλιά της για την καταγγελία.

Με φαξ της 15ης Ιανουαρίου 1996 και με επιστολή της 17ης Ιανουαρίου 1996 η Επιτροπή πληροφόρησε το Διαμεσολαβητή ότι το Νοέμβριο του 1995 είχε προτείνει στη εταιρία να της καταβάλει αποζημίωση προς οικονομική διευθέτηση για όλες τις δαπάνες στις οποίες είχε προβεί. Η πρόταση αυτή είχε γίνει δεκτή και τοιουτοτρόπως διευθετήθηκε η απαίτηση της εταιρίας.

Η απόφαση

Καθώς το αντικείμενο της καταγγελλθείσας διαφοράς λύθηκε με ικανοποιητικό τρόπο και για τις δυο πλευρές, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής έκλεισε την υπόθεση. Η εταιρία ευχαρίστησε το Διαμεσολαβητή για την έρευνά του "η οποία παρακίνησε την Επιτροπή να διαπραγματευθεί με σοβαρό τρόπο".

ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ ΠΑΡΟΧΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

Απόφαση σχετικά με την καταγγελία 22/03.05.1995/AP/DE κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Στις 28 Απριλίου 1995, ο κ. Ρ. κατήγγειλε την Επιτροπή στο Διαμεσολαβητή επειδή δεν είχε απαντήσει στις επιστολές του της 12ης Οκτωβρίου 1994 και της 15ης Φεβρουαρίου 1995.

Επειδή ο Διαμεσολαβητής ανέλαβε τα καθήκοντά του μόλις στις 27 Σεπτεμβρίου 1995, δε μπόρεσε να εξετάσει στην καταγγελία αμέσως μετά την υποβολή της. Ζήτησε τις παρατηρήσεις της Επιτροπής επί του θέματος στις 27 Οκτωβρίου 1995.

Η Επιτροπή διαβίβασε τα σχόλιά της για την καταγγελία με επιστολή προς το Διαμεσολαβητή στις 26 Ιανουαρίου 1996, παραδεχόμενη ότι η καθυστέρηση όσον αφορά την απάντηση στον καταγγέλλοντα ήταν ασυνήθιστα μακρόχρονη. Το αίτημα για την παροχή πληροφοριών που εστάλη στην Επιτροπή στο Λουξεμβούργο τον Οκτώβριο 1994 και το Φεβρουάριο 1995 απαντήθηκε μόλις το Μάιο 1995. Η Επιτροπή πληροφόρησε το Διαμεσολαβητή ότι έκτοτε η ΓΔ V της Επιτροπής είχε αναθεωρήσει τη διαδικασία για την απάντηση της σχετικής αλληλογραφίας, προκειμένου να αποφεύγονται μελλοντικά τέτοιες καθυστερήσεις. Μια νέα επιστολή του καταγγέλλοντος στις 12 Ιουνίου 1995, που εστάλη απευθείας στην Επιτροπή στις Βρυξέλλες, απαντήθηκε με επιστολή στις 7 Ιουλίου 1995.

Δεδομένου ότι ο καταγγέλλων έλαβε απάντηση στο αίτημά του και ότι ο Διαμεσολαβητής θεώρησε ικανοποιητική την αναθεώρηση που πραγματοποίησε η Επιτροπή στη διαδικασία διεκπεραίωσης της αλληλογραφίας, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε ότι δε χρειαζόντουσαν περαιτέρω έρευνες και έκλεισε την υπόθεση.

ΜΗ ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΥΠΕΣΧΗΜΕΝΗΣ ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΩΣ

Απόφαση σχετικά με την καταγγελία 95/30.8.95/IMI/EF/NL-en κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ο κ. Ζ. ενός ολλανδικού ινστιτούτου κατήγγειλε στο Διαμεσολαβητή στις 23 Αυγούστου 1994 την Επιτροπή για κακή διοίκηση. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, η ΓΔ V είχε συμφωνήσει με επιστολή της στις 18.5.1994 να

συμβάλει με ποσό ύψους 5.000 Ecu στην πραγματοποίηση σεμιναρίου για τις " Ευρωπαϊκές εκλογές 1994 " που διοργάνωσε το ινστιτούτο, αλλά δεν κατέβαλε ποτέ την εν λόγω επιχορήγηση.

Δεδομένου ότι ο Διαμεσολαβητής ανέλαβε τα καθήκοντά του στις 27 Σεπτεμβρίου 1995, δεν μπόρεσε να εξετάσει την καταγγελία αμέσως μετά την υποβολή της. Στις 20 Νοεμβρίου 1995, απέστειλε την καταγγελία στην Επιτροπή για σχολιασμό.

Με επιστολή του στις 12 Ιανουαρίου 1996, ο καταγγέλλων πληροφόρησε το Διαμεσολαβητή ότι είχε ρυθμιστεί η διαφορά του ινστιτούτου και της Επιτροπής και ότι απέσυρε την καταγγελία.

Ο Διαμεσολαβητής έκλεισε την υπόθεση, δεδομένης της αμοιβαίας ικανοποιητικής επίλυσης της διαφοράς.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΗΣ ΓΑΛΑΖΙΑΣ ΣΗΜΑΙΑΣ ΩΣ ΣΗΜΑΤΟΣ ΚΑΘΑΡΟΤΗΤΑΣ ΣΕ ΠΑΡΑΛΙΑ

Απόφαση επί καταγγελίας 235/16.11.95/JMC-fr κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Νοέμβριο 1995 ο κ. C. κατέθεσε καταγγελία σχετικά με την απονομή της γαλάζιας σημαίας, σήματος ποιότητας και καθαρότητας μιας παραλίας, στην παραλία Armaçao de Pêra στο Αλγκάρβε της Πορτογαλίας καθώς και σχετικά με τη χρήση πόρων του ΕΤΠΑ για την παραλία.

Η απονομή της γαλάζιας σημαίας στην παραλία Armaçao de Pêra κατ' αυτόν δεν έπρεπε να είχε γίνει, καθόσον η συγκεκριμένη παραλία παρουσίαζε στοιχεία επιβλαβή για το περιβάλλον και τη δημόσια υγεία. Επισυνάπτοντας διάφορες φωτογραφίες στην καταγγελία του στιγματίζε την αξιοθρήνητη κατάσταση των ζωνών προσβάσεως στην παραλία καθώς και τα σκουπίδια που συσσωρεύονταν εκεί. Διερωτάτο επίσης σχετικά με τη χρήση των κοινοτικών πόρων που έγινε από τις πορτογαλικές αρχές, πόρων οι οποίοι είχαν χορηγηθεί προς προστασία της εν λόγω παραλίας.

Η έρευνα

Ο Διαμεσολαβητής της Ευρωπαϊκής Ενώσεως πληροφόρησε την Επιτροπή περί της απονομής της γαλάζιας σημαίας στην παραλία Armaçao de Pêra και της ζήτησε να του διαβιβάσει τις παρατηρήσεις της.

Στην απάντησή της η Επιτροπή επεκαλέσθη εν πρώτοις το ότι δεν είναι η ίδια αμέσως υπεύθυνη για την απονομή της γαλάζιας σημαίας, δραστηριότητα της οποίας τον συντονισμό έχει μία μη κυβερνητική οργάνωση με έδρα στη Δανία. Η παρέμβαση της Επιτροπής συνίσταται στο να παρέχει τα στοιχεία που αφορούν ένα εκ των κριτηρίων για την απονομή. Ζήτησε ωστόσο περισσότερες

πληροφορίες από την εν λόγω οργάνωση και ανέλαβε την υποχρέωση να κοινοποιήσει στον κ. C. έκθεση από τη διενέργεια εξετάσεως.

Όσον αφορά τους κοινοτικούς πόρους, η Επιτροπή ανέφερε ότι δεν είχε αντιληφθεί περίπτωση απάτης.

Ο Διαμεσολαβητής της Ευρωπαϊκής Ενώσεως διαβίβασε τις ως άνω παρατηρήσεις στον κ. C., ο οποίος εξέφρασε την ικανοποίησή του για τη δράση που ανέπτυξε ο Διαμεσολαβητής της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, καθόσον η γαλάζια σημαία δεν απονεμήθηκε στην παραλία Armaçao de Pêra για το έτος 1996, απέσυρε δε την καταγγελία του. Ζήτησε επίσης να του χορηγηθεί η έκθεση από τη διενέργεια εξετάσεως ως ανωτέρω.

Επεσύναψε εξ άλλου αντίγραφο της επιστολής της επιτρόπου Ritt BIERREGAARD με την οποία τον πληροφορεί ότι η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων είχε αναλάβει δράση σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 169 της Συνθήκης κατά των πορτογαλικών αρχών για παράβαση των κοινοτικών διατάξεων επί του θέματος, ιδίως της οδηγίας 76/160/ΕΟΚ (ύδατα κολυμβήσεως).

Η απόφαση

Η απονομή της γαλάζιας σημαίας διοργανώνεται και αποφασίζεται από μία διακυβερνητική οργάνωση, το Ίδρυμα για την Περιβαλλοντική Αγωγή στην Ευρώπη, με έδρα τη Δανία. Δεν είναι επομένως η Επιτροπή η αρχή που απονέμει τη γαλάζια σημαία. Δεν είναι όμως και εντελώς αμέτοχη της διεργασίας, καθόσον παρέχει τα στοιχεία που αφορούν ένα εκ των κριτηρίων απονομής της γαλάζιας σημαίας, ήτοι την ποιότητα των υδάτων κολυμβήσεως.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων απέστειλε την καταγγελία στο εν λόγω ίδρυμα και ανέλαβε τη διεξαγωγή εξετάσεως στον παράγοντα-εκπρόσωπο του Ιδρύματος στο εν λόγω κράτος προς καθορισμόν των συνθηκών υπό τις οποίες απενεμήθη η γαλάζια σημαία στη συγκεκριμένη παραλία. Η έκθεση από την εξέταση αυτή θα αποσταλεί προσεχώς.

Ταυτοχρόνως η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κίνησε διαδικασία παραβάσεως κατά της Πορτογαλίας βάσει του άρθρου 169 της Συνθήκης για το ενδεχόμενο να έχουν παραποιηθεί αναλύσεις δειγμάτων ύδατος (παράβαση της οδηγίας 76/160/ΕΟΚ περί της ποιότητας των υδάτων κολυμβήσεως).

Όσον αφορά τη χρήση κοινοτικών πόρων από πλευράς των αρχών της Πορτογαλίας, η έρευνα που διεξήγαγε η Επιτροπή δεν αποκάλυψε καμμία περίπτωση απάτης.

Κατά συνέπεια, έχοντας υπόψη αφενός το ότι η γαλάζια σημαία δεν έχει απονεμηθεί στην παραλία Armaçao de Pêra για το έτος 1996 και αφετέρου τις ενέργειες στις οποίες επεδόθη η Επιτροπή στο μέτρο των αρμοδιοτήτων της προς τις αρχές και τις οργανώσεις που είναι όντως αρμόδιες κρίθηκε ότι τα

θεμιτά ζητήματα που έθετε ο κ. C. με την καταγγελία του ικανοποιήθηκαν.

Κατόπιν της αποφάσεως του κ. C. να αποσύρει την καταγγελία του, ο Διαμεσολαβητής της Ευρωπαϊκής Ενώσεως αποφάσισε να μην προβεί σε περαιτέρω διερευνήσεις του ζητήματος και έκλεισε την υπόθεση.

ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗ ΣΤΗΝ ΠΛΗΡΩΜΗ ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΥ

Απόφαση επί καταγγελίας 236/17.11.1995/AKH/KT-en κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Επιχείρηση που είχε σύμβαση με την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατέθεσε καταγγελία τον Νοέμβριο 1995 για καθυστέρηση στην πληρωμή τιμολογίου που εντάσσεται στο Περιβαλλοντικό Πρόγραμμα του Δούναβη του TACIS. Το τιμολόγιο είχε σταλεί στην Επιτροπή τον Φεβρουάριο 1994, αλλά πληρώθηκε μήνες αργότερα και ενώ το συμβατικό περιθώριο για την καταβολή ήταν 30 ημέρες.

Ο Διαμεσολαβητής ζήτησε από την Επιτροπή να προβεί σε παρατηρήσεις. Στην απάντησή της η Επιτροπή θεώρησε ότι η καταβολή προς την επιχείρηση έγινε αργότερα από ό,τι ήταν εύλογο και ότι πρέπει να καταβληθεί σχετικός τόκος.

Η απάντηση της Επιτροπής απεστάλη στον καταγγέλλοντα. Η επιχείρηση δέχθηκε με ικανοποίηση τη συγγνώμη της Επιτροπής και την προσφορά καταβολής τόκου λόγω της καθυστερημένης πληρωμής.

Ούτως το θέμα διευθετήθη προς ικανοποίηση του καταγγέλλοντος και ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να κλείσει την υπόθεση.

ΟΔΗΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΑΣΦΑΛΙΣΗ ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΖΩΗΣ

Απόφαση επί καταγγελιών 256/23.11.95/EA/B-FR, 291/21.12.95/SA/B-FR, 311/4.1.96/CN/B-FR κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Οι καταγγελίες

Οι καταγγελίες αφορούν την ερμηνεία της οδηγίας 92/49/ΕΟΚ για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής από την Επιτροπή.

Ασφαλιστική εταιρεία με έδρα στη Γαλλία πληροφόρησε τον Οκτώβριο 1995 τους πελάτες της στο Βέλγιο, οι οποίοι και καταγγέλλουν, ότι είχε αποφασίσει να μην ασφαλίζει τους κινδύνους των πελατών της στο εξωτερικό "λόγω των κοινοτικών διατάξεων περί της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών". Πρόκειται περί της θέσεως εν ισχύ της τρίτης οδηγίας για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής την 1η Ιουλίου 1994 και των νομικών περιορισμών που επιβάλλονται κατά συνέπειαν. Οι καταγγέλλοντες απευθύνθηκαν στο Διαμεσολαβητή της Ευρωπαϊκής Ενώσεως με θέμα την ερμηνεία των συγκεκριμένων κοινοτικών οδηγιών από πλευράς της Επιτροπής λαμβάνοντας υπόψη ότι η λύση της συμβάσεώς τους αιτία έχει τα ως άνω κείμενα.

Η έρευνα

Ο Διαμεσολαβητής της Ευρωπαϊκής Ενώσεως πληροφόρησε σχετικώς την Επιτροπή η οποία του διεβίβασε τις παρατηρήσεις της.

Η Επιτροπή εξέθεσε εν πρώτοις το νομικό καθεστώς που θεσπίζεται από τις ως άνω οδηγίες όσον αφορά την πρόσβαση στις ασφαλίσεις και την εφαρμογή τους. Εν συνεχεία εξέθεσε λεπτομερώς την κατάσταση που υπήρχε σε ορισμένα κράτη μέλη προτού τεθούν οι οδηγίες αυτές εν ισχύι και τέλος κατέστησε σαφή τη θέση της Επιτροπής έναντι των καταγγελιών.

Οι καταγγέλλοντες δεν διατύπωσαν κανένα σχόλιο επί των παρατηρήσεων αυτών· απλώς ευχαρίστησαν το Διαμεσολαβητή για την παρέμβασή του.

Η απόφαση

Προτού τεθούν οι εν λόγω οδηγίες περί ασφαλίσεων εν ισχύι ορισμένα κράτη μέλη και μεταξύ αυτών το Βέλγιο απαγόρευαν σε ασφαλιστικές εταιρείες εγκατεστημένες σε άλλο κράτος να καλύπτουν κινδύνους στην επικράτειά τους εάν οι εταιρείες αυτές δεν είχαν εγκατασταθεί εκεί. Η μη τήρηση του εν λόγω όρου ήταν κολάσιμη, συγκεκριμένα με ακύρωση της συμβάσεως.

Υπό το καθεστώς αυτό η σύμβαση που συνέδεε τους καταγγέλλοντες με την εταιρία τους δεν έχαιρε καμίας νομικής εγγυήσεως εάν ο ασφαλιστής δεν πληρούσε τον ως άνω όρο.

Οι διατάξεις της τρίτης οδηγίας για την πρωτασφάλιση στόχο έχουν να θέσουν τέρμα στην κατάσταση αυτή που αντιβαίνει στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών στο πεδίο των ασφαλίσεων καθιστώντας δυνατόν για κάθε ασφαλιστή με έδρα σε ένα κράτος μέλος να καλύπτει κινδύνους σε άλλο κράτος μέλος χωρίς να πρέπει να έχει εγκατασταθεί σε αυτό.

Τούτο όμως προϋποθέτει ότι το κράτος "οικοδεσπότης" δύναται να ασκήσει έλεγχο επί των δραστηριοτήτων της ασφαλιστικής εταιρείας. Για το λόγο αυτό, το νέο καθεστώς επιβάλλει ορισμένες υποχρεώσεις στους ασφαλιστές. Η ασφαλιστική επιχείρηση ενός κράτους μέλους πρέπει, επί παραδείγματι, να τηρεί ορισμένες διατάξεις εν ισχύι στο κράτος στο οποίο καλύπτει τον κίνδυνο, ιδίως τις διατάξεις φορολογικού χαρακτήρα.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση ενδέχεται η ασφαλιστική εταιρία των καταγγελλόντων να εκτίμησε ότι οι εν λόγω υποχρεώσεις ήσαν υπερβολικά επαχθείς και να αποφάσισε να περιορίσει τις δραστηριότητές της στη Γαλλία λύνοντας τις συμβάσεις που εκάλυπταν κινδύνους στο Βέλγιο. Όμως πρόκειται περί επιλογής που σχετίζεται με την εμπορική στρατηγική της συγκεκριμένης εταιρείας και που κατ' ουδέναν τρόπο επεβλήθη από τις κοινοτικές οδηγίες επί του θέματος, καθόσον άλλες ασφαλιστικές εταιρείες επέλεξαν να ενταχθούν στο νέο νομικό καθεστώς.

Δεδομένων των ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής της Ευρωπαϊκής Ενώσεως αποφάσισε ότι δεν συντρέχει λόγος για τη διεξαγωγή πρόσθετης έρευνας επ' αυτού και κατά συνέπειαν έκλεισε την υπόθεση.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΕΞΟΔΩΝ ΤΑΞΙΔΙΟΥ ΚΑΙ ΚΟΣΤΟΥΣ ΔΙΑΒΙΩΣΕΩΣ

Απόφαση επί καταγγελίας 450/20.2.96/JF/A-KT-en κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Ιούλιο 1995 ο κ. F. ήλθε στις Βρυξέλλες για να συμμετάσχει στις προφορικές εξετάσεις ενός διαγωνισμού. Η Επιτροπή του υπέδειξε να έλθει σε επαφή με το πρακτορείο ταξιδιών της, το οποίο συμφώνησε ειδική τιμή ξενοδοχείου για εκείνον. Επίσης του επεστράφησαν τα έξοδα ταξιδιού από το αεροδρόμιο των Βρυξελλών προς το κέντρο μετ' επιστροφής.

Τον Σεπτέμβριο 1995 η Επιτροπή τον προσέκάλεσε στις Βρυξέλλες για να υποβληθεί σε ιατρικές εξετάσεις και σε συνέντευξη. Όπως είχε πράξει τον Ιούλιο, ο κ. F. απευθύνθηκε και πάλι στον ταξιδιωτικό πράκτορα της Επιτροπής, αλλά πληροφορήθηκε ότι η Επιτροπή δεν του επέτρεπε ειδική τιμή ξενοδοχείου. Το φθηνότερο ξενοδοχείο στο οποίο μπορούσε να κρατήσει δωμάτιο κόστιζε ακριβότερα από ό,τι εκείνο όπου είχε καταλύσει τον Ιούλιο.

Ως αποτέλεσμα τα έξοδα ξενοδοχείου για την ιατρική εξέταση και τις συνεντεύξεις υπερέβαιναν το τελικό ποσό το οποίο επέστρεψε η Επιτροπή. Επιπλέον, τη φορά αυτή δεν επεστράφησαν τα έξοδα μετακινήσεως του υποψηφίου από το αεροδρόμιο των Βρυξελλών προς την πόλη και τα έξοδα με τον υπόγειο σιδηρόδρομο στις Βρυξέλλες. Όταν ο καταγγέλλων επικοινωνήσει με την Επιτροπή για να διαλευκάνει το θέμα έλαβε απάντηση που δεν τον ικανοποίησε.

Η έρευνα

Ο Διαμεσολαβητής της Ευρωπαϊκής Ενώσεως απηύθυνε επιστολή στην Επιτροπή ζητώντας της να προβεί σε παρατηρήσεις σχετικά με την καταγγελία.

Στην απάντησή της η Επιτροπή ανέφερε ότι, όπως ορίζεται στο άρθρο 8 των διατάξεων για την επιστροφή των εξόδων ταξιδιού και διαβίωσης για άτομα εκτός Κοινότητας τα οποία καλούνται να συμμετάσχουν σε διαγωνισμό, να υποβληθούν σε συνέντευξη ή σε ιατρική εξέταση (από τούδε και στο εξής "διατάξεις"), οι δαπάνες διαβίωσης επιστρέφονται μέσω ημερησίας αποζημιώσεως η οποία νοείται ως κατ' αποκοπήν συμβολή στις δαπάνες στις οποίες υποβάλλεται ο υποψήφιος (και όχι ως πλήρης επιστροφή του σχετικού ποσού).

Όσον αφορά το εισιτήριο του τραίνου από το αεροδρόμιο προς τις Βρυξέλλες, οι διατάξεις δεν προβλέπουν την επιστροφή του αντιτίμου, στην πράξη όμως το συγκεκριμένο ποσό επιστρέφεται, εφόσον ζητηθεί από τον υποψήφιο.

Η ειδική τιμή για το ξενοδοχείο που είχε συμφωνηθεί για τον καταγγέλλοντα τον Ιούλιο 1995 δεν αποτελεί πάγια πρακτική και έγινε κατ' εξαίρεση λόγω του μικρού διαστήματος που μεσολαβούσε ανάμεσα στη γραπτή και την προφορική δοκιμασία.

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής εστάλησαν στον καταγγέλλοντα για να τις σχολιάσει.

Ανέφερε στο Διαμεσολαβητή της Ευρωπαϊκής Ενώσεως ότι δεν είχε ιδέα περί διατάξεων και ότι η κατ' εξαίρεση ειδική διευθέτηση που επετεύχθη τον Ιούλιο 1995 ποτέ δεν του είχε κοινοποιηθεί.

Η απόφαση

Όταν η Επιτροπή προσεκάλεσε τον κ. F. στις Βρυξέλλες για να υποβληθεί σε ιατρική εξέταση και συνεντεύξεις τον Σεπτέμβριο 1995 τον πληροφορούσε με την επιστολή πρόσκληση ότι

"όπου συντρέχει λόγος, τα έξοδα ταξιδιού θα σας επιστραφούν σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο συνημμένο έντυπο".

Το συνημμένο έντυπο περιείχε τις ως άνω διατάξεις. Κατά συνέπειαν οι "διατάξεις" είχαν κοινοποιηθεί στον καταγγέλλοντα τον Σεπτέμβριο 1995. Οι διατάξεις περιείχαν όλες τις σχετικές προϋποθέσεις υπό τις οποίες διεξάγεται η επιστροφή εξόδων στους υποψηφίους. Στον κ. F. επεστράφησαν χρήματα σύμφωνα με το άρθρο 8, παρ. 3 των διατάξεων, όπου προβλέπεται κατ' αποκοπήν αποζημίωση ύψους 50 ECU ημερησίως.

Αυτή η κατ' αποκοπήν αποζημίωση καλύπτει κατάλυμα, γεύματα, επιτόπιες μετακινήσεις συμπεριλαμβανομένου και του υπογείου σιδηροδρόμου στις Βρυξέλλες.

Όσον αφορά το κόστος του τραίνου από το αεροδρόμιο προς τις Βρυξέλλες, η Επιτροπή επιβεβαίωσε στο Διαμεσολαβητή της Ευρωπαϊκής Ενώσεως ότι τούτο δεν επεστράφη ως εκ σφάλματος και ότι τώρα προβαίνει στην επιστροφή του σχετικού ποσού.

Δεδομένων των ανωτέρω ο Διαμεσολαβητής της Ευρωπαϊκής Ενώσεως αποφάσισε ότι δεν χρειάζονται περαιτέρω έρευνες και έκλεισε την υπόθεση.

ΛΗΨΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Απόφαση επί καταγγελίας – 485/13.03.96/LV/B/KT-fr – κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Οι υπηρεσίες της Επιτροπής δεν ήλθαν σε επαφή με τον κ. V., ο οποίος ήταν επιτυχών σε γενικό διαγωνισμό της Επιτροπής, εν όψει πιθανής προσλήψεώς του και τούτο παρά την παρέλευση αρκετών μηνών. Ο κ. V. απευθύνθηκε στις υπηρεσίες της Επιτροπής για να ζητήσει πληροφορίες σχετικά με τον αριθμό των επιτυχόντων στον εν λόγω διαγωνισμό, τη θέση του στον πίνακα επιτυχόντων και

τον αριθμό και τη θέση των επιτυχόντων που είχαν ήδη προσληφθεί.

Οι υπηρεσίες της Επιτροπής απάντησαν μόνο στο πρώτο ερώτημα επικαλούμενες λόγους απορρήτου για τα δύο άλλα. Ο κ. V. υπέβαλε καταγγελία στο Διαμεσολαβητή της Ευρωπαϊκής Ενώσεως τον Μάρτιο 1996.

Ο Διαμεσολαβητής της Ευρωπαϊκής Ενώσεως ενημέρωσε την Επιτροπή περί της καταγγελίας. Στις παρατηρήσεις της η Επιτροπή συμπλήρωσε τις πληροφορίες που είχε παράσχει προηγουμένως στον καταγγέλλοντα απαντώντας επίσης στα δύο άλλα ερωτήματα.

Οι παρατηρήσεις διαβιβάστηκαν στον καταγγέλλοντα για να τις σχολιάσει. Πληροφόρησε το Διαμεσολαβητή της Ευρωπαϊκής Ενώσεως ότι ήταν ικανοποιημένος με την συμπληρωματική απάντηση που παρέσχε η Επιτροπή.

Ο Διαμεσολαβητής της Ευρωπαϊκής Ενώσεως κατόπιν τούτων έκλεισε την υπόθεση.

ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΜΕΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Απόφαση επί καταγγελίας – 493/15.3.96/HMT/DE – κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ο κ. T, γερμανικής ιθαγένειας, κατέθεσε καταγγελία κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Υποστήριξε ότι απευθύνθηκε στην Επιτροπή για πρόβλημα σχετικά με το δικαίωμά του για ελεύθερη διακίνηση και δεν έλαβε κάποια απάντηση.

Το γραφείο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή ήλθε σε επαφή με τις σχετικές υπηρεσίες της Επιτροπής που ζήτησαν συγγνώμη γιατί δεν απάντησαν πριν και ανέλαβαν να απαντήσουν στον καταγγέλλοντα.

Ο Διαμεσολαβητής, ως εκ τούτου, αποφάσισε να μη συνεχίσει περαιτέρω την εξέταση του θέματος και έκλεισε την υπόθεση.

3.3.4 Το Ινστιτούτο Euratom

ΑΘΕΤΗΣΗ ΣΥΜΒΑΤΙΚΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΣ

Απόφαση σχετικά με την καταγγελία 30/19.7.1995/AC/IT/KH κατά του Ινστιτούτου Euratom

Η καταγγελία

Ο κ. C, Ιταλός υπήκοος, κατήγγειλε στις 13 Ιουλίου 1995 το Ινστιτούτο Εφαρμογών Τηλεανίχνευσης της Euratom στο Ispra (Ιταλία). Υποστήριζε ότι το Ινστιτούτο, που είναι ένα από τα Κοινά Κέντρα Ερευνών και εμπίπτει στη δικαιοδοσία της ΓΔ XII (Επιστήμη, Έρευνα και Ανάπτυξη) δεν τον πλήρωσε για την εργασία που επιτέλεσε για λογαριασμό του κατά την περίοδο από τον Ιανουάριο μέχρι το Νοέμβριο 1994.

Η έρευνα

Στις 13 Δεκεμβρίου 1995, στάλθηκε η καταγγελία στην Επιτροπή για τις

παρατηρήσεις της· η Επιτροπή έστειλε την πρώτη της γνώμη στις 15 Μαρτίου 1996. Στις 3 Ιουλίου 1996, η Επιτροπή υπέβαλε στο Διαμεσολαβητή πρόταση για τη διευθέτηση της διαφοράς.

Σύμφωνα με την Επιτροπή, ο καταγγέλλων δεν επιτέλεσε δεόντως τις συμβατικές του υποχρεώσεις εντός της ορισθείσας προθεσμίας. Γι' αυτό δεν πληρώθηκε. Η Επιτροπή θεώρησε πάντως ότι μπορούσε να επιτύχει μια ρύθμιση με τον καταγγέλλοντα και πρότεινε να του καταβάλει το ήμισυ της αμοιβής που προβλεπόταν στη σύμβαση υπό τον όρο να παραιτηθεί ο καταγγέλλων παντελώς από τη χρησιμοποίηση ή την περαιτέρω εξέλιξη του κώδικα πηγής του λογισμικού που είχε δημιουργήσει.

Ο Διαμεσολαβητής έστειλε επανειλημμένα την πρόταση της Επιτροπής στον καταγγέλλοντα, χωρίς να λάβει απάντηση.

Ο Διαμεσολαβητής ερώτησε εν συνεχεία την Επιτροπή εάν είχε καταβάλει το ανωτέρω ποσό. Η Επιτροπή τον πληροφόρησε ότι δεν είχε πραγματοποιηθεί η πληρωμή επειδή δεν είχε λάβει την αποδοχή του όρου που είχε θέσει.

Η απόφαση

Δεδομένης της πρότασης της Επιτροπής προς τον καταγγέλλοντα για τη διευθέτηση της διαφοράς και της ανυπαρξίας απάντησης του καταγγέλλοντος, ακόμα και μετά από επανειλημμένες προσπάθειες, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της καταγγελίας και έκλεισε την υπόθεση.

3.4 ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΕΚΚΛΕΙΣΑΝ ΜΕ ΚΡΙΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

3.4.1 ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

ΑΝΟΙΚΤΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ: ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ ΤΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΟΣ ΕΝΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΥ

Καταγγελία 145/27.9.95/ABMG/B-de κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Η κ. Μ.Γ., ζήτησε από τον Ευρωπαϊκό Διαμεσολαβητή να την ενημερώσει σχετικά με τα δικαιώματά της να ζητήσει αναθεώρηση της βαθμολογίας που έλαβε ως υποψήφια γενικού διαγωνισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Η κ. Μ.Γ. δεν πέτυχε στις γραπτές εξετάσεις και απέστειλε επιστολή στην εξεταστική επιτροπή ζητώντας της να επανεξετάσει τη βαθμολογία των γραπτών της. Η καταγγέλλουσα δήλωσε ότι δεν πραγματοποιήθηκε ποτέ μια δεύτερη αξιολόγηση.

Στα σχόλιά του το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πληροφόρησε τον Ευρωπαϊκό Διαμεσολαβητή ότι η επιστολή της καταγγέλλουσας είχε αποσταλεί σε λάθος

παραλήπτη – στον Πρόεδρο της Εξεταστικής επιτροπής και όχι στην υπηρεσία "Διαγωνισμοί" – και ότι κατά συνέπεια, δεν ήταν δυνατόν να εντοπισθεί. Όταν η καταγγέλλουσα απευθύνθηκε εκ νέου στο Κοινοβούλιο, η εξεταστική επιτροπή είχε ήδη ολοκληρώσει τις εργασίες της και υποβάλει την τελική της έκθεση και ως εκ τούτου, δεν αναθεωρήθηκε η βαθμολογία της.

Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής δήλωσε ότι, εφόσον η πρώτη επιστολή της καταγγέλλουσας έφθασε πράγματι στο Κοινοβούλιο, έπρεπε να έχει απαντηθεί. Οι αρχές της χρηστής διοίκησης υπαγορεύουν τη διοχέτευση εντός του Κοινοβουλίου των επιστολών με λάθος παραλήπτη στην αρμόδια υπηρεσία.

Σε ό,τι αφορά την αναθεώρηση της βαθμολογίας των γραπτών εξετάσεων, δεν υφίσταται επίσημη διάταξη η οποία να προβλέπει το δικαίωμα του υποψηφίου για αναβαθμολόγηση. Η εξεταστική επιτροπή είναι ανεξάρτητη στο έργο της και, επομένως, δεν υπάρχει δυνατότητα προσφυγής σε κάποιο αναθεωρητικό σώμα για δεύτερη βαθμολογία. Εκ τούτου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής πληροφορήθηκε ότι ορισμένες εξεταστικές επιτροπές αναθεωρούν τους βαθμούς των δοκιμασιών ενός υποψηφίου εάν τους το ζητήσει αμέσως. Το Κοινοβούλιο δεν αμφισβήτησε το γεγονός ότι τα γραπτά της καταγγέλλουσας θα είχαν επανεξεταστεί από την εξεταστική επιτροπή εάν η αίτηση είχε φθάσει εγκαίρως.

Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής άσκησε ως εκ τούτου κριτική για το γεγονός ότι η βαθμολογία της καταγγέλλουσας δεν αναθεωρήθηκε επειδή η πρώτη επιστολή της στην οποία διατύπωνε αυτό το αίτημά της, δεν στάθηκε δυνατόν να εντοπισθεί εντός του Κοινοβουλίου.

Δεδομένου ωστόσο ότι η εξεταστική επιτροπή ολοκλήρωσε στο μεταξύ τις εργασίες της, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να κλείσει την υπόθεση.

3.4.2 Το Συμβούλιο

ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ

Απόφαση επί καταγγελίας 129/19.9.95/TK/B κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Η καταγγελία

Η κα Κ., φινλανδή υπήκοος, παραπονέθηκε για τον αποκλεισμό της από διαγωνισμό για την πρόσληψη μεταφραστών από το Συμβούλιο. Ο διαγωνισμός ανακοινώθηκε το Φεβρουάριο του 1995. Η προκήρυξη του διαγωνισμού απαιτούσε από τους υποψηφίους:

να έχουν ολοκληρώσει σπουδές πανεπιστημιακού επιπέδου, πιστοποιούμενες από δίπλωμα ή πτυχίο που βεβαιώνει την ολοκλήρωση κύκλου σπουδών σε πανεπιστήμιο [...]. Οι υποψήφιοι οφείλουν να αποδείξουν μέσω εγγράφων ότι πληρούν την προϋπόθεση αυτή για να γίνουν δεκτοί στον διαγωνισμό (αντίγραφο πτυχίων ή διπλωμάτων, κτλ.).

Η κα Κ. ανέφερε ότι προέβη σε ενέργειες για να ανταποκριθεί στον όρο του διαγωνισμού. Έλαβε πιστοποιητικό από το πανεπιστήμιό της (το πανεπιστήμιο του Ελσίνκι), με ημερομηνία 24 Μαρτίου 1995. Το πιστοποιητικό αυτό βεβαίωνε ότι είχε ανταποκριθεί σε όλες τις απαιτήσεις για την απόκτηση πτυχίου Master of Arts. Το πιστοποιητικό είχε εκδοθεί σε χαρτί με τον τίτλο της Σχολής Καλλιτεχνικών Σπουδών, έφερε την επίσημη σφραγίδα της και είχε υπογραφεί από τον Γραμματέα της Σχολής. Συνοδευόταν από επίσημο χαρτοσημασμένο αντίγραφο των μαθημάτων που είχε κάνει και των βαθμών που είχε λάβει. Το πιστοποιητικό αυτό υπεβλήθη πριν από την 6η Απριλίου 1995, που ήταν η λήξη της προθεσμίας όπως οριζόταν από την προκήρυξη του διαγωνισμού.

Το πτυχίο της κας Κ. της απονεμήθηκε επισήμως στο πλαίσιο τελετής που πραγματοποιήθηκε στο πανεπιστήμιο στις 30 Μαΐου 1995.

Η επιτροπή επιλογής έγραψε στην κα Κ. τον Ιούλιο του 1995. Την απέκλειαν από το διαγωνισμό επειδή δεν είχε προσκομίσει δίπλωμα ή πτυχίο που να δείχνει ότι έχει ολοκληρώσει τις πανεπιστημιακές σπουδές της. Η επιτροπή επιλογής ήταν της γνώμης ότι μόνο ένα έγγραφο που έχει απονεμηθεί σε επίσημη τελετή πληροί την προϋπόθεση της προκήρυξης του διαγωνισμού.

Η κα Κ. προέβη σε τρία διοικητικά διαβήματα προς το Συμβούλιο, στο πλαίσιο μιας ατελέσφορης προσπάθειας για να μεταβληθεί η άποψη της επιτροπής επιλογής. Έγραψε στο Διαμεσολαβητή στις 11 Σεπτεμβρίου 1995 παραπονούμενη ότι δεν έπρεπε να αποκλεισθεί από τον διαγωνισμό και ισχυριζόμενη ότι το πιστοποιητικό που είχε υποβάλει πληρούσε τις προϋποθέσεις της προκήρυξης του διαγωνισμού.

Η έρευνα

Ο Διαμεσολαβητής έγραψε προς το Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου ζητώντας παρατηρήσεις επί της καταγγελίας. Η απάντηση του Συμβουλίου προέβαινε στις ακόλουθες επισημάνσεις:

- η νομολογία έχει αποφανθεί ότι οι όροι μιας προκήρυξης διαγωνισμού είναι απολύτως δεσμευτικοί για την επιτροπή επιλογής·
- η επιτροπή επιλογής απαιτείται να λάβει υπόψη μόνο τα έγγραφα τα οποία οι υποψήφιοι υποβάλλουν πριν από τη λήξη της προθεσμίας που ορίζεται από την προκήρυξη του διαγωνισμού. Η επιτροπή επιλογής δεν οφείλει να ζητεί από τους υποψηφίους έγγραφα που αυτοί δεν απέστειλαν, ούτε να λαμβάνει υπόψη έγγραφα που απεστάλησαν μετά τη λήξη της προθεσμίας·
- στην περίπτωση της κας Κ., το "προσωρινό πιστοποιητικό" με ημερομηνία 24 Μαρτίου 1995 δεν ήταν δυνατόν να θεωρηθεί ως πτυχίο ή δίπλωμα που βεβαιώνει την ολοκλήρωση πανεπιστημιακού κύκλου σπουδών·
- τα έγγραφα που επισυνάφθηκαν στην μετέπειτα αλληλογραφία της κας Κ. προς την επιτροπή επιλογής δεν ήταν δυνατόν να ληφθούν υπόψη, διότι απεστάλησαν εκπροθέσμως·

- κατά συνέπεια, η κα Κ. ορθώς αποκλείστηκε από το διαγωνισμό.

Οι παρατηρήσεις του Συμβουλίου απεστάλησαν στην κα Κ. Οι δικές της παρατηρήσεις σχετικά με την απάντηση επαναλάμβαναν την άποψη της ότι το πιστοποιητικό της 24ης Μαρτίου 1995 πληρούσε τις προϋποθέσεις της προκήρυξης του διαγωνισμού και έπρεπε συνεπώς να έχει γίνει αποδεκτό από την επιτροπή επιλογής.

Η απόφαση

Ο Διαμεσολαβητής δέχθηκε ότι η επιτροπή επιλογής ήταν απολύτως δεσμευμένη από τους όρους της προκήρυξης του διαγωνισμού. Ήταν συνεπώς υποχρεωμένη να εξετάσει κατά πόσον οι υποψήφιοι είχαν υποβάλει πτυχίο ή δίπλωμα που να βεβαιώνει την περάτωση κύκλου πανεπιστημιακών σπουδών, καθώς και να απορρίψει όσους δεν το είχαν πράξει. Επί πλέον, η επιτροπή επιλογής δεν όφειλε να χορηγήσει παράταση προθεσμίας σε όσους δεν είχαν ανταποκριθεί στον όρο του διαγωνισμού εμπροθέσμως.

Εντούτοις, η κα Κ. είχε υποβάλει εμπροθέσμως έγγραφα σχετικά με την ολοκλήρωση σπουδών πανεπιστημιακού επιπέδου. Δεν ήταν προφανές ότι το έγγραφο που είχε υποβάλει δεν πληρούσε τους όρους της προκήρυξης του διαγωνισμού. Η επιτροπή επιλογής χρειαζόταν συνεπώς να κρίνει κατά πόσον η κα Κ. είχε συμμορφωθεί προς τον όρο αυτό.

Κρίνοντας το εν λόγω ζήτημα, η επιτροπή επιλογής υιοθέτησε μια στενή και άκαμπτη αντίληψη για την έννοια του "πτυχίου που βεβαιώνει την ολοκλήρωση κύκλου σπουδών σε πανεπιστήμιο". Το Συμβούλιο δεν προσκόμισε στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι καθίστατο αναγκαία για πρακτικούς διοικητικούς λόγους η υιοθέτηση της ερμηνείας αυτής, αντί μιας ερμηνείας που θα είχε κάνει δεκτό το πιστοποιητικό της κας Κ. Η κα Κ. είχε εύλογη προσδοκία ότι το πιστοποιητικό της πληροί τις προϋποθέσεις της προκήρυξης του διαγωνισμού. Υπό τις συνθήκες αυτές, ο Διαμεσολαβητής σημείωσε ότι η υιοθέτηση στενής ερμηνείας φαινόταν αυθαίρετη.

Ο Διαμεσολαβητής εξέφρασε επίσης την άποψη ότι, για λόγους καλής διοίκησης, η επιτροπή επιλογής έπρεπε να είναι διατεθειμένη να εξετάσει στοιχεία που θα προσκόμιζε η υποψήφια για να αποδείξει πως *ό,τι είχε υποβληθεί εμπροθέσμως* πληρούσε τους τεθέντες όρους.

Ο Διαμεσολαβητής δεν μπορούσε να επιδιώξει φιλική διευθέτηση, διότι ο διαγωνισμός από τον οποίο είχε αποκλειστεί η κα Κ. είχε κλείσει και ο κατάλογος των μεταφραστών ο οποίος προέκυψε από το διαγωνισμό ήταν πιθανόν να παραμείνει εν ισχύ για ορισμένα έτη.

Ο Διαμεσολαβητής σημείωσε ότι η κα Κ. θα μπορούσε να προσφύγει στο Πρωτοδικείο εντός τριών μηνών από την απόφαση της επιτροπής επιλογής. Δεδομένου ότι δεν το έπραξε, η απόφαση της επιτροπής επιλογής για τον αποκλεισμό της από τον διαγωνισμό παρέμενε ισχυρή.

Ο Διαμεσολαβητής κατέληξε συνεπώς στην άποψη ότι ήταν ανώφελο να προβεί σε περαιτέρω διερεύνηση. Ως εκ τούτου, αποφάσισε να κλείσει την υπόθεση. Εντούτοις, ο Διαμεσολαβητής θεώρησε ότι το Συμβούλιο θα έπρεπε να εξασφαλίσει ότι θα επιστηθεί η προσοχή των επιτροπών επιλογής στις επικρίσεις για την επιτροπή επιλογής οι οποίες περιέχονται στην απόφασή του.

3.4.3 Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΓΙΑ ΕΛΛΕΙΨΗ ΜΕΛΕΤΗΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡΑΚΑΜΠΗΡΙΟ ΤΟΥ NEWBURY BYPASS

Απόφαση επί καταγγελιών: 206/27.10.95/HS/UK, 211/03.11.95/JC/UK, 226/13.11.95/JC/UK, 229/14.11.95/PAD/UK, 303/03.01.96/COW/UK, 327/08.01.96/RW/UK, 335/08.01.96/AK/UK, 358/15.01.96/EC/UK, 359/16.01.96/JK/UK, 360/09.01.96/SJ/UK, 361/09.01.96/JB/UK, 362/15.01.96/JB/UK, 363/15.01.96/MN/UK, 364/03.11.95/JS/UK, 377/31.1.96/MJ/UK, 378/25.1.96/JB/UK, 382/24.1.96/CW/UK, 383/24.1.96/JK/UK, 403./01.02.96/TPA/UK, 471/4.3.96/PC/UK, 487/14.3.96/BRF/UK, 488/14.3.96/PB/UK, 514/25.3.96/DB/UK, 515/25.3.96/PJW/UK, 526/27.3.96/DHW/UK, 562/18.4.96/DD/UK, 607/24.5.96/BB/UK κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Οι καταγγέλλοντες ισχυρίζονται ότι υπάρχει κακή διοίκηση εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, επειδή αυτή δεν αποφάσισε να κινήσει διαδικασία επί παραβάσει κατά του Ηνωμένου Βασιλείου βάσει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΚ. Πιστεύουν ότι η κυβέρνηση του ΗΒ παραβίασε την κοινοτική νομοθεσία, καθώς δεν προέβη σε μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων σχετικά με την παρακαμπτήρια οδό του Newbury στο Berkshire της Αγγλίας.

Προκειμένου να αντιμετωπισθούν με όσο το δυνατόν μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα και ταχύτητα, οι καταγγελίες συνεξετάζονται.

Ιστορικό των καταγγελιών

Η οδηγία του Συμβουλίου 85/337/ΕΟΚ¹ διατυπώνει την απαίτηση ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, η συγκατάθεση για την εκτέλεση δημόσιων ή ιδιωτικών έργων πρέπει να δίδεται μόνο ύστερα από μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Η τελευταία προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εθνική νομοθεσία ήταν η 3η Ιουλίου 1988.

Η οδηγία δεν περιέχει μεταβατικές διατάξεις. Με άλλα λόγια δεν αναφέρει ρητά κατά πόσον εφαρμόζεται στις περιπτώσεις όπου οι διαδικασίες για τη χορήγηση τέτοιας συγκατάθεσης άρχισαν προτού η οδηγία τεθεί σε ισχύ, αλλά η συγκατάθεση δόθηκε μετά την έναρξη ισχύος της (οι λεγόμενες περιπτώσεις "pipeline").

Το 1994 διατυπώθηκαν καταγγελίες προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή σύμφωνα με τις οποίες οι αρχές του ΗΒ δεν τήρησαν τις απαιτήσεις της οδηγίας όσον

¹ ΕΕ 1985 L 175/40

αφορά την παρακαμπτήριο του Newbury. Η Επιτροπή καταχώρησε τις καταγγελίες και άνοιξε έναν φάκελο για την υπόθεση αυτή.

Στις 20 Οκτωβρίου 1995, η Επιτροπή εξέδωσε ανακοίνωση Τύπου αναφέροντας ότι, υπό το πρίσμα της απόφασης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου στην υπόθεση Grobktrotzenburg¹, είχε αποφασίσει να δίδει στην οδηγία την ερμηνεία ότι η μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων απαιτείται μόνο για τα έργα για τα οποία η διαδικασία συγκατάθεσης κινήθηκε μετά την 3η Ιουλίου 1988. Η ανακοίνωση Τύπου ανέφερε επίσης ότι αυτό σήμαινε πως η οδηγία δεν εφαρμόζοταν στην περίπτωση της παρακαμπτήριου του Newbury.

Η Επιτροπή έστειλε εν συνεχεία επιστολές στα άτομα των οποίων είχε καταχωρήσει καταγγελίες, αναφέροντας ότι είχε ολοκληρώσει την έρευνά της και είχε αποφασίσει να κλείσει το φάκελο, δεδομένου ότι δεν είχε διαπιστώσει παραβιάσεις της κοινοτικής νομοθεσίας. Οι καταγγέλλοντες παραπέμπονταν στην ανακοίνωση Τύπου για διεξοδικότερες εξηγήσεις.

Οι καταγγελίες

Αν συνεξετάσουμε τις καταγγελίες που διαβιβάσθηκαν στο Διαμεσολαβητή, τέσσερις βασικές αιτιάσεις διατυπώθηκαν όσον αφορά την απόφαση της Επιτροπής να θέσει την υπόθεση στο αρχείο:

- 1) Η Επιτροπή στέρησε από τους πολίτες το πλεονέκτημα μιας αυθεντικής απόφασης του Δικαστηρίου επί των συναφών διαμφισβητούμενων ζητημάτων κοινοτικού δικαίου και υπήρχε κίνδυνος να υπονομεύσει τον ρόλο του Δικαστηρίου.
- 2) Σύμφωνα με ορισμένους καταγγέλλοντες, η ερμηνεία που δίδεται στην οδηγία από την Επιτροπή είτε είναι ανειλικρινής, καθότι υπαγορευόμενη από πολιτικό σκεπτικό, είτε αποτελεί απόρροια πολιτικών πιέσεων.
- 3) Η ορθή ερμηνεία της υπόθεσης Grobktrotzenburg συνηγορεί υπέρ της άποψης ότι η οδηγία είναι εφαρμοστέα στην περίπτωση της παρακαμπτήριου του Newbury.
- 4) Η Επιτροπή έπρεπε να ενημερώσει τους καταγγέλλοντες για την απόφασή της να θέσει την υπόθεση στο αρχείο προτού τη γνωστοποιήσει μέσω ανακοίνωσης Τύπου.

Η έρευνα

Η πρώτη γνωμοδότηση της Επιτροπής

Στην πρώτη γνωμοδότησή της, η Επιτροπή προέβαλε τα ακόλουθα επιχειρήματα:

- 1) Το αντικείμενο των καταγγελιών αφορά την εκ μέρους της Επιτροπής άσκηση της διακριτικής εξουσίας της όσον αφορά τις διαδικασίες που

¹ Υπόθεση C-431/92, Επιτροπή κατά Γερμανίας, απόφαση της 11ης Αυγούστου 1995

προβλέπονται στο άρθρο 169. Αποφασίζοντας να μην κινήσει διαδικασία επί παραβάσει, η Επιτροπή άσκησε τη διακριτική εξουσία της που αναγνωρίζεται πλήρως από το Δικαστήριο.

2) Η Επιτροπή συμπεριφέρθηκε έναντι των καταγγελλόντων σύμφωνα με τις αρχές της χρηστής διοίκησης, καταχωρίζοντας τις καταγγελίες τους και τηρώντας τους ενήμερους για την εξέταση της υπόθεσης. Οι καταγγέλλοντες στο πλαίσιο μιας διαδικασίας του άρθρου 169 δεν διαθέτουν κανένα ειδικό διαδικαστικό δικαίωμα, αντίθετα απ' ό,τι θα συνέβαινε σε άλλες περιπτώσεις, όπως π.χ. σε θέματα ανταγωνισμού ή αντιντάμπινγκ. Η Επιτροπή θεωρεί συνεπώς ότι δεν είναι καθόλου βάσιμες οι οιοσδήποτε αιτιάσεις για κακή διοίκηση στην περίπτωση αυτή.

3) Η παρακαμπτήριος του Newbury αποτελούσε θέμα εν εξελίξει (pipeline case), επειδή η ημερομηνία της αίτησης για τη συγκατάθεση προηγήθηκε της 3ης Ιουλίου 1988 ενώ η ημερομηνία χορήγησης της συγκατάθεσης ήταν μεταγενέστερη.

Η οδηγία δεν περιέχει μεταβατικές διατάξεις, με αποτέλεσμα να υπάρχει θέμα ερμηνείας σχετικά με το κατά πόσον οι απαιτήσεις της εφαρμόζονται στις εν εξελίξει υποθέσεις.

Το θέμα ερμηνείας θίχτηκε σε συνάρτηση με δύο αποφάσεις του Δικαστηρίου¹. Σε αμφότερες τις περιπτώσεις, ο Γενικός Εισαγγελέας εισηγήθηκε ότι τα κράτη μέλη μπορούν να παραλείψουν τη μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων για έργα σε σχέση με τα οποία η διαδικασία συγκατάθεσης δρομολογήθηκε πριν από την 3η Ιουλίου 1988.

Το Δικαστήριο δεν αποφάνθηκε απερίφραστα ότι η ημερομηνία της εφαρμογής/ έναρξης της διαδικασίας συγκατάθεσης αποτελεί τον καθοριστικό παράγοντα. Εντούτοις, στην υπόθεση *Großkrotzenburg* το Δικαστήριο αξιολόγησε τα πραγματικά περιστατικά ως προς το πότε υπεβλήθη η επίσημη αίτηση. Το στοιχείο αυτό θα ήταν άνευ σημασίας αν το μόνο καθοριστικό γεγονός ήταν η ημερομηνία της συγκατάθεσης.

Κατόπιν της νομολογίας αυτής, η οδηγία 85/337/ΕΟΚ πρέπει να ερμηνεύεται ως αποκλείουσα από το πεδίο εφαρμογής της τις εν εξελίξει υποθέσεις.

Τα πραγματικά περιστατικά όσον αφορά την παρακαμπτήριο του Newbury είναι ότι η διαδικασία συγκατάθεσης άρχισε πριν από την 3η Ιουλίου 1988. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή θεωρεί ότι η οδηγία 85/337/ΕΟΚ δεν εφαρμόζεται στο έργο της παρακαμπτήριου του Newbury.

Οι παρατηρήσεις των καταγγελλόντων σχετικά με την πρώτη γνωμοδότηση

Συνεξετάζοντας το σύνολο των παρατηρήσεων που διαβιβάσθηκαν στο

¹ Υπόθεση 396/92 *Bund Naturschutz in Bayern Ev κατά Freistaat Bayern* [1994] Συλλογή Νομολογίας I-3717 και Υπόθεση *Großkrotzenburg*.

Διαμεσολαβητή, διατυπώθηκαν τα ακόλουθα επιχειρήματα σε σχέση με την πρώτη γνωμοδότηση:

- 1) Οι επισημάνσεις της Επιτροπής σχετικά με τη διακριτική εξουσία της ισοδυναμούν με ισχυρισμό ότι αυτή μπορεί να ενεργεί αυθαίρετως.
- 2) Η Επιτροπή δεν απάντησε στον ισχυρισμό ότι είχε ενεργήσει ανειλικρινώς.
- 3) Η Επιτροπή εξακολουθούσε να παρερμηνεύει την υπόθεση Grobktrotzenburg και δεν την εφαρμόζε ορθά στις διαδικασίες για έργα στο HB, οι οποίες χρησιμοποιήθηκαν στην περίπτωση της παρακαμπτήριου του Newbury.
- 4) Η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι τηρούσε ενημέρους τους καταγγέλλοντες. Εντούτοις, πληροφόρησε τα μέσα ενημέρωσης για την απόφασή της να κλείσει τον φάκελο Newbury με ανακοίνωση Τύπου της 20ής Οκτωβρίου 1995, ενώ οι καταγγέλλοντες ενημερώθηκαν τελικά με επιστολές της 6ης Δεκεμβρίου 1995.

Η απόφαση του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή

1) Η απόφαση της Επιτροπής

1.1 Η Επιτροπή εξήγησε την απόφαση για αρχειοθέτηση του φακέλου της υπόθεσης "Παρακαμπτήριος Newbury" αποκλειστικά και μόνο με το νομικό συμπέρασμα ότι η οδηγία 85/337/ΕΟΚ δεν εφαρμόζεται στο έργο της παρακαμπτήριου του Newbury.

1.2 Το άρθρο 169 της Συνθήκης ΕΚ προβλέπει ότι η Επιτροπή διατυπώνει αιτιολογημένη γνώμη αν κρίνει ότι ένα κράτος μέλος έχει παραβεί υποχρέωσή του εκ της παρούσας Συνθήκης. Αν η Επιτροπή καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν στοιχειοθετείται παραβίαση της κοινοτικής νομοθεσίας, τότε η ουσιαστική προϋπόθεση για τη διατύπωση αιτιολογημένης γνώμης δεν υφίσταται. Στις περιπτώσεις αυτές δεν τίθεται θέμα διακριτικής εξουσίας διότι η Επιτροπή δεν διαθέτει καμία εξουσία να κινήσει διαδικασία επί παραβάσει.

1.3 Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί επομένως ότι ήταν παραπλανητικό έναντι των καταγγελλόντων να τεθεί ζήτημα διακριτικής εξουσίας στην πρώτη γνωμοδότηση της Επιτροπής.

1.4 Ο Διαμεσολαβητής σχημάτισε τη γνώμη ότι οι καταγγελίες περιείχαν επαρκή στοιχεία για να δημιουργηθούν αμφιβολίες ως προς το αν το νομικό συμπέρασμα της Επιτροπής διαμορφώθηκε καλή τη πίστει, ύστερα από τη δέουσα έρευνα και βάσει αντικειμενικής και εμπεριστατωμένης εξέτασης των νομικών θεμάτων.

1.5 Τα επιχειρήματα που διατύπωσαν οι καταγγέλλοντες παρείχαν ωστόσο λαβή προκειμένου να εξετάσει ο Διαμεσολαβητής το νομικό συμπέρασμα της Επιτροπής ότι η οδηγία 85/337/ΕΟΚ δεν εφαρμόζεται στην παρακαμπτήριο του Newbury, με την επιδίωξη να εξακριβωθεί κατά πόσον υπάρχει κακοδιοίκηση στην ερμηνεία της κοινοτικής νομοθεσίας ή στην εφαρμογή της στα πραγματικά περιστατικά και στο εθνικό νομικό πλαίσιο της δεδομένης

περίπτωσης. Τα αποτελέσματα της εξέτασης αυτής εκτίθενται στο κεφάλαιο 2 της απόφασης.

2) Η εφαρμογή της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ στην υπόθεση της παρακαμπτήριου του Newbury

2.1 Το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι η οδηγία 85/337/ΕΟΚ δεν εφαρμόζεται στην παρακαμπτήριου του Newbury στηρίζεται σε μια διαδικασία νομικού συλλογισμού με δύο στάδια.

2.2 Το πρώτο στάδιο έγκειται στο επιχείρημα ότι η οδηγία δεν εφαρμόζεται στα έργα για τα οποία χορηγήθηκε συγκατάθεση μετά την 3η Ιουλίου 1988, υπό την προϋπόθεση ότι η επίσημη αίτηση για τη συγκατάθεση (ή το ισοδύναμό της, προκειμένου περί διαδικασιών όπου δεν υποβάλλεται επίσημη αίτηση) υποβλήθηκε πριν από την ημερομηνία αυτή. Πρόκειται για το επιχείρημα περί αποκλεισμού των εν εξελίξει υποθέσεων. Το δεύτερο στάδιο του επιχειρήματος είναι ότι το έργο της παρακαμπτήριου του Newbury αποτελεί μια εν εξελίξει υπόθεση.

2.3 Όσον αφορά το πρώτο στάδιο του συλλογισμού, η Επιτροπή, στην πρώτη γνωμοδότησή της, στηρίζεται στις αποφάσεις του Δικαστηρίου και στις εισηγήσεις των Γενικών Εισαγγελέων στις υποθέσεις *Großkrotzenburg* και *Bund Naturschutz*¹, για να υποστηρίξει ότι η οδηγία πρέπει να ερμηνεύεται κατά τρόπον ώστε να αποκλείονται από το πεδίο εφαρμογής της οι εν εξελίξει υποθέσεις.

2.4 Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει ότι σε άλλες περιπτώσεις, συμπεριλαμβανομένης της απάντησής της προς την Επιτροπή Αναφορών σε σχέση με τις αναφορές 865/95 και 972/95, η Επιτροπή αναφέρθηκε επίσης στη γενική άγραφη αρχή της δικαϊκής ασφάλειας και στις αρχές της θεμιτής προσδοκίας και της αναλογικότητας προκειμένου να στηρίξει την ερμηνεία της.

2.5 Η εκ μέρους της Επιτροπής ερμηνεία της οδηγίας έχει επικριθεί από τους καταγγέλλοντες και από ορισμένους σχολιαστές². Οι κριτικές επισημαίνουν ότι, στην υπόθεση *Großkrotzenburg*, το Δικαστήριο απερίφραστα άφησε ανοικτό το θέμα της εφαρμογής της οδηγίας στις εν εξελίξει υποθέσεις (παρ. 28 της απόφασης) και ότι οι αρχές της δικαϊκής ασφάλειας και της θεμιτής προσδοκίας μπορούν να παράσχουν επιχειρήματα και εναντίον της ερμηνείας που δίνει η Επιτροπή.

2.6 Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί λυπηρό το γεγονός ότι η πρώτη γνωμοδότηση περιέχει μόνο μια πολύ σύντομη και ενδεχομένως ατελή περίληψη του νομικού σκεπτικού της Επιτροπής, το οποίο στηρίζει το συμπέρασμά της ότι η οδηγία

¹ Υποθέσεις C-431/92, απόφαση της 11ης Αυγούστου 1995 και C-396/94 [1994] Συλλογή Νομολογίας I-3717.

² Βλ. π.χ. P. Kunzlik, 'Environmental Impact Assessment: Bund Naturschutz, Großkrotzenburg and the Commission's retreat on the 'Pipe-line' point', *European Environmental Law Review*, 1 Μαρτίου 1996, 87-93.

δεν εφαρμόζεται στις εν εξελίξει υποθέσεις.

2.7 Ο Διαμεσολαβητής δεν θεωρεί εντούτοις ότι το ίδιο το συμπέρασμα είναι νομικά εσφαλμένο. Αν ληφθούν υπόψη οι εισηγήσεις των Γενικών Εισαγγελιών στις υποθέσεις Bund Naturschutz και Grobkrotzenburg, καθώς και το γεγονός ότι στην υπόθεση Grobkrotzenburg το Δικαστήριο εξέτασε τα πραγματικά περιστατικά ως προς τον χρόνο υποβολής της επίσημης αίτησης, το συμπέρασμα ότι η οδηγία 85/337/ΕΟΚ δεν εφαρμόζεται στις εν εξελίξει υποθέσεις είναι πιθανώς ορθό. Χρειάζεται όμως να υπομνησθεί ότι το Δικαστήριο είναι η υπέρτατη αρχή επί θεμάτων κοινοτικού δικαίου.

2.8 Όσον αφορά το δεύτερο στάδιο του συλλογισμού, και με την επιφύλαξη της επισήμανσης που διατυπώνεται στην τελευταία πρόταση της παραγράφου 2.7, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι, εκ πρώτης όψεως, το κατάλληλο κριτήριο για τον προσδιορισμό των εν εξελίξει υποθέσεων είναι εκείνο που χρησιμοποιήθηκε στην υπόθεση Grobkrotzenburg: δηλαδή η ημερομηνία κατά την οποία υποβλήθηκε επισήμως η αίτηση για συγκατάθεση.

2.9 Στην Αγγλία, οι νομικές διαδικασίες για συγκατάθεση σε περίπτωση έργων οδοποιίας δεν εμπεριέχουν αίτηση για συγκατάθεση από ένα όργανο προς ένα άλλο. Πρόκειται για διοικητική διαδικασία, όπου τόσο ο κατασκευαστής όσο και η αρχή που παρέχει συγκατάθεση αποτελούν μέρος της κεντρικής δημόσιας διοίκησης.

2.10 Τίθεται συνεπώς το ερώτημα ποιο στάδιο της διοικητικής διαδικασίας της αγγλικής νομοθεσίας πρέπει να θεωρηθεί ως ισοδύναμο της "ημερομηνίας επίσημης υποβολής της αίτησης για συγκατάθεση". Όσον αφορά τον προσδιορισμό μιας τέτοιας ισοδυναμίας, έχει σημασία να υπενθυμίσουμε ότι το Δικαστήριο, στην υπόθεση Grobkrotzenburg, απέρριψε ρητά το αίτημα ότι ένα προκαταρκτικό στάδιο της διαδικασίας συγκατάθεσης, το οποίο περιλαμβάνει ανεπίσημες επαφές και συναντήσεις ανάμεσα στην αρμόδια αρχή και τον κατασκευαστή, θα μπορούσε να θεωρηθεί ως σαφής ένδειξη της ημερομηνίας κατά την οποία άρχισε η διαδικασία συγκατάθεσης.

2.11 Τα σχέδια αποφάσεων για την παρακαμπτήριο του Newbury δημοσιεύθηκαν μεταξύ του 1986 και του 1988· η δημόσια εξέταση άρχισε στις 14 Ιουνίου 1988 και έκλεισε στις 9 Νοεμβρίου 1988· το τελικό διάταγμα εκδόθηκε στις 18 Ιουνίου 1991 και τέθηκε σε ισχύ από 16ης Αυγούστου 1991.

2.12 Οι καταγγέλλοντες υποστήριξαν ότι η δημοσίευση των σχεδίων αποφάσεων και η δημόσια εξέταση αποτελούν προκαταρκτικές διαδικασίες διαβούλευσης και συζήτησης σχετικά με τη χάραξη που προτιμά το Υπουργείο Μεταφορών και τα εναλλακτικά σχέδια. Κατά την άποψή τους, οι διαδικασίες αυτές δεν μπορούν να θεωρηθούν επίσημη αίτηση, αλλά ισοδυναμούν με "άτυπες επαφές και συναντήσεις ανάμεσα στις αρμόδιες αρχές και τον κατασκευαστή". Σύμφωνα με τους καταγγέλλοντες, το ισοδύναμο μιας

επίσημης αίτησης είναι η έκδοση του τελικού διατάγματος, που ακολουθείται από περίοδο 6 εβδομάδων εντός της οποίας αυτό μπορεί να προσβληθεί ενώπιον του Ανώτατου Δικαστηρίου.

2.13 Η θέση της Επιτροπής επ' αυτού δεν είναι απολύτως σαφής στην πρώτη γνωμοδότηση, όπου αναφέρεται απλώς ότι:

"Η παρακαμπτήριος του Newbury ήταν μια υπόθεση εν εξελίξει, επειδή η ημερομηνία της αίτησης για συγκατάθεση προηγήθηκε της 3ης Ιουλίου 1988, ενώ η ημερομηνία χορήγησης της συγκατάθεσης ήταν μεταγενέστερή" και

"Τα πραγματικά περιστατικά σε σχέση με την παρακαμπτήριο του Newbury είναι ότι η διαδικασία συγκατάθεσης άρχισε πριν από την 3η Ιουλίου 1988".

Η Επιτροπή επομένως δεν διευκρινίζει ποιο σημείο των εθνικών διαδικασιών θεωρεί ισοδύναμο επίσημης αίτησης στην περίπτωση της παρακαμπτηρίου του Newbury. Λογικά, εντούτοις, αυτό θα πρέπει να είναι είτε η δημοσίευση των σχεδίων αποφάσεων είτε η έναρξη της δημόσιας εξέτασης, δεδομένου ότι πρόκειται για τα μοναδικά στάδια της διαδικασίας που συντελέστηκαν πριν από την 3η Ιουλίου 1988.

2.14 Κατά τη γνώμη του Διαμεσολαβητή, η δημοσίευση των σχεδίων αποφάσεων μπορεί ευλόγως να θεωρηθεί ως ισοδύναμο μιας επίσημης αίτησης σχεδιασμού, κατά το ότι ο κατασκευαστής προβαίνει σε δημόσια δήλωση με οριστικές προτάσεις για το έργο, οι οποίες μπορούν εν συνεχεία να αποτελέσουν αντικείμενο δημόσιας εξέτασης. Το γεγονός ότι μπορεί να υπάρχουν διαφορές ανάμεσα στα σχέδια απόφασης και το τελικό έργο δεν επηρεάζει το συμπέρασμα αυτό, δεδομένου ότι ενδέχεται επίσης να υπάρξουν αλλαγές σε μια αίτηση κατά τη διάρκεια της διαδικασίας χορήγησης της συγκατάθεσης. Η δυνατότητα τέτοιων μεταβολών είναι και στις δύο περιπτώσεις εγγενής στο γεγονός ότι οι σχετικές διαδικασίες δεν είναι μόνο τυπικές.

2.15 Μολονότι η πρώτη γνωμοδότηση δυστυχώς δεν περιέχει όλο το αναγκαίο νομικό σκεπτικό προς υποστήριξη της άποψης της Επιτροπής ότι η παρακαμπτήριος του Newbury αποτελεί υπόθεση εν εξελίξει, ο Διαμεσολαβητής, κατόπιν των ανωτέρω, δεν θεωρεί ότι το ίδιο το συμπέρασμα περιέχει σφάλμα όσον αφορά την εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας στα γεγονότα και στο εθνικό νομικό πλαίσιο της περίπτωσης της παρακαμπτηρίου του Newbury.

2.16 Η εκ μέρους του Διαμεσολαβητή διερεύνηση των καταγγελιών για την παρακαμπτήριο του Newbury δεν αποκάλυψε επομένως περίπτωση κακοδιοίκησης από την Επιτροπή ως προς την ερμηνεία της κοινοτικής νομοθεσίας, ή ως προς την εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας στα γεγονότα και στο εθνικό νομικό πλαίσιο της υπόθεσης.

3) Η παράλειψη ενημέρωσης των καταχωρισμένων καταγγελλόντων πριν από την έκδοση της ανακοίνωσης Τύπου

3.1 Η Επιτροπή έχει καλέσει τους πολίτες να της υποβάλλουν καταγγελίες για παραβιάσεις της κοινοτικής νομοθεσίας εκ μέρους των κρατών μελών και έχει δημοσιεύσει για το σκοπό αυτό ένα τυποποιημένο έντυπο προς συμπλήρωση¹. Στην πρώτη γνωμοδότησή της, η Επιτροπή αναγνωρίζει τις διαδικαστικές υποχρεώσεις για δέουσα καταχώρηση των καταγγελιών και για ενημέρωση των καταγγελλόντων σχετικά με την εξέταση της υπόθεσης.

3.2 Μια διοικητική διαδικασία τέτοιου είδους καταλήγει κανονικά σε αιτιολογημένη απόφαση, η οποία διαβιβάζεται σε όσους έχουν συμμετάσχει στη διαδικασία. Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι, για λόγους καλής διοικητικής συμπεριφοράς, η Επιτροπή θα έπρεπε να ενημερώσει τους καταχωρισμένους καταγγέλλοντες για την απόφασή της πριν αναγγείλει την απόφαση δημοσίως μέσω ανακοίνωσης Τύπου, ή τουλάχιστον ταυτόχρονα. Ίσως υπήρξαν πρακτικοί λόγοι για τους οποίους αυτό δεν κατέστη δυνατό στη συγκεκριμένη περίπτωση (αν και, στην πρώτη γνωμοδότησή της, η Επιτροπή δεν προέβαλε τέτοιους λόγους). Εάν αυτό αληθεύει, η Επιτροπή έπρεπε τουλάχιστον να έχει εξηγήσει τους λόγους αυτούς προς τους καταγγέλλοντες.

3.3 Δεδομένου ότι αυτή η πτυχή της υπόθεσης αφορά διαδικασίες σχετιζόμενες με συγκεκριμένα γεγονότα του παρελθόντος, δεν είναι αναγκαίο να πραγματοποιηθούν περαιτέρω έρευνες ή να επιδιωχθεί μια φιλική διευθέτηση του ζητήματος.

Κατόπιν των ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής θεώρησε ότι δεν ήταν αναγκαίο να διερευνήσει περαιτέρω την υπόθεση, έχοντας συγχρόνως την πεποίθηση ότι η Επιτροπή θα λάβει υπόψη την κριτική παρατήρηση της παραγράφου 3.2. Ως εκ τούτου ο Διαμεσολαβητής έκλεισε την υπόθεση.

Περαιτέρω παρατηρήσεις του Διαμεσολαβητή

Όπως σημειώθηκε στην ετήσια έκθεση για το 1995, ένα σημαντικό μέρος της αποστολής του Διαμεσολαβητή έγκειται στην βελτίωση των σχέσεων ανάμεσα στα κοινοτικά όργανα και τους ευρωπαίους πολίτες. Η δημιουργία του λειτουργήματος του Διαμεσολαβητή από τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση προοριζόταν να υπογραμμίσει τη δέσμευση της Ένωσης υπέρ μορφών διοίκησης που χαρακτηρίζονται από ανοικτό χαρακτήρα, δημοκρατικότητα και λογοδοσία.

Οι έρευνες του Διαμεσολαβητή σχετικά με την παρακαμπτήριο του Newbury, καθώς και σχετικά με αρκετές άλλες καταγγελίες κατά της Επιτροπής, οδήγησαν στο συμπέρασμα ότι ενδείκνυται να υπάρξει μια γενικότερη εξέταση της διαδικαστικής θέσης των ατομικών καταγγελλόντων στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 169.

¹ ΕΕ 1989, C 26/6

Βάσει των καταγγελιών που ο Διαμεσολαβητής έλαβε, φαίνεται ότι η διαδικασία που χρησιμοποιείται σήμερα από την Επιτροπή προκαλεί σημαντική δυσαρέσκεια στους ευρωπαίους πολίτες, ορισμένοι εκ των οποίων θεωρούν αλαζονική και αυθαίρετη την προσέγγιση της Επιτροπής ως προς τις ευθύνες της που απορρέουν από το άρθρο 169. Επί πλέον, η διαδικασία φαίνεται να μην προωθεί τον βαθμό διαφάνειας τον οποίο οι ευρωπαίοι πολίτες προσδοκούν σε ολοένα μεγαλύτερο βαθμό από τη λειτουργία των κοινοτικών θεσμικών και άλλων οργάνων.

Πέραν του ζητήματος κατά πόσον οι αρχές του κοινοτικού δικαίου ενδεχομένως απαιτούν περισσότερο αναπτυγμένα διαδικαστικά δικαιώματα για τους ατομικούς καταγγέλλοντες βάσει του άρθρου 169, η ίδια η Επιτροπή θα μπορούσε να αποφασίσει τη δημιουργία τέτοιων δικαιωμάτων για λόγους καλής διοικητικής συμπεριφοράς, κατά τρόπο εναρμονισμένο προς τη νομολογία του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου, βάσει της οποίας τα άτομα δεν μπορούν να αμφισβητήσουν την απόφαση της Επιτροπής να μην κινήσει διαδικασία επί παραβάσει.

Μια τέτοια διαδικασία θα εμφάνιζε δύο πλεονεκτήματα σε σχέση με τη σημερινή κατάσταση. Πρώτον, θα μπορούσε να συμβάλει σε μια αποτελεσματικότερη διοίκηση, δίνοντας την ευκαιρία στην Επιτροπή να λάβει κριτικές των απόψεών της εγκαίρως, ώστε να είναι σε θέση να τις αξιολογεί και να αποκρίνεται σε αυτές προτού διαμορφώσει τελική απόφαση. Δεύτερον, θα μπορούσε να βελτιώσει τις σχέσεις ανάμεσα στους ευρωπαίους πολίτες και την Επιτροπή, επιτρέποντας στους πολίτες να συμμετέχουν πληρέστερα στη διοικητική διαδικασία του άρθρου 169 και ενισχύοντας τη διαφάνεια των δραστηριοτήτων της Επιτροπής.

Ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε ως εκ τούτου να προβεί, με δική του πρωτοβουλία, σε εξέταση του ζητήματος αυτού.

ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ: ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΔΡΟΜΟΣ M40

Απόφαση σχετικά με την καταγγελία 132/21.9.95/AH/EN κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Στις 18 Σεπτεμβρίου 1995, ο κ. Α. και ο κ. Η. υπέβαλαν από κοινού καταγγελία κατά της Επιτροπής σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο αντιμετώπισε η Επιτροπή τη διαμαρτυρία τους για τη διαπλάτυνση του αυτοκινητόδρομου M40 στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Η καταγγελία στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Στις 29 Νοεμβρίου 1990, οι κ.κ. Α. και Η. κατήγγειλαν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή τη μη τήρηση εκ μέρους των αρχών του ΗΒ της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ¹ στην περίπτωση της διαπλάτυνσης του αυτοκινητόδρομου M40. Υποστήριζαν ότι δεν πραγματοποιήθηκε πλήρης και ακριβής αξιολόγηση των

¹ ΕΕ L 175/4, 1985

περιβαλλοντικών επιπτώσεων του προτεινόμενου έργου σύμφωνα με τις διατάξεις της Οδηγίας. Υποστηριζόταν συγκεκριμένα όσον αφορά την αξιολόγηση ότι:

- 1) η εκτίμηση της ηχητικής ρύπανσης δεν διεξήχθη σύμφωνα με το Εγχειρίδιο Περιβαλλοντικής Αξιολόγησης του Υπουργείου Μεταφορών του Ηνωμένου Βασιλείου·
- 2) η αξιολόγηση της ηχητικής ρύπανσης δεν παρουσιάστηκε στις συναντήσεις διαβούλευσης των πολιτών·
- 3) ζητήθηκε αντίτιμο για το αντίγραφο του εγγράφου που περιείχε την αξιολόγηση της ηχητικής ρύπανσης·
- 4) δεν πραγματοποιήθηκαν έλεγχοι της ποιότητας του αέρα.

Στις 26 Αυγούστου 1991, η Επιτροπή γνωστοποίησε την παραλαβή της καταγγελίας.

Στις 26 Αυγούστου 1991, η Επιτροπή γνωστοποίησε την παραλαβή της καταγγελίας. Με επιστολή στις 10 Σεπτεμβρίου 1992, η Επιτροπή πληροφόρησε τους κ.κ. Α. και Η. ότι δεν υπήρχε παραβίαση της Οδηγίας 85/337/ΕΟΚ και ότι είχε καταλήξει στο συμπέρασμα αυτό μετά από έρευνα ενώπιον των αρχών του ΗΒ και εξέταση των στοιχείων που αυτές χορήγησαν. Η επιστολή ανέφερε επίσης ότι η Επιτροπή αδυνατούσε να κοινοποιήσει στους διαμαρτυρούμενους αντίγραφο της απάντησης του ΗΒ, δεδομένου ότι οι σχετικές έρευνες πραγματοποιούνται, και οι απαντήσεις σε αυτές δίνονται, σε εμπιστευτική βάση.

Η καταγγελία στον Κοινοβουλευτικό Επίτροπο Διοίκησης του ΗΒ

Οι κ.κ. Α. και Η. ζήτησαν από τις αρχές του ΗΒ τις πληροφορίες που είχαν σταλεί στην Επιτροπή. Δεν έμειναν ικανοποιημένοι από την απάντηση και απευθύνθηκαν στον Κοινοβουλευτικό Επίτροπο Διοίκησης του ΗΒ.

Τον Ιούνιο 1995, ο Κοινοβουλευτικός Επίτροπος Διοίκησης, παρότι επέκρινε ορισμένες πτυχές του τρόπου με τον οποίο αντιμετωπίστηκε από τις αρχές του ΗΒ το αίτημα πρόσβασης σε πληροφορίες, κατέληξε ότι οι καταγγέλλοντες εσφαλμένα θεωρούσαν ότι οι πληροφορίες που τους δόθηκαν από τις αρχές του ΗΒ δεν εκπροσωπούσαν πλήρως και ειλικρινώς την ανταλλαγή στοιχείων μεταξύ της Επιτροπής και της κυβέρνησης του ΗΒ.

Η καταγγελία στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή

Μετά από την έκθεση του Κοινοβουλευτικού Επιτρόπου, οι κ.κ. Α. και Η. κατήγγειλαν στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή ότι:

- 1) είχαν υποβάλει στην Επιτροπή ουσιώδη στοιχεία που αποδείκνυαν πέραν πάσης αμφιβολίας ότι δεν τηρήθηκε και δεν εφαρμόστηκε δεόντως από τις αρχές του ΗΒ η Οδηγία 85/337/ΕΟΚ·

2) η Επιτροπή δεν πραγματοποίησε πλήρη, επιμελή και εξονυχιστική έρευνα των περιστάσεων όσον αφορά την καταγγελία τους για την πλημμελή διενέργεια της περιβαλλοντικής μελέτης εκ μέρους των αρχών του ΗΒ σχετικά με τη διαπλάτυνση του αυτοκινητόδρομου Μ40, αλλά αποδέχτηκε αδιαμαρτύρητα και άνευ ελέγχου τους ισχυρισμούς της κυβέρνησης του ΗΒ επί του θέματος.

Η έρευνα

Η αρχική απάντηση της Επιτροπής

Το Μάρτιο 1996, η Επιτροπή έστειλε στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή τις κάτωθι παρατηρήσεις:

"Το αντικείμενο της καταγγελίας αφορά απόφαση της Επιτροπής σχετικά με τις ακολουθηθείσες διαδικασίες βάσει του άρθρου 169. Το Δικαστήριο έχει υποστηρίξει σταθερά ότι:

"...είναι σαφές από το άρθρο 169 της Συνθήκης ΕΟΚ ότι η Επιτροπή δεν υποχρεούται να κινήσει κάποια διαδικασία βάσει του άρθρου αυτού· έχει διακριτική ευχέρεια που αποκλείει το δικαίωμα ιδιωτών να της απαιτούν να υιοθετήσει κάποια ιδιαίτερη στάση και να προσφεύγουν ζητώντας την ακύρωση πράξεώς της λόγω της εκ μέρους της άρνησης να αναλάβει δράση."

Αποφασίζοντας να μην κινήσει τη διαδικασία παραβίασης στην παρούσα περίπτωση, η Επιτροπή άσκησε τη διακριτική της ευχέρεια, όπως αναγνωρίζεται πλήρως από το Δικαστήριο. Επιπλέον, αντιμετώπισε τους καταγγέλλοντες σύμφωνα με τις αρχές της χρηστής διοικητικής συμπεριφοράς, καταχωρώντας δεόντως την καταγγελία και τηρώντας ενήμερους τους καταγγέλλοντες για την εξέταση της περίπτωσης. Πρέπει να προστεθεί ότι οι καταγγέλλοντες δε διαθέτουν στα πλαίσια της διαδικασίας του άρθρου 169 ΕΚ κανένα συγκεκριμένο διαδικαστικό δικαίωμα, όπως συμβαίνει στην περίπτωση άλλων τομέων όπως ο ανταγωνισμός ή το αντι-ντάμπινγκ. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή θεωρεί αβάσιμη την καταγγελία κακής διοίκησης στην περίπτωση αυτή."

Η Επιτροπή κάλεσε επίσης τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή να λάβει θέση επί του παραδεκτού της καταγγελίας, ενόψει της απαίτησης του άρθρου 2.4 του Καταστατικού του Διαμεσολαβητή ότι μία καταγγελία πρέπει να υποβάλλεται εντός διετίας από την ημερομηνία κατά την οποία τα γεγονότα επί των οποίων βασίζεται υπέπεσαν στην αντίληψη του καταγγέλλοντος.

Η περαιτέρω έρευνα

Μετά από προσεκτική εξέταση των παρατηρήσεων της Επιτροπής, φαινόταν να παραμένουν αναπάντητα τα κύρια ερωτήματα που έθετε η καταγγελία.

Προς αποφυγή άκαρπων συζητήσεων για τη διετή προθεσμία, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής αποφάσισε να συνεχίσει την έρευνα εξ ιδίας πρωτοβουλίας,

σύμφωνα με το άρθρο 138ε της Συνθήκης και το άρθρο 3.1 του Καταστατικού του Διαμεσολαβητή. Ρώτησε την Επιτροπή:

- 1) ποιά μέτρα πήρε προς εξέταση της καταγγελίας του κ. Α. και του κ. Η.;
- 2) ποιο υλικό αποτέλεσε τη βάση του πορίσματος της Επιτροπής ότι δεν υπήρξε παραβίαση της Οδηγίας 85/337/ΕΟΚ;
- 3) ποιά αλληλογραφία ανταλλάχθηκε μεταξύ της Επιτροπής και των αρχών του ΗΒ σχετικά με την περίπτωση.

Η απάντηση της Επιτροπής

Η απάντηση της Επιτροπής περιελάμβανε πληροφορίες σχετικά με

- 1) την εκ μέρους της ερμηνεία της Οδηγίας 85/337/ΕΟΚ.
- 2) την άποψή της για τις αρχές βάσει των οποίων πρέπει να ενεργεί σε παρεμφερείς περιπτώσεις.
- 3) την επεξήγηση του τρόπου αντιμετώπισης της καταγγελίας.

Όσον αφορά την ερμηνεία της Οδηγίας, η Επιτροπή ανέφερε τις διατάξεις του άρθρου 5 που θεσπίζει ότι παρέχονται πληροφορίες μόνο στις περιπτώσεις που το κράτος μέλος θεωρεί ότι πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις.

Όσον αφορά τις αρχές βάσει των οποίων πρέπει να ενεργεί, η Επιτροπή εξέθεσε τα κριτήρια που θεωρεί τα δέοντα, υπό την έννοια του άρθρου 169, σε περιπτώσεις που αφορούν την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας των κρατών μελών βάσει μιας σύνθετης αξιολόγησης, όπως η περιβαλλοντική μελέτη της Οδηγίας 85/337/ΕΟΚ. Η Επιτροπή δήλωνε ότι θα *"περιορίζει την εξέτασή της στο εάν υπήρξε:*

- *παραβίαση των διαδικαστικών κανόνων,*
- *ανακριβής δήλωση των γεγονότων βάσει των οποίων ελήφθη η απόφαση*
- *πασιφανές σφάλμα αξιολόγησης ή κατάχρηση εξουσίας."*

Όσον αφορά τον τρόπο αντιμετώπισης της καταγγελίας, η Επιτροπή δήλωνε ότι είχε γράψει στις αρχές του ΗΒ κοινοποιώντας την παραλαβή καταγγελίας για το σχέδιο του αυτοκινητόδρομου M40 και ζητώντας αντίγραφο της περιβαλλοντικής έκθεσης και του μη τεχνικού σχετικού πορίσματος καθώς και της αξιολόγησης που έγινε βάσει αυτών των πληροφοριών. Το ΗΒ έστειλε αντίγραφο της περιβαλλοντικής έκθεσης για το σχέδιο, το μη τεχνικό σχετικό πόρισμα και την επτασέλιδη αιτιολογημένη απόφαση περί εγκρίσεως της πραγματοποίησης του σχεδίου.

Η Επιτροπή δήλωνε περαιτέρω ότι είχε εξετάσει τις πληροφορίες που έστειλαν οι καταγγέλλοντες και οι αρχές του ΗΒ και είχε σχηματίσει την άποψη ότι οι πληροφορίες αυτές:

- " α) *δεν αποκάλυπταν παραβίαση των διαδικαστικών κανόνων της Οδηγίας 85/337/ΕΟΚ από το ΗΒ,*
- β) *δεν καταδείκνυαν ότι δηλώθηκαν ανακριβώς τα γεγονότα επί των οποίων*

ελήφθη η απόφαση του ΗΒ να εγκρίνει τα έργα στον αυτοκινητόδρομο Μ40, γ) δεν καταδείκνυαν ότι το ΗΒ είχε διαπράξει πασιφανές σφάλμα αξιολόγησης ή κατάχρηση εξουσίας.

Κατά συνέπεια, η Επιτροπή θεώρησε ότι τα στοιχεία που διέθετε δεν έδιναν λόγους για να θεωρηθεί ότι το ΗΒ έκανε χρήση της διακριτικής ευχέρειας που του παρέχει η Οδηγία 85/337/ΕΟΚ κατά τρόπο που να αντιβαίνει τις διατάξεις της Οδηγίας αυτής. Θα ήταν συνεπώς αβάσιμη κάθε απόφαση της Επιτροπής για την άσκηση προσφυγής κατά του ΗΒ βάσει του άρθρου 169 της Συνθήκης."

Εξέταση του φακέλλου

Μετά από προσεκτική μελέτη των πληροφοριών που παρείχε η Επιτροπή και οι καταγγέλλοντες, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε ότι χρειαζόταν να εξετάσει τα έγγραφα που κατείχε η Επιτροπή σχετικά με το θέμα, για να μπορέσει να αποφασίσει εάν η απόφαση για το κλείσιμο της υπόθεσης είχε ληφθεί βάσει των γενικών αρχών της χρηστής διοίκησης. Η εξέταση αυτή έλαβε χώρα στις 5 Νοεμβρίου 1996.

Η απόφαση του Διαμεσολαβητή

1) Η ερμηνεία της Οδηγίας από την Επιτροπή

1.1 Από την επιστολή που έστειλε η Επιτροπή τον Ιούλιο 1996 στο Διαμεσολαβητή, απορρέει ότι το άρθρο 3 της Οδηγίας 85/337/ΕΟΚ ορίζει ότι μία μελέτη των επιπτώσεων επί του περιβάλλοντος προσδιορίζει, περιγράφει και αξιολογεί τις επιπτώσεις ενός σχεδίου επί διαφόρων απειριθμούμενων παραγόντων, μεταξύ των οποίων τα ανθρώπινα όντα και η ατμόσφαιρα.

1.2 Το άρθρο 5 καλεί τα κράτη μέλη να λάβουν τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου να εξασφαλίσουν ότι ο εργολάβος θα παρέχει δεόντως τις πληροφορίες που προσδιορίζονται στο Παράρτημα ΙΙΙ. Τούτο απαιτεί, μεταξύ άλλων, την αξιολόγηση της ατμοσφαιρικής και ηχητικής ρύπανσης.

1.3 Η υποχρέωση αυτή των κρατών μελών βάσει του άρθρου 5 της Οδηγίας είναι υπό όρους. Οι πληροφορίες πρέπει να δίνονται μόνο εφόσον ένα κράτος μέλος θεωρεί ότι:

α) σχετίζονται με:

- ένα δεδομένο στάδιο της διαδικασίας συναίνεσης και
- τα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά κάποιου σχεδίου και των στοιχείων του περιβάλλοντος που ενδέχεται να πληγούν· και

β) ότι ο εργολάβος έχει τη δυνατότητα να συλλέξει τις πληροφορίες, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των υπαρχουσών γνώσεων και μεθόδων αξιολόγησης.

1.4 Κατά συνέπεια, το άρθρο 5 αφήνει στην κρίση του κράτους μέλους το ποιές πληροφορίες θα ζητηθούν και, κατά συνέπεια, αφήνει στη διακριτική ευχέρεια του κράτους μέλους το εύρος των πληροφοριών που θα ζητηθούν.

1.5 Οι απαιτήσεις του άρθρου 3 της Οδηγίας αναφέρεται ότι είναι "σύμφωνες με τα άρθρα 4 έως 11". Δεδομένου ότι το Παράρτημα III (στο οποίο αναφέρεται το άρθρο 5) είναι λεπτομερέστερο από το άρθρο 3, σκοπός του τελευταίου δεν φαίνεται να ήταν η επιβολή υποχρεώσεων στα κράτη μέλη ανεξάρτητων από αυτές του άρθρου 5. Πρέπει πάντως να υπενθυμίσουμε ότι το Δικαστήριο είναι η ύψιστη αρχή επί θεμάτων κοινοτικού δικαίου.

1.6 Κατά συνέπεια, οι έρευνες του Διαμεσολαβητή δεν αποκάλυψαν περίσταση κακής διοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής κατά την ερμηνεία των απαιτήσεων της Οδηγίας για την παροχή πληροφοριών.

2) Η ανάλυση της Επιτροπής όσον αφορά το ρόλο της

2.1 Το άρθρο 169 της Συνθήκης δεν θεσπίζει διαδικασίες ή κριτήρια που πρέπει να χρησιμοποιεί η Επιτροπή κατά την περίοδο πριν από την έκδοση αιτιολογημένης γνώμης για ένα κράτος μέλος. Επιπλέον, η νομολογία του Δικαστηρίου παρέχει περιορισμένη μόνο καθοδήγηση. Συνεπώς, πρέπει η ίδια η Επιτροπή να αποφασίσει ποιές διαδικασίες και κριτήρια θα υιοθετεί προς επιτέλεση των καθηκόντων της βάσει του άρθρου 169 κατά τη διαδικασία που οδηγεί ενδεχομένως στη διατύπωση αιτιολογημένης γνώμης.

2.2 Από την απάντησή της του Ιουλίου 1996 προς το Διαμεσολαβητή διαφαίνεται ότι, κατά την εξέταση καταγγελιών σαν αυτήν των κ.κ. Α. και Η. κατά του ΗΒ, η Επιτροπή αποφάσισε να περιορίσει την έρευνά της στην επαλήθευση του εάν τηρήθηκαν οι διαδικαστικοί κανόνες, εάν δηλώθηκαν επακριβώς τα σχετικά στοιχεία και εάν πραγματοποιήθηκε κάποιο πασιφανές σφάλμα αξιολόγησης ή κατάχρηση εξουσίας. Αιτιολογώντας την απόφασή της να περιορίσει έτσι την έρευνά της, η Επιτροπή εφήρμοσε κατ' αναλογία τις αρχές που χρησιμοποίησε το Δικαστήριο στην υπόθεση Remia κατά Επιτροπής¹), προς εξέταση αποφάσεων της Επιτροπής που βασίζονται σε σύνθετες οικονομικές αξιολογήσεις.

2.3 Η ανάλυση της Επιτροπής σχετικά με το ρόλο της φαίνεται λογική, ιδίως λόγω του βάρους της απόδειξης που τη βαρύνει σε περίπτωση που προσφύγει στο Δικαστήριο κατά κάποιου κράτους μέλους. Κατά συνέπεια, οι έρευνες του Διαμεσολαβητή δεν αποκάλυψαν περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής όσον αφορά την εκ μέρους της διεκπεραίωση των καθηκόντων της βάσει των άρθρων 155 και 169 σε περιπτώσεις όπου επαφίεται στην κρίση των κρατών μελών το ποιές πληροφορίες θα παράσχουν βάσει της Οδηγίας 85/337/ΕΟΚ.

3) Η εκ μέρους της Επιτροπής διερεύνηση της καταγγελίας του κ. Α. και του κ. Η.

3.1 Στην καταγγελία τους προς την Επιτροπή, οι κ.κ. Α. και Η. διατύπωσαν τέσσερις συγκεκριμένους ισχυρισμούς. Εξ αυτών, δύο, που αφορούν την

¹ Υπόθεση 42/84, [1985] ECR 2545, παρ. 34

αξιολόγηση των επιπέδων ηχητικής και ατμοσφαιρικής μόλυνσης, αμφισβητούσαν την επάρκεια των πληροφοριών που περιείχοντο στην περιβαλλοντική έκθεση. Ως αναφέρεται στην ανωτέρω §1.4, το εύρος των πληροφοριών που δίνονται επαφίεται στην κρίση του κράτους μέλους.

3.2 Οι δύο άλλοι ισχυρισμοί αφορούν την πρόσβαση των πολιτών σε πληροφορίες. Οι σχετικές διατάξεις της Οδηγίας εκτίθενται στο άρθρο 6, το οποίο αφήνει επίσης στην κρίση των κρατών μελών τη λεπτομερή ρύθμιση της ενημέρωσης και διαβούλευσης των πολιτών.

3.3 Όλοι λοιπόν οι ισχυρισμοί των καταγγελλόντων φαίνεται να αφορούν θέματα που εμπίπτουν στο πεδίο ελεύθερης κρίσης που αφήνει η Οδηγία στα κράτη μέλη. Βάσει της ανάλυσης της Επιτροπής για το δικό της ρόλο, δεν φαίνεται να υπάρχει η βάση για περαιτέρω δράση βάσει του άρθρου 169, ακόμη και εάν θεωρήσουμε ότι οι καταγγέλλοντες έχουν δίκιο και στις τέσσερις περιπτώσεις. Κατά συνέπεια, δεν χρειαζόταν ενδελεχής διερεύνηση των ισχυρισμών και η Επιτροπή είχε το δικαίωμα να περιορίσει τις έρευνές της στα έγγραφα τα οποία ζήτησε από τις αρχές του ΗΒ και να βασίσει σε αυτά την απόφασή της να κλείσει την εξέταση του θέματος.

3.4 Οι έρευνες του Διαμεσολαβητή δεν αποκάλυψαν, κατά συνέπεια, καμμία περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής κατά την εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας επί των δεδομένων του παρόντος ζητήματος.

4) Ανάρμοστη καθυστέρηση

4.1 Η αρχική καταγγελία υποβλήθηκε στην Επιτροπή στις 29 Νοεμβρίου 1990. Η γνωστοποίηση της παραλαβής της έγινε στις 26 Αυγούστου 1991. Η Επιτροπή έχει ήδη ζητήσει συγγνώμη για τη σαφώς υπερβολική αυτή καθυστέρηση, και δεν φαίνεται να χρειάζεται κάποιο περαιτέρω σχόλιο του Διαμεσολαβητή.

4.2 Από την εξέταση των εγγράφων, καθίσταται σαφές ότι σημειώθηκε καθυστέρηση άνω των εννέα μηνών μεταξύ της ημερομηνίας που αποφάσισε η Επιτροπή να κλείσει το φάκελλο και της κοινοποίησης της απόφασης αυτής στους καταγγέλλοντες. Δεδομένου ότι δεν προσδιοριζόταν στην επιστολή κοινοποίησης η ημερομηνία της απόφασης, οι καταγγέλλοντες αγνοούσαν την καθυστέρηση.

4.3 Ως θέμα χρηστής διοικητικής πρακτικής, θα έπρεπε πάντα η Επιτροπή να κοινοποιεί την απόφαση περί περάτωσης της εξέτασης ενός θέματος σε σχετικά σύντομο διάστημα. Δε φαίνεται να υπάρχει δικαιολογία για την καθυστέρηση αυτή. Δεν υπάρχουν όμως στοιχεία που να καταδεικνύουν ότι η καθυστέρηση οφείλεται σε κάποιο λόγο πέραν της διοικητικής παράλειψης.

Άλλες παρατηρήσεις του Διαμεσολαβητή

Οι καταγγελίες προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, τον Κοινοβουλευτικό Επίτροπο

Διοίκησης του HB και τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή βασιζόντουσαν όλες στην υπόθεση ότι, εάν αποδεικνύονταν αληθείς οι τέσσερις ισχυρισμοί για την περιβαλλοντική μελέτη του σχεδίου για τον αυτοκινητόδρομο M40, τούτο σήμαινε ότι οι αρχές του HB δεν είχαν τηρήσει τις απαιτήσεις της Οδηγίας 85/337/ΕΟΚ. Κατά συνέπεια, οι καταγγέλλοντες υπέθεσαν επίσης ότι η Επιτροπή υποχρεούτο να διερευνήσει λεπτομερώς τους τέσσερις ισχυρισμούς.

Αυτές οι υποθέσεις – παρότι κατανοητές – ήταν λανθασμένες για τους προαναφερθέντες λόγους.

Το γράμμα της Επιτροπής με το οποίο πληροφορούσε τους καταγγέλλοντες για την απόφασή της, πέρα από την ανάρμοστη καθυστέρηση, δεν αιτιολογούσε το συμπέρασμα ότι δεν υπήρχε παραβίαση της Οδηγίας. Ο Διαμεσολαβητής είχε ήδη παρατηρήσει στην απόφασή του της 29ης Οκτωβρίου 1996 για τις καταγγελίες κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που αφορούσαν το Newbury Bypass (206/27.10.95/HS/HB κ.ά.) ότι μια τέτοια διοικητική διαδικασία καταλήγει συνήθως σε αιτιολογημένη απόφαση που κοινοποιείται σε όσους συμμετείχαν στη διαδικασία.

Εάν είχε δοθεί κάποια αιτιολόγηση, οι καταγγέλλοντες θα είχαν πληροφορηθεί ότι οι υποθέσεις τους ήταν εσφαλμένες από το 1992, ή και νωρίτερα, και όχι το 1996. Επειδή δεν γνώριζαν τους λόγους για την απόρριψη της καταγγελίας τους, οι καταγγέλλοντες έστρεψαν τις προσπάθειές τους – πράγμα σωστό και κατανοητό – καταρχήν στο να πληροφορηθούν ποιές πληροφορίες είχαν δώσει οι αρχές του HB στην Επιτροπή, και, μετά από την έρευνα του Κοινοβουλευτικού Επίτροπου Διοίκησης, στον τρόπο με τον οποίο εξετάστηκε η καταγγελία τους από την Επιτροπή. Όπως είχαν τα πράγματα, και οι δύο αυτές προσπάθειες ήταν καταδικασμένες σε αποτυχία. Το πιθανότερο είναι ότι οι καταγγέλλοντες θα μείνουν με ένα συναίσθημα αδικίας από τη συμμετοχή τους στη διαδικασία του άρθρου 169.

Τα ανωτέρω σχόλια του Διαμεσολαβητή για την παρούσα περίπτωση θα ληφθούν υπόψη στην αυτεπάγγελτη διερεύνηση της διαδικαστικής θέσης των υποβαλλόντων καταγγελίες προς την Επιτροπή στα πλαίσια της διαδικασίας του άρθρου 169.

Ο Διαμεσολαβητής έκλεισε την υπόθεση με κριτική παρατήρηση στην παράγραφο 4.3 της απόφασης.

ΑΔΥΝΑΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΗΣ ΣΕ ΥΠΟΒΟΛΗ ΑΙΤΗΣΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΕ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ – ΕΚΠΝΟΗ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ

Απόφαση επί καταγγελίας 154/02.10.95/SF/IT κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Ο πρόεδρος ενός ιταλικού ιδρύματος κατήγγειλε την εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής απόρριψη ενός σχεδίου αστικής ανάπτυξης το οποίο

οι ιταλικές αρχές είχαν υποβάλει προς χρηματοδότηση από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ).

Σύμφωνα με την καταγγελία, η Επιτροπή ενημέρωσε τις ιταλικές αρχές, με επιστολή της στις 4 Οκτωβρίου 1994, ότι προτίθεται να συγχρηματοδοτήσει περιορισμένο αριθμό δοκιμαστικών σχεδίων βάσει του άρθρου 10 ΕΤΠΑ. Η επιστολή απευθύνθηκε προς τον Δρ. Ugo de Dominicis, τον επικεφαλής της κεντρικής υπηρεσίας πολιτικών συνοχής του ιταλικού Υπουργείου Προϋπολογισμού και Οικονομικού Προγραμματισμού, και υπεγράφη από τον κ. Landáburu, Γενικό Διευθυντή της ΓΔ XVI της Επιτροπής. Η επιστολή καλούσε τις ιταλικές αρχές να υποβάλουν δύο σχέδια έως τις 31 Οκτωβρίου 1994 το αργότερο. Ανέφερε επίσης ότι η Επιτροπή προτίθεται να προχωρήσει στην επιλογή σχεδίων με τη βοήθεια μιας μικρής επιτροπής ανεξάρτητων εμπειρογνομόνων, επιδιώκοντας κατ' αρχήν να επιλέξει, βάσει της ποιότητάς τους, ένα σχέδιο για κάθε κράτος μέλος.

Η εν λόγω επιστολή ελήφθη από τις ιταλικές αρχές στις 25 Οκτωβρίου 1994. Στις 2 Νοεμβρίου 1994 ο Δρ. de Dominicis έγραψε στον κ. Landáburu αναφέροντας τα ονόματα τριών σχεδίων. Το σχέδιο που προτάθηκε από το εν λόγω ίδρυμα ήταν πρώτο στον κατάλογο. Η επιστολή του Δρ. de Dominicis ζητούσε περισσότερο χρόνο για να οριστικοποιηθούν τα σχέδια και ανέφερε ότι τα αναλυτικά στοιχεία κόστους και άλλες λεπτομέρειες θα λαμβάνονταν από τη ΓΔ XVI έως τις 20 Νοεμβρίου το αργότερο.

Με επιστολή της 2ας Μαρτίου 1995, ο Δρ. de Dominicis πληροφορήθηκε από την ΓΔ XVI ότι το σχέδιο του ιδρύματος δεν είχε επιλεγεί επειδή δεν ανταποκρινόταν στα καθορισθέντα κριτήρια.

Με επιστολή της 6ης Ιουνίου 1995, η ΓΔ XVI απευθύνθηκε πάλι στον Δρ. de Dominicis αναφέροντας ότι το σχέδιο του ιδρύματος είχε ληφθεί δύο μήνες μετά τη λήξη της προθεσμίας και αφού είχε ήδη πραγματοποιηθεί η συνεδρίαση των εμπειρογνομόνων για την εξέταση των σχεδίων.

Βάσει των ανωτέρω γεγονότων, ο πρόεδρος του ιδρύματος κατήγγειλε ότι:

- 1) η Επιτροπή είχε στείλει δύο αντιφατικές επιστολές απόρριψης του σχεδίου,
- 2) η από 4ης Οκτωβρίου 1994 επιστολή της Επιτροπής είχε φθάσει στη Ρώμη μόλις έξι ημέρες πριν από τη λήξη της προθεσμίας για την υποβολή σχεδίων. Η Επιτροπή θα έπρεπε να γνωρίζει ότι οι καθυστερήσεις στο ταχυδρομείο στην Ιταλία είναι μεγαλύτερες απ' ό,τι στα άλλα κράτη μέλη και να φροντίσει για την εξασφάλιση ίσης μεταχείρισης στέλλοντας το κείμενο της επιστολής με φαξ. Η παράλειψή της να το κάνει υποδείκνυε δυσμενή διάκριση και κακή πίστη,
- 3) η από 4ης Οκτωβρίου 1994 επιστολή της Επιτροπής μιλούσε για χρηματοδότηση ενός σχεδίου από κάθε κράτος μέλος. Παραλείποντας να το εφαρμόσει, η Επιτροπή είχε παραβιάσει τις αρχές της διαφάνειας, της ακριβούς πληροφόρησης και της ίσης μεταχείρισης.

Η έρευνα

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής προς το Διαμεσολαβητή ανέφεραν ότι η Επιτροπή είχε λάβει 29 σχέδια από τα κράτη μέλη, τα οποία εξετάστηκαν σε συνεδρίαση εμπειρογνομόνων τον Δεκέμβριο του 1994. Το σχέδιο του ιδρύματος έφθασε στην Επιτροπή στα τέλη Ιανουαρίου.

Η Επιτροπή ανέφερε επίσης ότι είχε αποφασίσει πως μόνο επτά σχέδια και όχι ένα ανά κράτος μέλος θα εξετάζονταν περαιτέρω ενόψει κοινοτικής χρηματοδότησης, και τούτο ύστερα από διεξοδική εξέταση βασισμένη στις παρατηρήσεις των εμπειρογνομόνων.

Σε σχέση με τη συγκεκριμένη καταγγελία, η Επιτροπή ανέφερε ότι τα κράτη μέλη είχαν ενημερωθεί για τα αποτελέσματα της αξιολόγησης με τυποποιημένη επιστολή, η σχετική παράγραφος της οποίας έλεγε ότι τα μη επιλεγέντα σχέδια δεν ανταποκρίνονταν στα καθορισθέντα κριτήρια. Η Επιτροπή αναγνώρισε ότι στην επιστολή για το σχέδιο του ιδρύματος, η παράγραφος αυτή θα έπρεπε να έχει αντικατασταθεί με μια παράγραφο που να σημειώνει ότι το σχέδιο είχε ληφθεί μετά την εκπνοή της προθεσμίας, και παραδόχθηκε ότι η επιστολή της δημιουργούσε την παραπλανητική εντύπωση ότι το σχέδιο είχε αξιολογηθεί ενώ στην πραγματικότητα δεν είχε.

Η Επιτροπή ανέφερε περαιτέρω ότι, ύστερα από την καταγγελία, είχε επανορθώσει το σφάλμα της με την από 6ης Ιουνίου 1995 επιστολή της, η οποία εξηγούσε ότι όλα τα υποβληθέντα ιταλικά σχέδια, συμπεριλαμβανομένου του εν λόγω σχεδίου, είχαν ληφθεί μετά την εκπνοή της προθεσμίας και ύστερα από την πραγματοποίηση της συνεδρίασης των εμπειρογνομόνων.

Η Επιτροπή αποποιήθηκε την ευθύνη για το γεγονός ότι η από 4ης Οκτωβρίου 1994 επιστολή της καθυστέρησε τρεις εβδομάδες να φθάσει στην Ιταλία και ανέφερε ότι θεωρεί πως τήρησε τις δημοσιευμένες διαδικασίες και την αρχή της ίσης μεταχείρισης. Εντούτοις, η Επιτροπή ανέφερε ότι, λαμβάνοντας υπόψη την εμπειρία αυτή, θα εξέταζε το ενδεχόμενο να ορίζονται μελλοντικά μεγαλύτερες προθεσμίες για την υποβολή σχεδίων ή, εάν το χρονοδιάγραμμα δεν το επιτρέπει, να στέλνονται οι επιστολές ταχυδρομικά αλλά ταυτόχρονα και με φαξ.

Σχολιάζοντας τις παρατηρήσεις της Επιτροπής, ο καταγγέλλων διευκρίνισε ότι το σχέδιο του ιδρύματος εστάλη από την Ιταλία προς την Επιτροπή στις 28 Νοεμβρίου 1994. Ο καταγγέλλων υποστήριξε επίσης ότι, σύμφωνα με τις παρατηρήσεις της Επιτροπής, ακόμη και τα επτά επιτυχή σχέδια ήταν ατελή και ότι συνεπώς η αρχή της αμεροληψίας θα έπρεπε να έχει οδηγήσει την Επιτροπή σε απόρριψη των σχεδίων αυτών.

Ύστερα από εξέταση των απαντήσεων της Επιτροπής και των σχολίων του καταγγέλλοντος, ο Διαμεσολαβητής ζήτησε από την Επιτροπή πληροφορίες για ορισμένα σημεία. Οι απαντήσεις επισήμαιναν ότι η συνεδρίαση μεταξύ της Επιτροπής και των εμπειρογνομόνων πραγματοποιήθηκε στις 15 Δεκεμβρίου

1994 και ότι το σχέδιο του εν λόγω ιδρύματος ελήφθη από την ΓΔ XVI στις 20 Δεκεμβρίου 1994, αλλά λόγω των εορτών του τέλους του έτους διαβιβάσθηκαν στην αρμόδια υπηρεσία μόλις τον Ιανουάριο του 1995. Η Επιτροπή ανέφερε επίσης ότι είχε λάβει στις 16 Νοεμβρίου 1994 την επιστολή του ιταλικού Υπουργείου Προϋπολογισμού και Οικονομικού Προγραμματισμού που έφερε ημερομηνία 2 Νοεμβρίου 1994.

Η απόφαση

1) Η μικρή προθεσμία και οι ταχυδρομικές καθυστερήσεις

1.1 Σε μια διοικητική διαδικασία που περιλαμβάνει την υποβολή και εξέταση αιτήσεων, εναπόκειται στην Επιτροπή να καθορίσει αν είναι αναγκαία μια προθεσμία και, εν τοιαύτη περιπτώσει, ποιά πρέπει να είναι η προθεσμία αυτή.

1.2 Η προθεσμία της 31ης Οκτωβρίου, η οποία προσδιοριζόταν στην επιστολή της Επιτροπής με ημερομηνία 4 Οκτωβρίου, δεν ήταν εκδήλως παράλογη. Δεν φαίνεται να υπάρχουν στοιχεία που να τεκμηριώνουν την κατηγορία πως η ΓΔ XVI προέβλεψε τις καθυστερήσεις των ταχυδρομείων και τις εκμεταλλεύθηκε προκειμένου να προβεί σε διακρίσεις μεταξύ των κρατών μελών.

1.3 Όταν προσδιορίζεται μια βραχύτατη προθεσμία, είναι θέμα καλής διοικητικής πρακτικής το να εξετάζεται κατά πόσον το ταχυδρομείο αποτελεί από μόνο του ένα επαρκές μέσο κοινοποίησης προς όσους καλούνται να υποβάλουν αιτήσεις.

1.4 Αν στην περίπτωση αυτή είχε χρησιμοποιηθεί και το φαξ ως μέσο επικοινωνίας, η διοικητική διαδικασία θα ήταν αποτελεσματικότερη κατά το ότι πολλά μετέπειτα προβλήματα και καχυποψίες θα είχαν αποφευχθεί.

1.5 Η Επιτροπή παραδέχθηκε ότι μελλοντικά οι προθεσμίες πρέπει να είναι μεγαλύτερες και, όποτε αυτό δεν είναι δυνατόν, ότι θα πρέπει να χρησιμοποιείται το φαξ ως συμπληρωματικός τρόπος επικοινωνίας. Κατόπιν της παραδοχής αυτής δεν χρειάζεται καμία πρόσθετη παρατήρηση εκ μέρους του Διαμεσολαβητή.

2) Η παράλειψη της Επιτροπής να απαντήσει στην επιστολή της 2ας Νοεμβρίου 1994

2.1 Σύμφωνα με την Επιτροπή, η επιστολή της 2ας Νοεμβρίου 1994 από τον Δρ. De Dominicis προς τον κ. Landáburu, με την οποία εξητείτο περισσότερος χρόνος, έφθασε στις 16 Νοεμβρίου 1994. Από τις απαντήσεις της Επιτροπής, ο Διαμεσολαβητής σχημάτισε την εντύπωση ότι ούτε αναγνωρίστηκε η λήψη της εν λόγω επιστολής ούτε δόθηκε απάντηση.

2.2 Οι επιστολές που απευθύνονται στη διοίκηση πρέπει κανονικά να λαμβάνουν απάντηση. Η παράλειψη απάντησης προς το αίτημα για παράταση της προθεσμίας συνιστά επομένως περίπτωση κακοδιοίκησης.

2.3 Η Επιτροπή θα μπορούσε ανεπιλήπτως να αρνηθεί την αίτηση για περισσότερο χρόνο. Επί πλέον, σύμφωνα με τους καταγγέλλοντες, το εν λόγω

σχέδιο εστάλη ταχυδρομικώς στις 28 Νοεμβρίου 1994. Ακόμη και αν η Επιτροπή είχε δεχθεί το αίτημα του Δρ. De Dominicis για παράταση της προθεσμίας έως την 20ή Νοεμβρίου 1994, φαίνεται επομένως πιθανό ότι το εν λόγω σχέδιο θα είχε υποβληθεί εκπρόθεσμα.

3) Οι αντιφατικές επιστολές

3.1 Από τις απαντήσεις της Επιτροπής προς το Διαμεσολαβητή φαίνεται ότι τα ιταλικά σχέδια, συμπεριλαμβανομένου του σχεδίου του εν λόγω ιδρύματος, δεν ελήφθησαν υπόψη από την επιτροπή εμπειρογνομόνων. Σύμφωνα με την Επιτροπή, το εν λόγω σχέδιο έφθασε στην Επιτροπή στις 20 Δεκεμβρίου 1994, ενώ η επιτροπή εμπειρογνομόνων συνεδρίασε μαζί με την Επιτροπή στις 15 Δεκεμβρίου. Συνιστά επομένως περίπτωση κακοδιοίκησης η εκ μέρους της ΓΔ XVI τυποποιημένη επιστολή της 2ας Μαρτίου 1995 με την υπογραφή του κ. Leygues, η οποία ανέφερε ότι τα υπό συζήτηση σχέδια είχαν εξετασθεί και απορριφθεί επειδή δεν ανταποκρίνονταν στα δημοσιευμένα κριτήρια.

3.2 Σύμφωνα με την Επιτροπή, το σφάλμα αυτό διορθώθηκε με την επιστολή της στις 6 Ιουνίου 1995 προς τον Δρ. De Dominicis. Η επιστολή της 6ης Ιουνίου 1995 από την ΓΔ XVI, με την υπογραφή του κ. Leygues, ανέφερε ότι τα ιταλικά σχέδια έφθασαν στην Επιτροπή περισσότερο από δύο μήνες μετά τη λήξη της προθεσμίας της 31ης Οκτωβρίου 1994, ενώ η συνεδρίαση της ομάδας εμπειρογνομόνων είχε ήδη πραγματοποιηθεί. Η επιστολή δεν ζητούσε συγγνώμη, ούτε έκανε οιαδήποτε αναφορά στην επιστολή της 2ας Μαρτίου 1995. Δημιουργούσε την εντύπωση αντιφατικότητας με την πρώτη επιστολή και όχι επανόρθωσης.

3.3 Στις απαντήσεις της προς το Διαμεσολαβητή, η Επιτροπή έχει ήδη δεχθεί ότι η επιστολή της 2ας Μαρτίου 1995 ήταν άτοπη. Κανένα περαιτέρω σχόλιο δεν ζητείται σε σχέση με την επιστολή αυτή. Εντούτοις, η επιστολή της 6ης Ιουνίου 1995 θα έπρεπε να αναγνωρίσει ρητά και να ζητήσει συγγνώμη για το σφάλμα που περιεχόταν στην επιστολή της 2ας Μαρτίου 1995. Η Επιτροπή, παραλείποντας να παραδεχθεί ότι είχε διαπραχθεί σφάλμα και να ζητήσει συγγνώμη, δεν ανταποκρίθηκε στις απαιτήσεις της καλής διοίκησης.

4) Απομάκρυνση από την αρχή της χρηματοδότησης ενός σχεδίου σε κάθε κράτος μέλος

4.1 Φαίνεται να μην υπάρχει καμία ειδική νομική πρόβλεψη στη Συνθήκη ή στους σχετικούς κανονισμούς, η οποία να απαιτεί τη χρηματοδότηση ενός σχεδίου ανά κράτος μέλος. Οι γενικές αρχές της ισότητας και της μη διάκρισης απαιτούν την εξέταση των σχεδίων σε ισότιμη βάση, όχι την ύπαρξη ενός σχεδίου ανά κράτος μέλος.

4.2 Η από 4ης Οκτωβρίου 1994 επιστολή της ΓΔ XVI επισήμαινε ότι κατ' αρχήν θα υπήρχε ένα σχέδιο ανά κράτος μέλος, αλλά με την επιφύλαξη της ποιότητας των σχεδίων. Επομένως δεν φαίνεται να υπήρξε συγκεκριμένη

δέσμευση της Επιτροπής, σε επίπεδο πολιτικής, για ένα σχέδιο ανά κράτος μέλος. Σύμφωνα με την Επιτροπή, από τα επτά σχέδια που επελέγησαν για περαιτέρω εξέταση, μόνο τέσσερα έγιναν τελικώς δεκτά.

4.3 Υπό τις συνθήκες αυτές, το γεγονός ότι η έκβαση της διαδικασίας επιλογής δεν περιείχε ένα σχέδιο ανά κράτος μέλος δεν φαίνεται να τεκμηριώνει την επίκριση της διαδικασίας. Ούτε φαίνεται να έχει οιαδήποτε βασιμότητα ή υπόνοια ότι υπήρξε δυσμενής διάκριση κατά της Ιταλίας στο πλαίσιο της διαδικασίας επιλογής.

4.4 Όσον αφορά τον ισχυρισμό των καταγγελλόντων ότι όλα τα σχέδια έπρεπε να απορριφθούν, το γεγονός ότι ανελήφθη περαιτέρω εξέταση των σχεδίων δεν φαίνεται να τεκμηριώνει την άποψη ότι τα εν λόγω σχέδια δεν είχαν υποβληθεί δεόντως. Είναι φυσιολογικό να διενεργείται διεξοδική εξέταση πριν από τη δαπάνη δημόσιου χρήματος.

Συμπέρασμα

Η εκ μέρους του Διαμεσολαβητή εξέταση της εν λόγω καταγγελίας αποκάλυψε κακοδιοίκηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, με τη μορφή των διαδικαστικών σφαλμάτων που αναφέρονται λεπτομερώς στα σημεία 2.2 και 3.3 ανωτέρω. Εντούτοις, δεν φαίνεται να υπάρχουν στοιχεία που να τεκμηριώνουν τους ισχυρισμούς των καταγγελλόντων για κακή πίστη ή δυσμενή διάκριση.

Δεδομένου ότι η διαδικασία αιτήσεων για δοκιμαστικά σχέδια κατά το 1994 είχε κλείσει, δεν ήταν δυνατόν να επιδιωχθεί φιλική διευθέτηση του ζητήματος. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής έκλεισε την υπόθεση.

Περαιτέρω επισημάνσεις του Διαμεσολαβητή

Στις παρατηρήσεις της προς το Διαμεσολαβητή, που διατυπώθηκαν στις 15 Μαΐου 1996, η Επιτροπή ανέφερε δύο φορές ότι το εν λόγω σχέδιο έφθασε στην Επιτροπή στα τέλη Ιανουαρίου 1995. Στην μεταγενέστερη απάντησή της προς το συγκεκριμένο ερώτημα του Διαμεσολαβητή, η Επιτροπή παραδέχεται ότι το σχέδιο έφθασε στη ΓΔ XVI στις 20 Δεκεμβρίου 1994.

Λαμβανομένου υπόψη του σημείου 2.3 της ανωτέρω απόφασης, η εν λόγω απόκλιση δεν έχει πρακτική σπουδαιότητα. Εντούτοις, ο Διαμεσολαβητής εκφράζει σοβαρή ανησυχία για το γεγονός ότι μέρος των πληροφοριών που του παρασχέθηκαν από την Επιτροπή στο πλαίσιο της διερεύνησης της παρούσας καταγγελίας ήταν εσφαλμένο.

Μία από τις βασικότερες απαιτήσεις της καλής διοικητικής συμπεριφοράς είναι η παροχή ορθών πληροφοριών, ιδίως προς τα όργανα που είναι αρμόδια για τον έλεγχο των σχετικών δραστηριοτήτων. Ο Διαμεσολαβητής ζήτησε ως εκ τούτου από την Επιτροπή να τονίσει προς τους υπαλλήλους της πόση σημασία έχει η παροχή ακριβών πληροφοριών προς το Διαμεσολαβητή.

3.5 ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΚΑΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

3.5.1 Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ ΑΠΟΡΡΙΨΗΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥ

Απόφαση και συστάσεις σχετικά με την καταγγελία αριθ. 46/27.07.95/FVK/PD κατά του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος

Η καταγγελία

Με επιστολή στις 25 Ιουλίου 1995, η κ. von K. υπέβαλε καταγγελία στον Ευρωπαϊκό Διαμεσολαβητή. Σε αυτήν υποστήριζε ότι δεν της δόθηκε κανένας λόγος για την αποτυχία της σε διαδικασία επιλογής που διοργάνωσε ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος για την πλήρωση θέσης διευθυντή σχεδίου· επιπλέον, σύμφωνα με την κ. von K., έμειναν αναπάντητες οι επιστολές που έστειλε στον Οργανισμό ζητώντας να πληροφορηθεί τους λόγους.

Η έρευνα

Δεδομένου ότι ο Διαμεσολαβητής ανέλαβε τα καθήκοντά του στις 27 Σεπτεμβρίου 1995, δεν μπόρεσε να ασχοληθεί με την καταγγελία αμέσως μετά την υποβολή της. Με επιστολή του στις 27 Μαρτίου 1996, ο Οργανισμός Περιβάλλοντος εξέθεσε τις παρατηρήσεις του επί της καταγγελίας και έδωσε πληροφορίες για τη διαδικασία που ακολουθήθηκε για την επιλογή. Μετάφραση των εν λόγω παρατηρήσεων εστάλη στην κ. von K., η οποία υπέβαλε τις δικές της σχετικές παρατηρήσεις με φαξ που έστειλε στις 27 Μαΐου 1996. Με το φαξ αυτό, η κ. von K. δήλωνε στο Διαμεσολαβητή ότι επιθυμούσε να πληροφορηθεί τα κριτήρια επιλογής βάσει των οποίων κρίθηκαν οι υποψήφιοι και τα προσόντα του επιλεγέντος. Η κ. von K. ρωτούσε επίσης εάν προβλεπόταν στη διαδικασία επιλογής η ισότητα ευκαιριών.

Με επιστολή του στις 2 Ιουλίου 1996, ο Διαμεσολαβητής έστειλε τις παρατηρήσεις της καταγγέλλουσας στον Οργανισμό Περιβάλλοντος θέτοντας ορισμένες ερωτήσεις που αφορούσαν τα κριτήρια της επιτροπής επιλογής, τα προσόντα του ατόμου που πλήρωσε τη θέση για την οποία ήταν υποψήφια η κ. von K., και τους λόγους για τους οποίους δεν εστάλη ποτέ επιστολή στην κ. von K. κοινοποιώντας τους λόγους για τους οποίους δεν επελέγη για τη θέση.

Ο Οργανισμός Περιβάλλοντος, με επιστολή στις 16 Ιουλίου 1996, ανταποκρίθηκε στα ερωτήματα του Διαμεσολαβητή και τον πληροφόρησε εμπιστευτικά για τα κριτήρια της επιλεκτικής επιτροπής και για τα προσόντα του ατόμου που προσλήφθηκε στη θέση για την οποία ήταν υποψήφια και η κ. von K.. Ο Οργανισμός Περιβάλλοντος κάλυπτε τις απαραίτητες υποχρεώσεις για την εξασφάλιση της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών.

Η απόφαση με σύσταση

Σύμφωνα με τα στοιχεία που δόθηκαν στο Διαμεσολαβητή, δεν υπάρχουν ενδείξεις ότι ο Οργανισμός Περιβάλλοντος προέβη σε διακρίσεις λόγω φύλου κατά την διαδικασία επιλογής.

Όσον αφορά τη μη αποκάλυψη των κριτηρίων επιλογής στον υποψήφιο και των προσόντων του επιτυχούς υποψηφίου, ο Διαμεσολαβητής δηλώνει τα εξής:

Η κ. von K., δεν έλαβε αιτιολογημένη απόφαση για την απόρριψη της υποψηφιότητάς της. Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, η αρμόδια για την επιλογή των υποψηφίων αρχή οφείλει να αιτιολογεί την απόφασή της. Η υποχρέωση αυτή ισχύει ιδίως στην περίπτωση απόρριψης καταγγελίας ενός ανεπιτυχούς υποψηφίου. Ο λόγος ύπαρξης αυτής της υποχρέωσης είναι να παρέχεται η δυνατότητα στην κοινοτική δικαιοσύνη να εξετάσει τη νομιμότητα των αποφάσεων και στο ενδιαφερόμενο άτομο να αποφασίσει εάν είναι βάσιμοι οι λόγοι αυτοί ή εάν υπάρχουν ελαττώματα που επιτρέπουν την αμφισβήτηση της νομιμότητάς τους.

Η έκταση της υποχρέωσης προσδιορίζεται βάσει των συγκεκριμένων περιστάσεων κάθε περίπτωσης. Η κ. von K. ζήτησε να πληροφορηθεί τους λόγους της αποτυχίας της. Ο Διαμεσολαβητής δεν βλέπει γιατί δεν της αποκαλύφθηκαν οι λόγοι αυτοί.

Ο Διαμεσολαβητής θεώρησε ότι έπρεπε ο Οργανισμός Περιβάλλοντος να έχει αποκαλύψει στην κ. von K. τους λόγους για τους οποίους αποφάσισε να απορρίψει την υποψηφιότητά της. Αφού προσπάθησε να επιτύχει φιλική λύση σύμφωνα με το άρθρο 3.5 του Καταστατικού, ο Διαμεσολαβητής πληροφόρησε τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος ότι θεωρούσε ότι η μη αποκάλυψη στην κ. von K. των λόγων απόρριψης της υποψηφιότητάς της συνιστούσε κρούσμα κακής διοίκησης.

Κατά συνέπεια, κάλεσε τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος να του αποστείλει μέχρι τις 30 Απριλίου 1997 τη λεπτομερή γνώμη που προβλέπει το άρθρο 3 (6) του Καταστατικού του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή. Η λεπτομερής γνώμη μπορεί να συνίσταται στην αποδοχή της απόφασης του Διαμεσολαβητή και στη γνωστοποίηση ότι έχει υλοποιηθεί η σύστασή του.

Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος, με επιστολή της 6 Φεβρουαρίου 1997, ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή ότι αποδέχθηκε τις συστάσεις του και αποκάλυψε τους εν λόγω λόγους στον υποψήφιο.

3.6 ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΣΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

Απόφαση και συστάσεις μετά τη διεξαγωγή έρευνας ίδια πρωτοβουλία με θέμα την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα 616/PUBAC/F/IJH

Τον Ιούνιο 1996 ο Διαμεσολαβητής άρχισε τη διεξαγωγή έρευνας ίδια πρωτοβουλία με θέμα την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων και υπηρεσιών της Κοινότητας πλην του Συμβουλίου και της Επιτροπής.

Ιστορικό της έρευνας

Ειδικός λόγος για τη διεξαγωγή της έρευνας ήταν το γεγονός ότι ο Διαμεσολαβητής είχε λάβει διάφορες καταγγελίες από τις οποίες διαφαίνεται ότι το προσωπικό των κοινοτικών θεσμικών οργάνων και υπηρεσιών δεν έχει σε όλες τις περιπτώσεις λάβει τις κατάλληλες οδηγίες περί του πώς να αντιμετωπίζει αιτήματα που αφορούν έγγραφα και ότι μερικές φορές έγγραφα γνωστοποιούνται μόνον αφού σημειωθεί σημαντική καθυστέρηση.

Γενικότερος λόγος ήταν ότι η τόνωση των σχέσεων ανάμεσα στα θεσμικά όργανα και υπηρεσίες της Κοινότητας και τους ευρωπαίους πολίτες εγγράφεται στην αποστολή του Διαμεσολαβητή. Σκοπός της θεσπίσεως του αξιώματος του Διαμεσολαβητή ήταν να υπογραμμίσει τη δέσμευση που έχει αναλάβει η Ένωση να έχει δημοκρατικές, διαφανείς μορφές διοικήσεως για τις οποίες και να είναι υπόλογη. Υπό την οπτική αυτή η διενέργεια έρευνας ήταν θεμιτή, καθόσον η πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα αποτελεί σημαντική πτυχή της διαφάνειας.

Επίκεντρο της έρευνας

Επί του παρόντος δεν υπάρχουν διατάξεις στη Συνθήκη ή την εν γένει κοινοτική νομοθεσία που να αφορούν την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα. Ωστόσο η Δήλωση 17 που προσαρτάται στην Τελική Πράξη της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση έχει ως εξής:

Η Συνδιάσκεψη θεωρεί ότι η διαφάνεια της διαδικασίας λήψης αποφάσεων ενισχύει τη δημοκρατικότητα των οργάνων καθώς και την εμπιστοσύνη του κοινού προς το διοικητικό μηχανισμό. Γι' αυτό το λόγο η Συνδιάσκεψη συνιστά να υποβάλει η Επιτροπή στο Συμβούλιο, το αργότερο το 1993, έκθεση σχετικά με μέτρα που αποσκοπούν να διευρύνουν την πρόσβαση του κοινού στις πληροφορίες που διαθέτουν τα όργανα.

Κατόπιν τούτου η Επιτροπή και το Συμβούλιο ενέκριναν δικούς τους κανόνες περί προσβάσεως στα έγγραφά τους, τους οποίους και δημοσιοποίησαν¹.

¹ Το Συμβούλιο και η Επιτροπή υιοθέτησαν από κοινού ένα κώδικα συμπεριφοράς (ΕΕ 1993, L 340/41) σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφά τους. Απόφαση του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1993 (ΕΕ L 1993 L 340/43) και απόφαση της Επιτροπής της 8ης Φεβρουαρίου 1994 (ΕΕ L 1994 L 46/58).

Οι κανόνες αυτοί προάγουν τη διαφάνεια και τις καλές σχέσεις ανάμεσα στους πολίτες και τα θεσμικά όργανα και υπηρεσίες της Κοινότητας κατά τρεις τρόπους:

- η διεργασία εγκρίσεως των κανόνων απαιτεί από το θεσμικό όργανο ή την υπηρεσία να εξετάζει για εκάστη κατηγορία εγγράφων εάν είναι ή δεν είναι απαραίτητο το απόρρητο. Δεδομένης της δεσμεύσεως που έχει αναλάβει η Ένωση για διαφάνεια, η συγκεκριμένη διεργασία ενδέχεται να ενθαρρύνει έναν περισσότερο ανοιχτό χαρακτήρα,
- εάν εγκριθούν και δημοσιοποιηθούν κανόνες, ο κόσμος που ζητεί έγγραφα μπορεί να γνωρίζει ποιά είναι τα δικαιώματά του. Επίσης το κοινό μπορεί να εξετάσει και να συζητήσει τους κανόνες,
- σαφείς κανόνες μπορούν να προάγουν την χρηστή διοίκηση βοηθώντας τους υπαλλήλους να αντιμετωπίζουν ορθώς και άνευ χρονοτριβής αιτήματα του κοινού για έγγραφα.

Αποφασίσθηκε κατά συνέπεια να εστιασθεί η έρευνα ιδία πρωτοβουλία στο κατά πόσον τα θεσμικά όργανα και υπηρεσίες της Κοινότητας πλην του Συμβουλίου και της Επιτροπής είχαν θεσπίσει και δημοσιοποιήσει κανόνες περί προσβάσεως στα έγγραφά τους.

Δεδομένης της επί του παρόντος εν ισχύι κοινοτικής νομοθεσίας, η έρευνα περιορίσθηκε στο κατά πόσον κανόνες υφίστανται και έχουν δημοσιοποιηθεί. Δεν ζητούσε να εξετάσει εάν οι κανόνες αυτοί είναι οι ορθοί κανόνες που εξασφαλίζουν τον βαθμό διαφάνειας τον οποίον όλο και περισσότεροι ευρωπαίοι πολίτες αναμένουν από την Ένωση. Μάλιστα οι κανόνες που έχουν θεσπίσει η Επιτροπή και το Συμβούλιο είναι μάλλον περιορισμένου βεληνεκούς εν συγκρίσει προς τους κανόνες που διέπουν μερικές δημόσιες διοικήσεις κρατών μελών. Συγκεκριμένα, δεν απαιτούν την δημοσίευση μητρώων εγγράφων, ούτε παρέχουν το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα που έχει ένα όργανο τα οποία όμως προέρχονται από ένα άλλο.

Τα θεσμικά όργανα και υπηρεσίες που καλύπτονται από την έρευνα

Η έρευνα αφορούσε δεκαπέντε θεσμικά όργανα και υπηρεσίες της Κοινότητας, ήτοι:

- τα θεσμικά όργανα της Κοινότητας υπό την έννοια του άρθρου 4 της Συνθήκης πλην του Συμβουλίου και της Επιτροπής,
- τέσσερις υπηρεσίες που θεσπίζονται από τη Συνθήκη, και
- οκτώ από τις δέκα "αποκεντρωμένες υπηρεσίες της Κοινότητας" (οι υπόλοιπες δύο αποκεντρωμένες υπηρεσίες – το Κοινοτικό Γραφείο Φυτικών Ποικιλιών και η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία για την Υγεία και την Ασφάλεια κατά την Εργασία – εξαιρέθηκαν της έρευνας, διότι δεν είχαν αρχίσει ακόμη να λειτουργούν).

Η έρευνα

Ο Διαμεσολαβητής ζήτησε από τα θεσμικά όργανα και υπηρεσίες να τον πληροφορήσουν πώς έχει σε έκαστο η κατάσταση όσον αφορά την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα και ιδίως να αναφέρουν εάν είχαν θεσπίσει γενικούς κανόνες οι οποίοι να διατίθενται ευκόλως στο κοινό ή εσωτερικές κατευθυντήριες γραμμές με θέμα την πρόσβαση του κοινού και το απόρρητο των εγγράφων για το προσωπικό.

Οι απαντήσεις περιείχαν πληροφορίες σχετικά με τις προϋποθέσεις που ισχύουν για το απόρρητο και τις πολιτικές πληροφόρησης που ακολουθούνται καθώς και σχετικά με τους κανόνες και κατευθυντήριες γραμμές που αφορούν την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα.

Προϋποθέσεις για το απόρρητο

Μερικές απαντήσεις παρέπεμπαν σε απαιτήσεις του κοινοτικού δικαίου σύμφωνα με τις οποίες έγγραφα ορισμένου τύπου πρέπει να είναι απόρρητα. Η πληροφορία αυτή είναι σημαντική, διότι οι κανόνες περί προσβάσεως στα έγγραφα οι οποίοι εγκρίνονται στο πλαίσιο της εσωτερικής οργανώσεως πρέπει να συνάδουν με υφιστάμενες νομικές δεσμεύσεις περί απορρήτου. Ωστόσο, δεν φάνηκε ότι κάποιο από τα θεσμικά όργανα ή υπηρεσίες παρείχε στο κοινό πρόσβαση σε όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα που δεν καλύπτονται σαφώς από νομικής υφής υποχρεώσεις περί απορρήτου.

Πολιτικές πληροφόρησης

Διάφορες απαντήσεις αντιμετώπιζαν το ζήτημα της πολιτικής του θεσμικού οργάνου ή υπηρεσίας για την πληροφόρηση. Σε πολλές περιπτώσεις φαίνεται ότι υπάρχει σοβαρή δέσμευση για την παροχή πληροφοριών υπό μορφήν που να επιτρέπει τη χρήση τους και να καθιστά εύκολη την πρόσβαση σε αυτές και τούτο τόσο προς το κοινό με ειδικά ενδιαφέροντα όσο και προς το ευρύ κοινό. Σε μερικές περιπτώσεις η δέσμευση για ανοιχτό χαρακτήρα και διαφάνεια εγγράφεται στην εντολή του θεσμικού οργάνου ή υπηρεσίας. Σε άλλες είναι αποτέλεσμα αποφάσεως περί της πολιτικής που ακολουθείται. Δέσμευση για ανοιχτό χαρακτήρα και διαφάνεια στην πολιτική για την παροχή πληροφοριών τονίζεται στις απαντήσεις από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με το πολιτικό του έργο, από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σχετικά με το έργο του στον τομέα της απονομής δικαιοσύνης και από την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, το Ευρωπαϊκό Κέντρο για την Ανάπτυξη της Επαγγελματικής Εκπαίδευσης, την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Περιβάλλοντος και την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Αξιολογήσεως Φαρμακευτικών Προϊόντων σχετικά με τις δραστηριότητες που αναπτύσσει έκαστος στα διάφορα πεδία πολιτικής.

Η παροχή πληροφοριών αποτελεί σημαντική συμβολή στη διαφάνεια και είναι ουσιαστικής σημασίας για τη διευκόλυνση της συμμετοχής ομάδων και

μεμονωμένων πολιτών στο έργο της Κοινότητας. Ο Διαμεσολαβητής εξέφρασε κατά συνέπειαν την ευαρέσκειά του για την ενημέρωση περί των θετικών στρατηγικών που έχουν εκπονήσει τα κοινοτικά θεσμικά όργανα και υπηρεσίες για την παροχή πληροφοριών.

Μία στρατηγική για την παροχή πληροφοριών όμως δεν αποτελεί υποκατάστατο κανόνων περί του τί πρέπει να γίνει όταν πολίτες αναλαμβάνουν πρωτοβουλία ζητώντας έγγραφα που δεν έχουν δημοσιοποιηθεί. Ιδιαίτερως, είναι θεμιτό να έχουν οι πολίτες ενδιαφέρον για το πώς είναι οργανωμένα και λειτουργούν τα θεσμικά όργανα και υπηρεσίες που πληρώνονται από το δημόσιο χρήμα. Το ενδιαφέρον αυτό μπορεί να οδηγήσει σε αιτήματα για διοικητικού χαρακτήρα έγγραφα, τα οποία συνήθως δεν εντάσσονται σε μία στρατηγική παροχής πληροφοριών.

Η έγκριση κανόνων και κατευθυντηρίων γραμμών για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα

Από την απάντηση που παρέσχε φαινόταν ότι το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς έχει ήδη εγκρίνει κανόνες για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα. Ως εκ τούτου ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε ότι όσον αφορά τη συγκεκριμένη υπηρεσία η έρευνα δεν χρειάζεται να συνεχισθεί.

Οι απαντήσεις από το Ευρωπαϊκό Ίδρυμα Επαγγελματικής Εκπαιδεύσεως, το Ευρωπαϊκό Ίδρυμα για τη Βελτίωση των Συνθηκών Διαβίωσης και Εργασίας, το Ευρωπαϊκό Κέντρο Παρακολούθησης Ναρκωτικών και Τοξικομανίας ανέφεραν ότι οι εν λόγω εξαρτημένοι οργανισμοί σκόπευαν να εγκρίνουν κανόνες και κατευθυντήριες γραμμές για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα στο εγγύς μέλλον. Το Δικαστήριο και η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων δήλωσαν ότι είναι πρόθυμα να εξετάσουν την έγκριση τέτοιων κανόνων, η δε Τράπεζα ανέφερε ότι το ζήτημα ήδη μελετάται.

Το Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ίδρυμα εξήγησε ότι ασχολείται με πολύ ευαίσθητα θέματα νομισματικού και χρηματοοικονομικού χαρακτήρα και ότι το άρθρο 11.2 του Καταστατικού του προβλέπει ότι όλα τα έγγραφα που προέρχονται από το ΕΝΙ θεωρούνται απόρρητα εκτός εάν το Συμβούλιο του ορίσει διαφορετικά. Η απάντηση αυτή φαίνεται να αφορά έγγραφα νομισματικού περιεχομένου.

Η απάντηση από την Επιτροπή των Περιφερειών ανέφερε ότι το όργανο είχε εγκρίνει ως εσωτερική κατευθυντήρια γραμμή τον Κοινό Κώδικα Συμπεριφοράς του Συμβουλίου και της Επιτροπής και ότι ετοιμάζεται να λάβει τα απαραίτητα μέτρα για να γνωστοποιήσει στο κοινό ότι για τα αιτήματα τεκμηρίωσης που απευθύνονται προς την Επιτροπή των Περιφερειών ισχύει ο ως άνω κώδικας.

Η απάντηση από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Αξιολογήσεως Φαρμακευτικών Προϊόντων ανέφερε ότι το προσωπικό της ενημερώνεται σχετικά με το θέμα και ότι για μερικά τουλάχιστον έγγραφα ακολουθείται το αυτό σύστημα διαβαθμίσεως με εκείνο της Επιτροπής.

Περαιτέρω έρευνα

Το Σεπτέμβριο 1996 ο Διαμεσολαβητής απήλυθε εκ νέου επιστολή στους τρεις οργανισμούς που είχαν αναφέρει ότι σχεδίαζαν να εγκρίνουν κανόνες και κατευθυντήριες γραμμές και στην Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, η οποία είχε υποδείξει ότι μελετούσε το ζήτημα, για να ζητήσει αντίγραφο των κανόνων που ενδεχομένως είχαν εγκριθεί.

Απήλυθε επίσης επιστολή στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ίδρυμα, την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Περιβάλλοντος, το Μεταφραστικό Κέντρο των Υπηρεσιών της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Αξιολογήσεως Φαρμακευτικών Προϊόντων ζητώντας στοιχεία για την πρόσβαση στα έγγραφα διοικητικού χαρακτήρα, περί των οποίων δεν είχε γίνει μνεία στις απαντήσεις στην πρώτη επιστολή και ερωτώντας εάν το συγκεκριμένο θεσμικό όργανο ή υπηρεσία προτίθεται να εγκρίνει κανόνες παρόμοιους με εκείνους της Επιτροπής και του Συμβουλίου εν σχέσει προς τα έγγραφα αυτά.

Απήλυθε επιστολή στο Δικαστήριο, το Ελεγκτικό Συνέδριο, την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Κέντρο για την Ανάπτυξη της Επαγγελματικής Εκπαίδευσης με την πρόταση να εξετάσουν το ενδεχόμενο εγκρίσεως κανόνων περί προσβάσεως του κοινού στα έγγραφα οι οποίοι να είναι παρόμοιοι με εκείνους του Συμβουλίου και της Επιτροπής.

Η παρούσα κατάσταση σχετικά με τους κανόνες για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα – Συνοπτική παρουσίαση

Βάσει των απαντήσεων τόσο στο αρχικό όσο και στο συμπληρωματικό αίτημα φαίνεται ότι:

- το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς έχει ήδη εγκρίνει κανόνες για την πρόσβαση στα έγγραφα οι οποίοι διατίθενται ευκόλως στο κοινό·
- τα εξής θεσμικά όργανα και υπηρεσίες έχουν συμφωνήσει να εγκρίνουν αντίστοιχους κανόνες:

Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

Το Ελεγκτικό Συνέδριο,

Η Επιτροπή των Περιφερειών,

Το Ευρωπαϊκό Ίδρυμα Επαγγελματικής Εκπαίδευσεως,

Το Ευρωπαϊκό Ίδρυμα για τη Βελτίωση των Συνθηκών Διαβίωσης και Εργασίας,

Το Μεταφραστικό Κέντρο των Υπηρεσιών της Ευρωπαϊκής Ενώσεως,

Το Ευρωπαϊκό Κέντρο Παρακολούθησης Ναρκωτικών και Τοξικομανίας.

- οι εξής υπηρεσίες εξετάζουν επί του παρόντος το ενδεχόμενο εγκρίσεως:

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

Η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων,

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή.

Η απόφαση του Διαμεσολαβητή της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

Βάσει των στοιχείων τα οποία έλαβε ο Διαμεσολαβητής από τα θεσμικά όργανα και υπηρεσίες που καλύφθηκαν από την έρευνα διεπιστώθη ότι η πλειονότητα των οργάνων, αλλά όχι όλα, είχαν την πρόθεση να ακολουθήσουν το ορθό παράδειγμα του Συμβουλίου και της Επιτροπής και να εγκρίνουν κανόνες που να διέπουν την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα.

Ενώπιον αυτής της θέσεως έχει σημασία να υπενθυμίσει κανείς τις απαιτήσεις από πλευράς κοινοτικού δικαίου, όπως διατυπώνονται από το Δικαστήριο των ΕΚ¹:

"επί όσο χρόνο ο κοινοτικός νομοθέτης δεν έχει θεσπίσει γενική ρύθμιση ως προς το δικαίωμα προσβάσεως του κοινού στα έγγραφα που κατέχουν τα κοινοτικά θεσμικά όργανα, αυτά οφείλουν να θεσπίζουν τα μέτρα που έχουν ως αντικείμενο την αντιμετώπιση τέτοιων αιτήσεων δυνάμει της εξουσίας τους περί εσωτερικής οργανώσεως, η οποία τους παρέχει τη δυνατότητα να θεσπίζουν τα κατάλληλα μέτρα προς διασφάλιση της χρηστής διοικήσεως κατά την εσωτερική τους λειτουργία.."

Επομένως συνάγεται ότι, όσον αφορά τα αιτήματα για πρόσβαση στα έγγραφα, τα θεσμικά όργανα και οι υπηρεσίες της Κοινότητας έχουν νομική υποχρέωση να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα για να ενεργούν όπως επιτάσσει το συμφέρον της χρηστής διοικήσεως. Θα πρέπει δε να υπενθυμισθεί ότι το Δικαστήριο συνιστά την ανώτατη αρχή επί θεμάτων κοινοτικού δικαίου.

Η χρηστή διοίκηση απαιτεί να ληφθεί υπόψη από όλα τα θεσμικά όργανα και υπηρεσίες της Κοινότητας η δέσμευση την οποία έχει αναλάβει η Ένωση για διαφάνεια. Η δέσμευση αυτή φαίνεται από τη Δήλωση 17 που επισυνάπτεται στην Τελική Πράξη της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και από ποικίλες μεταγενέστερες πράξεις μεταξύ των οποίων και η διακήρυξη των θεσμικών οργάνων για τη δημοκρατία, τη διαφάνεια και την επικουρικότητα με ημερομηνία 25 Οκτωβρίου 1993². Η διαφάνεια απαιτεί όχι μόνον να τίθεται στη διάθεση του κοινού ο μεγαλύτερος δυνατός αριθμός εγγράφων αλλά και οιαδήποτε άρνηση προσβάσεως στα έγγραφα να είναι αιτιολογημένη παραπέμποντας σε κανόνες που έχουν θεσπισθεί εκ των προτέρων.

Επιπλέον το άρθρο Γ της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση προβλέπει ότι "η Ένωση διαθέτει ενιαίο θεσμικό πλαίσιο που εξασφαλίζει τη συνέπεια και τη συνέχεια των δράσεων που αναλαμβάνονται για την επίτευξη των στόχων της (...)". Κατά συνέπειαν οι ευρωπαίοι πολίτες έχουν δικαίωμα να αναμένουν συνεπή προσέγγιση στο ζήτημα της προσβάσεως του κοινού στα έγγραφα. Τούτο δεν απαιτεί κατ' ανάγκην ενιαίο σύνολο κανόνων εν ισχύ σε όλα τα θεσμικά όργανα και υπηρεσίες της Κοινότητας. Αποκλείει όμως αυθαίρετες

¹ Υπόθεση C-58/94, Κάτω Χώρες κατά Συμβουλίου, απόφαση της 30ής Απριλίου 1996]

² ΕΕ 1993, C 329/113

διαφορές ως προς το εάν υφίστανται ή δεν υφίστανται κανόνες που τίθενται προς γνώση του κοινού. Κανένα από τα θεσμικά όργανα ή υπηρεσίες της Κοινότητας που συμπεριελήφθησαν στην έρευνα δεν παρουσίασε στοιχεία τα οποία να καταδεικνύουν ότι η έγκριση κανόνων που διέπουν την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα θα ήταν κάτι ακατόρθωτο ή υπερβολικά επαχθές δεδομένων των συνθηκών λειτουργίας του οργάνου. Ως εκ τούτου η έγκριση των εν λόγω κανόνων αποτελεί κατάλληλο μέτρο για την εξέταση των αιτημάτων για έγγραφα.

Συμπέρασμα

Από την ως άνω ανάλυση ο Διαμεσολαβητής κατέληξε το Δεκέμβριο 1996 στο συμπέρασμα ότι η μη έγκριση και ευχερής γνωστοποίηση προς το κοινό κανόνων οι οποίοι να διέπουν την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα συνιστά περίπτωση κακής διοικήσεως.

Συστάσεις

Δεδομένων των ανωτέρω ο Διαμεσολαβητής προέβη στη διατύπωση του εξής σχεδίου συστάσεων προς τα θεσμικά όργανα και υπηρεσίες που καλύπτονται από την έρευνα και δεν έχουν ήδη εγκρίνει κανόνες για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα:

- 1) Τα θεσμικά όργανα και υπηρεσίες πρέπει να εγκρίνουν κανόνες σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα εντός τριμήνου.
- 2) Οι κανόνες πρέπει να ισχύουν για όλα τα έγγραφα που δεν καλύπτονται ήδη από υφιστάμενες νομικές διατάξεις οι οποίες να επιτρέπουν την πρόσβαση ή να ζητούν το απόρρητο.
- 3) Οι κανόνες πρέπει να τεθούν ευχερώς στη γνώση του κοινού.

Όσον αφορά το Δικαστήριο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ίδρυμα οι ως άνω συστάσεις αφορούν μόνον τα έγγραφα διοικητικού χαρακτήρα.

Το ανωτέρω σχέδιο συστάσεων γνωστοποιήθηκε στα αντίστοιχα θεσμικά όργανα και υπηρεσίες. Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3, εδάφιο 6 του καθεστώτος του Διαμεσολαβητή αυτά θα διαβιβάσουν εμπεριστατωμένη γνώμη εντός τριμήνου. Η εμπεριστατωμένη γνώμη θα μπορούσε να συνίσταται σε αποδοχή της αποφάσεως του Διαμεσολαβητή και περιγραφή των μέτρων που ελήφθησαν προς υλοποίηση των συστάσεων.

ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Η αποστολή του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή συνίσταται στην προστασία και προώθηση, εντός των ορίων της εντολής του, των δικαιωμάτων των ευρωπαϊών πολιτών βάσει του κοινοτικού δικαίου. Την αποστολή αυτή συμμερίζεται με άλλα όργανα της Κοινότητας που έχουν διαφορετική εντολή. Η αποτελεσματική δράση προς εξασφάλιση των δικαιωμάτων των πολιτών απαιτεί συνεργασία, καλές εργασιακές σχέσεις, αμοιβαία εμπιστοσύνη και τακτικές επαφές μεταξύ του Διαμεσολαβητή και των λοιπών κοινοτικών οργάνων, και ιδίως με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

4.1 ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

Η συνεργασία μεταξύ της Επιτροπής Αναφορών του ΕΚ και του Διαμεσολαβητή είναι πολύ σημαντική. Βάσει του άρθρου 8δ της Συνθήκης περί ιδρύσεως της ΕΚ, οι πολίτες της Ένωσης έχουν το δικαίωμα αναφοράς προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και καταγγελίας προς το Διαμεσολαβητή. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής και η Επιτροπή Αναφορών αποτελούν συμπληρωματικούς θεσμούς.

Από την αρχή της θητείας του Διαμεσολαβητή, θεσπίστηκε στενή συνεργασία με την Επιτροπή Αναφορών και υπάρχει τακτική επαφή μεταξύ των δύο γραμματειών. Έχουν διασαφηνιστεί οι λειτουργίες και μέθοδοι εργασίας των δύο οργάνων. Υπάρχει συμφωνία μεταξύ της επιτροπής και του Διαμεσολαβητή όσον αφορά την αμοιβαία διαβίβαση καταγγελιών ή αναφορών, όποτε αυτό ενδείκνυται και με τη συναίνεση του καταγγέλλοντος ή του αναφέροντος. Η συμφωνία λειτούργησε ικανοποιητικά το 1996· διαβιβάστηκαν 10 αναφορές στο Διαμεσολαβητή για να εξεταστούν ως καταγγελίες, ενώ 5 καταγγελίες διαβιβάστηκαν στην Επιτροπή Αναφορών για να εξεταστούν ως αναφορές.

Ο Διαμεσολαβητής επισκέφτηκε για πρώτη φορά το 1996 την Επιτροπή Αναφορών στις 30 Ιανουαρίου, για να παρακολουθήσει συνεδρίασή της στις Βρυξέλλες. Μετά από χρήσιμη ανταλλαγή απόψεων για τη μελλοντική συνεργασία, οι κ.κ. SÖDERMAN και Edward NEWMAN, Πρόεδρος της Επιτροπής Αναφορών, έδωσαν κοινή συνέντευξη Τύπου. Με την ευκαιρία αυτή, ο κ. SÖDERMAN συνάντησε επίσης τον κ. Stig BERGLIND, Διευθυντή Τύπου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Η Επιτροπή Αναφορών είναι αρμόδια για την εξέταση της Ετήσιας Έκθεσης

του Διαμεσολαβητή και για την υποβολή στο ΕΚ δικής της έκθεσης επ' αυτής. Ο Διαμεσολαβητής διαβίβασε την Ετήσια Έκθεσή του για το 1995 στον Πρόεδρο του ΕΚ στις 22 Απριλίου και την παρουσίασε στην Επιτροπή Αναφορών στις Βρυξέλλες στις 23 Απριλίου. Παρουσίασε την Ετήσια Έκθεση για το 1995 κατά τη σύνοδο του ΕΚ στο Στρασβούργο στις 20 Ιουνίου 1996. Μετά την παρουσίαση πραγματοποιήθηκε συζήτηση επί της Ετήσιας Έκθεσης και επί της έκθεσης της Επιτροπής Αναφορών. Ο Διαμεσολαβητής έδωσε εν συνέχεια συνέντευξη Τύπου με τον κ. NEWMAN, Πρόεδρο της Επιτροπής Αναφορών, και με την κ. Nuala AHERN, Αντιπρόεδρο της Επιτροπής Αναφορών και εισηγήτρια.

Στις 25 Νοεμβρίου, ο κ. SÖDERMAN παραβρέθηκε σε συνεδρίαση της Επιτροπής Αναφορών στις Βρυξέλλες, μαζί με την κ. Daniela TIRELLI, διοικητική βοηθό υπεύθυνη για την παραλαβή των καταγγελιών. Προέβη σε επισκόπηση των εργασιών του και της σχεδιαζόμενης συνεργασίας με τους εθνικούς διαμεσολαβητές και τα παρεμφερή όργανα. Επακολούθησε έντονη συζήτηση επί του τελευταίου ζητήματος, καθώς και επί της συνεργασίας με την ίδια την επιτροπή. Κατά την παραμονή του στις Βρυξέλλες, ο κ. Söderman είχε επίσης την ευκαιρία να συναντηθεί με τον εισηγητή για τον προϋπολογισμό 1997, κ. FABRA-VALLÈS.

Πέραν των επισκέψεων στην Επιτροπή Αναφορών, ο κ. SÖDERMAN παρευρέθη επίσης σε συνεδρίαση της Επιτροπής Κανονισμού στις 2 Ιουλίου στις Βρυξέλλες, συνοδεία του νομικού συνεργάτη Κυριάκου ΤΣΙΡΙΜΙΑΓΚΟΥ. Ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε την επιτροπή για τις δραστηριότητές του.

Ο Διαμεσολαβητής διατηρεί επίσης τακτικές επαφές με άλλες υπηρεσίες του ΕΚ. Στις 14 Φεβρουαρίου, συναντήθηκε στις Βρυξέλλες με τον κ. Sergio GUC-CIONE, Γενικό Διευθυντή της Διεύθυνσης Πληροφοριών και Δημόσιων Σχέσεων του ΕΚ. Στις 15 Φεβρουαρίου συμμετείχε στη συνεδρίαση των Προϊσταμένων των γραφείων πληροφοριών του ΕΚ στα κράτη μέλη και ομίλησε επί της προέλευσης και της εξέλιξης του θεσμού του διαμεσολαβητή και συζήτησε για τη μορφή της μελλοντικής συνεργασίας.

Η υπηρεσία του ΕΚ για την Αλληλογραφία των Πολιτών απαντά σε ερωτήματα σχετικά με την ΕΕ, τα όργανα και τις δραστηριότητές της. Αιτήσεις για πληροφορίες που εστάλησαν στο Διαμεσολαβητή παραπέμφθηκαν στην υπηρεσία αυτή όποτε κρίθηκε ότι μπορούσαν να ικανοποιηθούν αποτελεσματικότερα από αυτήν.

Στις 29 Μαΐου, ο Διαμεσολαβητής και οι ανώτεροι νομικοί συνεργάτες κ.κ. Ian HARDEN και Peter DYRBERG επισκέφθηκαν τη Νομική Υπηρεσία του ΕΚ στο Λουξεμβούργο και συνάντησαν το Νομικό Σύμβουλο κ. Gregorio GARZÓN CLARIANA. Ο κ. SÖDERMAN συναντήθηκε επίσης με την κ. Monique SCHU-

MACHER στο γραφείο πληροφοριών του ΕΚ στο Λουξεμβούργο και με ομάδα δημοσιογράφων.

4.2 Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Το άλλο ευρωπαϊκό όργανο με το οποίο διατηρεί τακτικό διάλογο και συνεργασία ο Διαμεσολαβητής είναι η Επιτροπή. Οι περισσότερες καταγγελίες που οδηγούν σε έρευνα του Διαμεσολαβητή αφορούν περιπτώσεις κακής διοίκησης κατά τις δραστηριότητες της Επιτροπής. Αυτό είναι λογικό, δεδομένου ότι η Επιτροπή αποτελεί το βασικό όργανο της Κοινότητας το οποίο λαμβάνει αποφάσεις που έχουν άμεση επίπτωση επί των πολιτών.

Βάσει του άρθρου 155 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της ΕΚ, η Επιτροπή οφείλει να εξασφαλίζει ότι τηρείται η κοινοτική νομοθεσία, ιδίως εκ μέρους των κρατών μελών. Μπορεί, βάσει του άρθρου 169 της Συνθήκης να προσφεύγει προς τούτο στο Δικαστήριο. Ως "θεματοφύλακας των Συνθηκών", η Επιτροπή φέρει τη σημαντική ευθύνη του να εξασφαλίζει ότι γίνονται σεβαστά τα νόμιμα δικαιώματα των πολιτών της Ένωσης. Οι πολίτες έχουν τη δυνατότητα να παραπονούνται προς την Επιτροπή όταν θεωρούν ότι πλήττονται τα δικαιώματά τους, ιδίως από ένα κράτος μέλος. Προς διευκόλυνση της υποβολής των παραπόνων αυτών, η Επιτροπή δημοσίευσε τυποποιημένο έντυπο παραπόνων στην Επίσημη Εφημερίδα¹.

Κατά τη διάρκεια επίσκεψης στις Βρυξέλλες στις 29 και 30 Ιανουαρίου, ο κ. SÖDERMAN συνάντησε τον κ. Jean-Louis DEWOST, Γενικό Διευθυντή της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, τον κ. Erkki LIIKANEN, Επίτροπο, και την κ. Ranveig JACOBSSON του ιδιαίτερου γραφείου της κ. Anita GRADIN, Επίτροπου. Ο κ. SÖDERMAN και ο Γενικός του Γραμματέας κ. GIRAUD επισκέφθηκαν και πάλι τις Βρυξέλλες στις 20 και 21 Μαρτίου και συνάντησαν τον κ. David WILLIAMSON, Γενικό Γραμματέα της Επιτροπής, και τους Γενικούς Διευθυντές της Επιτροπής.

Ο κ. Ian HARDEN, Προϊστάμενος του Γραφείου του Διαμεσολαβητή, και η νομικός συνεργάτης Vicky KLOPPENBURG, επισκέφθηκαν τα γραφεία της Επιτροπής στις Βρυξέλλες στις 5 Νοεμβρίου για να διεξάγουν την πρώτη επιθεώρηση εγγράφων σε σχέση με καταγγελία κατά της Επιτροπής (καταγγελία 132/21.9.95/AH/EN). Της επιθεώρησης των εγγράφων προηγήθηκε συνάντηση με υπαλλήλους της Επιτροπής, κατά την οποία οι τελευταίοι εξήγησαν τις διαδικασίες όσον αφορά τη διεκπεραίωση των καταγγελιών προς την Επιτροπή σχετικά με παραβίαση του κοινοτικού δικαίου από κράτος μέλος.

¹ ΕΕ 1989, C 26/6, 1.02.1989

Ο Διαμεσολαβητής και η γραμματεία του συνεργάζονται επίσης με την Επιτροπή όσον αφορά διάφορες δραστηριότητες σχετικά με την ιθαγένεια της Ένωσης. Ο κ. SÖDERMAN παρευρέθη σε συνεδρίαση των Προϊσταμένων αντιπροσωπειών της Επιτροπής στα κράτη μέλη στις 22 και 23 Μαΐου στο Στρασβούργο, παρουσιάζοντας εν συντομία τις εργασίες του και συζητώντας τη μορφή της μελλοντικής συνεργασίας με τις αντιπροσωπείες.

Κατά τη διάρκεια επίσκεψης στις Βρυξέλλες στις 25-26 Νοεμβρίου, ο Διαμεσολαβητής συνάντησε επίσης το Γενικό Διευθυντή της Υπηρεσίας για την Πολιτική του Καταναλωτή (ΓΔ XXIV), κ. Σπύρο Παππά, και τον κ. DEGLAIN της Αποστολής των ΗΠΑ στην ΕΕ. Ο Διαμεσολαβητής ομίλησε για το ρόλο και τις δραστηριότητές του.

Ο Διαμεσολαβητής εκπροσωπήθηκε από τον κ. HARDEN σε διάσκεψη στις Βρυξέλλες στις 2 Δεκεμβρίου, που διοργανώθηκε από τη Γενική Διεύθυνση της Υπηρεσίας για την Πολιτική του Καταναλωτή (ΓΔ XXIV) και την Ομοσπονδία Ευρωπαίων Εργοδοτών (UNICE), με θέμα "Επιχείρηση και Διάλογος με τους Καταναλωτές στην Ευρώπη". Βασικός ομιλητής ήταν η Επίτροπος BONINO. Ο κ. HARDEN προήδρευσε της συνεδρίασης για τα δημόσια και ιδιωτικά συστήματα διαμεσολαβητή.

Η υλοποίηση πολλών πτυχών του κοινοτικού δικαίου αποτελεί ευθύνη των εθνικών, περιφερειακών ή τοπικών διοικήσεων των κρατών μελών. Οι καταγγελίες πολιτών που θεωρούν ότι οι ανωτέρω αρχές παραβίασαν τα δικαιώματά τους βάσει της κοινοτικής νομοθεσίας δεν εμπίπτουν στα πλαίσια της εντολής του Διαμεσολαβητή, ακόμη και εάν αφορούν δικαίωμα που απορρέει από την ιθαγένεια της Ένωσης, όπως η ελευθερία κυκλοφορίας, την οποία εγγυάται το άρθρο 8α της Συνθήκης ΕΚ. Σε πολλές περιπτώσεις, οι καταγγελίες αυτές θα μπορούσαν να εξεταστούν από τους εθνικούς διαμεσολαβητές ή από παρεμφερή όργανα (όπως οι επιτροπές αναφορών), οι οποίες αναμειγνύονται όλο και περισσότερο σε θέματα που αφορούν την εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου από τις εθνικές διοικήσεις.

Για την περαιτέρω ανάπτυξη συστήματος αποτελεσματικής και στενής συνεργασίας προς εξασφάλιση των δικαιωμάτων των πολιτών πραγματοποιήθηκε στο Στρασβούργο στις 12 και 13 Σεπτεμβρίου 1996 σεμινάριο με θέμα "Ο ρόλος των κοινοτικών και εθνικών θεσμών και οργάνων όσον αφορά την εποπτεία της εφαρμογής του ευρωπαϊκού κοινοτικού δικαίου".

Το πρόγραμμα του σεμιναρίου περιελάμβανε πολύτιμες συνδρομές της κ. Nuala AHERN, Αντιπροέδρου της Επιτροπής Αναφορών του ΕΚ, του κ. Jean-Louis DEWOST, Γενικού Διευθυντή της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, της κ. Anita GRADIN, Μέλους της Επιτροπής, του κ. Hans GAMMELTOFT-HANSEN, Εθνικού Διαμεσολαβητή της Δανίας, του κ. Gregorio GARZÓN CLARIANA, Νομικού Συμβούλου της Νομικής Υπηρεσίας του ΕΚ, του κ. Kevin MURPHY, Εθνικού Διαμεσολαβητή της Ιρλανδίας, της κ. Christa NICKELS, Προέδρου της Επιτροπής Αναφορών της Γερμανικής Bundestag, του κ. Gil Carlos RODRIGUEZ IGLESIAS, Προέδρου του Δικαστηρίου, και της κ. Ursula SCHLEICHER, Αντιπροέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Η τελική συνεδρίαση του σεμιναρίου αφιερώθηκε στη συζήτηση της μελλοντικής συνεργασίας μεταξύ των εθνικών Διαμεσολαβητών και του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή. Αποφασίστηκε να δημιουργηθεί μια ευέλικτη μορφή συνεργασίας επί ίσοις όροις, προκειμένου να καταστούν πραγματικότητα τα δικαιώματα των πολιτών βάσει της κοινοτικής νομοθεσίας σε όλα τα επίπεδα εντός της ΕΕ και των κρατών μελών της.

Πρώτο βήμα για τη δημιουργία της διαδικασίας συνεργασίας υπήρξε η σύσταση δικτύου υπευθύνων γραφείων συνδέσμου μεταξύ των εθνικών διαμεσολαβητών, των παρεμφερών οργάνων και του Ευρωπαϊκού

Διαμεσολαβητή. Σκοπός του δικτύου είναι η προώθηση της ελεύθερης ροής των πληροφοριών για το κοινοτικό δίκαιο και την εφαρμογή του και η δυνατότητα διαβίβασης των παραπόνων στο όργανο που είναι στην καλύτερη θέση για να τα εξετάσει.

Ένα περαιτέρω σεμινάριο για τους υπεύθυνους γραφείων συνδέσμου προβλέπεται για το 1997. Ένα σημαντικό μηχανισμό συνεργασίας θα αποτελέσει η ανάπτυξη ομάδας χρηστών Internet για το δίκτυο, που θα συντονίζεται από τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή.

Σεμινάριο για τους εθνικούς διαμεσολαβητές και παρόμοια όργανα διοργανώθηκε στο Στρασβούργο τον 1996. Οι σύνοδοι εργασιών διεξήχθησαν στην αίθουσα Willy Brandt στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Ο κ. Jacques PELLETIER,
Εθνικός Διαμεσολαβητής της
Γαλλίας, συζητά με την
κ. Ursula SCHLEICHER, Αντιπρόεδρο τον
Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Ο κ. SÖDERMAN ανταλλάσσει
απόψεις με τον
κ. Jean-Claude EECKHOUT,
Διευθυντή, Γενική Γραμματεία της
Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Ο κ. Hans GAMMELTOFT-HANSEN,
Εθνικός Διαμεσολαβητής της Δανίας,
επισημαίνει τις αλλαγές της προσέγγισής
του σε σχέση με καταγγελίες που αφορούν
την εφαρμογή τον κοινοτικού δικαίου.
Στην εξέδρα (από αριστερά προς τα
δεξιά), ο κ. Kevin MURPHY, Εθνικός
Διαμεσολαβητής της Ιρλανδίας,
ο κ. Marten OOSTING, Εθνικός
Διαμεσολαβητής της Ολλανδίας,
η κ. Ursula SCHLEICHER, Αντιπρόεδρος
του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Η στρατηγική πληροφόρησης που εφάρμοσε ο Διαμεσολαβητής το 1996 αποσκοπούσε στην αύξηση του αριθμού των ευρωπαίων πολιτών που έχουν επίγνωση της ύπαρξης και των καθηκόντων του Διαμεσολαβητή.

Η στρατηγική πληροφόρησης είχε δύο κύριους στόχους. Κατ' αρχήν, να πληροφορήσει τους ενδεχόμενους καταγγέλλοντες για το δικαίωμά τους και για τον τρόπο άσκησής του. Κατά δεύτερον, να συμβάλει στη βελτίωση των σχέσεων μεταξύ της Ένωσης και των πολιτών της, ενημερώνοντάς τους για την ύπαρξη και το ρόλο του Διαμεσολαβητή στην προσπάθεια υλοποίησης της δέσμευσης της ΕΕ για ανοικτούς, δημοκρατικούς και υπόλογους τρόπους διοίκησης.

Η στρατηγική πληροφόρησης υλοποιήθηκε μέσω:

- δημοσιεύσεων, τόσο συμβατικών όσο και στο Internet
- δημόσιων ομιλιών και συμμετοχής σε διασκέψεις και συναντήσεις
- συνεντεύξεων στα μέσα ενημέρωσης και δημοσιότητας

6.1 ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Είχε ήδη προετοιμαστεί από το φθινόπωρο του 1995 φυλλάδιο με τίτλο "Πώς να παραπονεθείτε στο Διαμεσολαβητή". Το φυλλάδιο, που περιείχε τυποποιημένο έντυπο για την υποβολή καταγγελίας προς το Διαμεσολαβητή, διανεμήθηκε ευρέως κατά το πρώτο εξάμηνο του 1996. Κύριοι παραλήπτες αυτής της πρώτης δημοσίευσης ήταν άτομα που ενδέχεται να κάνουν χρήση του θεσμού. Προς κάλυψη της ζήτησης, ετοιμάστηκε δεύτερη έκδοσή του την άνοιξη του 1996. Το κείμενο του φυλλαδίου δημοσιεύτηκε επίσης στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (C 157, 1η Ιουνίου 1996) και ήταν προσaitό μέσω του Internet, (<http://www.europarl.eu.int>).

Ένα μικρότερο και παραστατικότερο έντυπο με τίτλο "Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής – Ερωτήματα και απαντήσεις" ετοιμάστηκε το φθινόπωρο του 1996. Το φυλλάδιο αυτό είχε ως στόχο τόσο τους ενδεχόμενους χρήστες του θεσμού όσο και την ενημέρωση του ευρύτερου κοινού σχετικά με την εργασία του Διαμεσολαβητή. Τυπώθηκε σε 100.000 αντίτυπα και, βάσει της μέχρι τότε ζήτησης, θα χρειαστεί να ανατυπωθεί το 1997.

Το φυλλάδιο "Ερωτήσεις και απαντήσεις" μοιράστηκε σε όλα τα όργανα και τους οργανισμούς της ΕΕ, προς ενημέρωση των υπαλλήλων και του κοινού,

στα γραφεία πληροφοριών του ΕΚ και της Επιτροπής στα κράτη μέλη και στα γραφεία των εθνικών διαμεσολαβητών και των παρεμφερών οργάνων. Με τη βοήθεια της Υπηρεσίας Επίσημων Εκδόσεων, το έντυπο στάλθηκε επίσης και σε ορισμένους συγκεκριμένους αποδέκτες-στόχους, όπως οι οργανώσεις καταναλωτών, τα εμπορικά επιμελητήρια και οι επαγγελματικές οργανώσεις. Πραγματοποιείται τώρα η περαιτέρω διανομή του σε κέντρα διάδοσης και δίκτυα (κέντρα πληροφοριών στην Ευρώπη, ευρωπαϊκά κέντρα τεκμηρίωσης, βιβλιοθήκες κλπ).

Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής περιλαμβάνεται επίσης στο Citizens First, που αποτελεί κοινή πρωτοβουλία του ΕΚ και της Επιτροπής και μέρος του "Προγράμματος Πληροφόρησης των Ευρωπαίων Πολιτών".

Η πρώτη Ετήσια Έκθεση του Διαμεσολαβητή παρουσιάστηκε στη συνεδρίαση της ολομέλειας του ΕΚ στις 20 Ιουνίου 1996. Η έκθεση μοιράστηκε σε ευρωπαϊκά όργανα, σε διεθνείς θεσμούς διαμεσολαβητών, στους διαμεσολαβητές στα κράτη μέλη, σε βιβλιοθήκες πανεπιστημίων, σε ευρωπαϊκά κέντρα τεκμηρίωσης και στα μέσα ενημέρωσης. Τυπώθηκε επίσης στην Επίσημη Εφημερίδα και υπάρχει διαθέσιμη στο Internet.

Ο Διαμεσολαβητής σκοπεύει να κάνει πλήρη χρήση των νέων δυνατοτήτων ενημέρωσης και αλληλεπίδρασης που προσφέρει το Internet. Αυτές πάντως οι δυνατότητες αποτελούν προσθήκη και όχι υποκατάστατο των παραδοσιακών μορφών δημοσίευσης, οι οποίες εξακολουθούν να είναι προσβατές σε πολύ μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού. Οι πληροφορίες για το Διαμεσολαβητή υπάρχουν διαθέσιμες αυτή τη στιγμή στο "site" του ΕΚ στο World Wide Web. Εφόσον υπάρχουν πόροι, θα δημιουργήσει ο Διαμεσολαβητής δικό του "site" στο www, με πολύ ευρύτερο υλικό, συμπεριλαμβανομένων αποφάσεων, και με δυνατότητες αλληλεπίδρασης των πολιτών.

6.2 ΔΙΑΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ

Κατά το πρώτο πλήρες έτος λειτουργίας του γραφείου του Διαμεσολαβητή στο Στρασβούργο, ο κ. SÖDERMAN επισκέφθηκε τα περισσότερα κράτη μέλη συμμετέχοντας σε ευρωπαϊκά και διεθνή συνέδρια, σεμινάρια και συνεδριάσεις, δίνοντας διαλέξεις και εκφωνώντας ομιλίες για το ρόλο και τα καθήκοντα του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή. Έγιναν τακτικές επισκέψεις στις Βρυξέλλες και το Στρασβούργο για επίσημα καθήκοντα και πρόκειται να ολοκληρωθεί ο κύκλος των επισκέψεων στα λοιπά κράτη μέλη το 1997 με τις επισκέψεις στη Δανία, τη Γερμανία, την Αυστρία και την Πορτογαλία.

Ελλάδα

Κατά την επίσκεψη στην Ελλάδα στις 11-12 Νοεμβρίου, ο κ. SÖDERMAN

παραβρέθηκε σε συνάντηση που διοργάνωσε ο καθηγητής Αντώνης ΜΑΚΡΥΔΗΜΗΤΡΗΣ του Πανεπιστημίου Αθηνών. Μεταξύ των ομιλητών περιλαμβανόντουσαν ο κ. Αλέκος ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Υπουργός Εσωτερικών, ο καθηγητής ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ, Πανεπιστήμιο Αθηνών, ο κ. Νίκος Χρ. Χαράλαμπος, Διοικητικός Επίτροπος Κύπρου και ο κ. SÖDERMAN, ο οποίος εκφώνησε ομιλία με τίτλο "Ο θεσμός του Διαμεσολαβητή – Ο έλεγχος της κακής διοίκησης στην Ελλάδα και στην Ευρώπη".

Με την ευκαιρία παρουσιάστηκε βιβλίο για τη δημιουργία γραφείου διαμεσολαβητή στην Ελλάδα και δόθηκαν πληροφορίες από τον Υπουργό Εσωτερικών για το σχέδιο νόμου προς θέσπιση του Διαμεσολαβητή στην Ελλάδα.

Κατά την παραμονή του στην Αθήνα, ο κ. SÖDERMAN είχε επίσης την ευκαιρία να συναντηθεί με τον κ. Νίκο ΚΩΣΤΙΤΣΗ του γραφείου πληροφοριών του ΕΚ στην Αθήνα.

Ισπανία

Ο κ. SÖDERMAN επισκέφθηκε την Ισπανία στις 3-5 Μαΐου για συνάντηση με μη κυβερνητικές οργανώσεις και ενώσεις στην αντιπροσωπεία της Επιτροπής στη Μαδρίτη. Επισκέφτηκε το Διαμεσολαβητή, κ. Fernando Alvares de MIRANDA, και δέιπνησε με τον κ. Carlos BRU, Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κινήματος. Έδωσε συνέντευξη τύπου στην αντιπροσωπεία της Επιτροπής στη Μαδρίτη και επισκέφτηκε το γραφείο πληροφοριών του ΕΚ.

Κατά την επίσκεψή του στην Ισπανία στις 6-8 Νοεμβρίου, ο κ. SÖDERMAN εκφώνησε ομιλία για το ρόλο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή στο Πανεπιστήμιο της Σαλαμάνκας και παρεχώρησε συνέντευξη στον τοπικό τύπο. Κατά την παραμονή του συναντήθηκε εκ νέου με τον κ. Alvarez de MIRANDA. Συνάντησε επίσης μέλη της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής του Ισπανικού Κοινοβουλίου που εποπτεύει την εργασία του ισπανού Διαμεσολαβητή, του "Defensor del Pueblo".

Ο κ. SÖDERMAN επισκέφτηκε την περιοχή των Βάσκων κατόπιν προσκλήσεως του Βασκικού Συμβουλίου του Ευρωπαϊκού Κινήματος στις 9-10 Δεκεμβρίου 1996 και ομίλησε στο Συμβούλιο για το ρόλο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή. Στη συνεδρίαση συμμετείχαν αρκετοί ευρωβουλευτές, όλα τα μέλη του Βασκικού Συμβουλίου του Ευρωπαϊκού Κινήματος, ο Πρόεδρος του Περιφερειακού Δικαστηρίου και διευθυντές διαφόρων μέσων ενημέρωσης της περιοχής.

Στη VITORIA GASTEIZ συνάντησε τον Πρόεδρο της περιφέρειας, κ. Lendakari ARDANZA, τον Πρόεδρο του Κοινοβουλίου, κ. LEIZAOLA, το σημερινό βάσκο Διαμεσολαβητή, κ. MARKIERI, και το Δήμαρχο της VITORIA, κ. CUERDA.

Όλα τα γεγονότα παρακολουθήθηκαν από μεγάλο αριθμό δημοσιογράφων των εφημερίδων, του ραδιοφώνου και της τηλεόρασης, και έγιναν εκτενείς σχετικές αναφορές στα τοπικά και εθνικά μέσα ενημέρωσης. Οργανώθηκε συνέντευξη

Ο κ. Jacob SÖDERMAN με (από αριστερά προς τα δεξιά) τον κ. Thorkrel NESSHEIM, Νομικό Σύμβουλο του Διαμεσολαβητή της Νορβηγίας, και τον κ. Jon ANDERSEN, Ανάτομο Νομικό Σύμβουλο του Διαμεσολαβητή της Δανίας, στη σύνοδο εργασιών και τη Γενική Συνέλευση του Ινστιτούτου Ευρωπαίων Διαμεσολαβητών το Σεπτέμβριο του 1996 στη Λουμπλιάνα, Σλοβενία.

Τύπου στο γραφείο του βάσκου Διαμεσολαβητή, el Ararteko, και δόθηκαν ειδικές συνεντεύξεις στα έντυπα DEIA, El Correo Español-El Pueblo Vasco, και El Mundo.

Ιρλανδία

Ο κ. SÖDERMAN και ο κ. Jean-Guy GIRAUD, Γενικός Γραμματέας, επισκέφθηκαν την Ιρλανδία στις 4-5 Μαρτίου. Ο κ. SÖDERMAN συμμετείχε στο σεμινάριο για την "Υπεράσπιση των Δικαιωμάτων των Ευρωπαίων Πολιτών" που οργανώθηκε από κοινού από το Ευρωπαϊκό Κίνημα και το γραφείο πληροφοριών του ΕΚ στο Δουβλίνο. Στη συνεδρίαση, παρουσίασε το θέμα "Ο ρόλος του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή".

Κατά την παραμονή του στην Ιρλανδία, ο κ. SÖDERMAN επισκέφτηκε επίσης τον Ιρλανδό Διαμεσολαβητή, κ. Kevin MURPHY, και το γραφείο πληροφοριών του ΕΚ.

Ιταλία

Ο κ. SÖDERMAN επισκέφτηκε την Ιταλία από τις 29 Φεβρουαρίου έως την 3η Μαρτίου. Συμμετείχε σε διάσκεψη με θέμα "La difesa civica nell' Europa delle Regioni. Diritti e cittadinanza: tutela e promozione" στο Πανεπιστήμιο της Padua, όπου ομίλησε για την "Ευρωπαϊκή ιθαγένεια και τα δικαιώματα των πολιτών στην Ευρώπη".

Στη Μπολόνια, συμμετείχε σε διάσκεψη με θέμα "Incontro con il Difensore civico europeo. L'esperienza del Difensore civico nella società regionale a confronto con il Mediatore europeo istituito con il Trattato sull'Unione europea del 1992" και μίλησε για τους ρόλους του Ευρωπαίου και του εθνικού Διαμεσολαβητή.

Στη Ρώμη, ο κ. SÖDERMAN συμμετείχε σε διάσκεψη με θέμα "Οι Πολίτες και η Ευρωπαϊκή Ένωση – Προς την Αναθεώρηση της Συνθήκης του Μάαστριχτ"

που οργανώθηκε από το Movimiento Federativo Democratico και την αντιπροσωπεία του ΕΚ στην Ιταλία. Ο κ. SÖDERMAN ομίλησε για το ρόλο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή. Ενώ βρισκόταν στη Ρώμη, είχε την ευκαιρία να επισκεφτεί το γραφείο πληροφοριών του ΕΚ.

Ολλανδία

Ο κ. SÖDERMAN, συνοδεία της Υπεύθυνης Τύπου, κ. Ilta HELKAMA, επισκέφτηκε τη Χάγη στην Ολλανδία στις 20-22 Νοεμβρίου και συμμετείχε στη διάσκεψη για την "Κοινωνία Πληροφοριών και Κυβερνητική Ενημέρωση στην Ευρώπη" όπου ομίλησε για την αυτεπάγγελτη έρευνα που διενήργησε σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα των οργάνων και οργανισμών της ΕΕ. Ο κ. SÖDERMAN μίλησε επίσης για το ρόλο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή στο Γραφείο του ολλανδού Εθνικού Διαμεσολαβητή στη Χάγη και συναντήθηκε με εκπροσώπους ολλανδικών οργανώσεων και μέσων ενημέρωσης στο γραφείο πληροφοριών του ΕΚ.

Κατά την επίσκεψή του, ο κ. SÖDERMAN συνάντησε επίσης την κ. BLOM-DE KOCK VAN LEEUVEN, Διαμεσολαβήτρια της Χάγης.

Σουηδία

Ο κ. SÖDERMAN έδωσε διάλεξη για το ρόλο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σε σεμινάριο για την Ευρωπαϊκή Νομοθεσία που οργάνωσε το Εθνικό Συμβούλιο Εμπορίου, Kommerskollegium, στη Στοκχόλμη στις 22 Μαρτίου. Μετά από συνάντηση με τον κ. Claes EKLUNDH, ανώτατο κοινοβουλευτικό Διαμεσολαβητή της Σουηδίας, έδωσε συνέντευξη Τύπου στο γραφείο πληροφοριών του ΕΚ στη Στοκχόλμη.

Ο κ. SÖDERMAN στη Vitoria Gasteiz το Δεκέμβριο του 1996 με τον περιφερειακό Πρόεδρο, κ. Iendakari ARDANZA (κέντρο) και μέλη του Βασκικού Συμβουλίου του Ευρωπαϊκού Κινήματος. Ο Διαμεσολαβητής συνοδευόταν στη Ισπανία από τον πρεσβύτερό, κ. José MARTINEZ ARAGON (δεξιά).

Ηνωμένο Βασίλειο

Ο κ. SÖDERMAN επισκέφτηκε το Λονδίνο στις 27 Μαρτίου και συνάντησε τον κ. John AVERY, Αναπληρωτή Κοινοβουλευτικό Επίτροπο του ΗΒ. Επισκέφτηκε επίσης την αντιπροσωπεία της Επιτροπής και το γραφείο πληροφοριών του ΕΚ στο Λονδίνο. Κατά τη διάρκεια της επίσκεψής του, ο κ. SÖDERMAN προσκλήθηκε στο Selina Scott show στην τηλεόραση και έδωσε συνεντεύξεις στο Europe Today, στο BBC World Service Radio, και στο Law Society Gazette. Για τις άλλες διασκέψεις και τις επισκέψεις στο γραφείο του Διαμεσολαβητή, βλ. Παράρτημα Β, σελ. 112, και για τις ομιλίες που εκφώνησε ο Διαμεσολαβητής, Παράρτημα Γ σελ. 116.

6.3 ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΑ ΜΕΣΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Η στρατηγική πληροφόρησης των μέσων μαζικής ενημέρωσης αποσκοπούσε στην πληροφόρηση τόσο των ενδεχόμενων χρηστών του θεσμού, όσο και του ευρύτερου κοινού σχετικά με το νέο θεσμό του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή, ο οποίος προσφέρει μία λύση για τις περιπτώσεις κακής διοίκησης κατά τη δράση των κοινοτικών οργάνων και οργανισμών. Ταυτόχρονα, ήταν σημαντικό να ληφθούν μέτρα προς αποφυγή εσφαλμένων προσδοκιών, που θα είχαν απλώς ως αποτέλεσμα την αύξηση των καταγγελιών που δεν εμπίπτουν στα πλαίσια της εντολής του Διαμεσολαβητή. Ζωτικό στοιχείο της στρατηγικής για την πληροφόρηση ήταν η παροχή στα μέσα ενημέρωσης κατανοητών και επακριβών πληροφοριών για τις αποφάσεις του Διαμεσολαβητή. Επιπλέον, διατέθηκε προς δημοσίευση σε μεγάλο αριθμό εμπορικών και άλλων ειδικευμένων εντύπων, των οποίων οι αναγνώστες αποτελούν ενδεχόμενους καταγγέλλοντες, σύντομο άρθρο που περιέγραφε τα καθήκοντα του Διαμεσολαβητή.

Κατά τις επισκέψεις του κ. SÖDERMAN οργανώθηκαν τακτικά συνεντεύξεις Τύπου στα κράτη μέλη, καθώς και σε άλλες ειδικές περιπτώσεις, όπως κατά την πρώτη συνάντηση του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή με την Επιτροπή Αναφορών στις Βρυξέλλες στις 30 Ιανουαρίου 1996, κατά την υποβολή της πρώτης Ετήσιας Έκθεσης προς το ΕΚ στο Στρασβούργο στις 20 Ιουνίου 1996 και κατά το σεμινάριο που οργανώθηκε για τους εθνικούς διαμεσολαβητές και τα παρεμφερή όργανα στο Στρασβούργο στις 12 Σεπτεμβρίου 1996.

Ο κ. SÖDERMAN έδωσε συνεντεύξεις σε πολλούς δημοσιογράφους πολλών κρατών μελών. Συνάντησε επίσης πολλές ομάδες δημοσιογράφων και τους πληροφόρησε για την εργασία του. Αρθρογράφησε σχετικά στην εφημερίδα The European (βλ. Παράρτημα Δ, Άρθρα και συνεντεύξεις, σελ. 118).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α: ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΙΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ ΤΟ 1996

Α) ΕΞΕΤΑΣΘΕΙΣΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΟ 1996

1. ΣΥΝΟΛΟ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΩΝ ΑΠΟ 1.1.96 ΕΩΣ 31.12.96: **1041**

- Εκκρεμούσες καταγγελίες στις 31.12.95: **196**
- Παραληφθείσες καταγγελίες το 1996: **842**
- Αυτεπάγγελτες έρευνες του Διαμεσολαβητή: **3**

2. ΕΞΕΤΑΣΗ ΠΑΡΑΔΕΚΤΟΥ/ΜΗ ΠΑΡΑΔΕΚΤΟΥ: **89%**

3. ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ

α) Ανάλογα με την εντολή του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή

- εντός της εντολής: **323**
- εκτός της εντολής: **598**

β) Λόγοι για τους οποίους δεν εμπίπτουν στην εντολή ¹

- Μη επιτρεπόμενη καταγγελία: **5**
- Μη αφορούσα κοινοτικό όργανο ή οργανισμό: **542**
- Κατά του Δικαστηρίου ή του Πρωτοδικείου κατά την άσκηση των δικαιοδοτικών τους καθηκόντων: **3**
- Δεν αφορά περίπτωση κακής διοίκησης: **57**

¹ Ορισμένες καταγγελίες τέθηκαν στο αρχείο για 2 ή περισσότερους λόγους εκ των κάτωθι

γ) Ανάλυση των καταγγελιών που εμπίπτουν στην εντολή

Παραδεκτές καταγγελίες: 254

- Κινηθείσες έρευνες: **207**¹
- Δεν υφίστανται λόγοι έρευνας: **47**
  - ρυθμίστηκε ή εξετάζεται από την Επιτροπή Αναφορών: **11**
  - άλλα: **36**

Μη παραδεκτές καταγγελίες: 69²

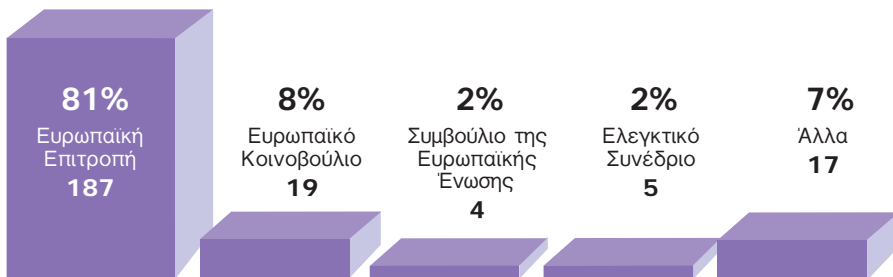
Μη παραδεκτές διότι:

- Δεν προσδιορίζεται ο καταγγέλλων/το αντικείμενο: **30**
- Υπέρβαση του χρονικού ορίου: **12**
- Δεν έγιναν προηγουμένως διοικητικά διαβήματα: **16**
- Δεν εξαντλήθηκαν σε περιπτώσεις προσωπικού οι εσωτερικές λύσεις: **4**
- Εξετάζεται ή ρυθμίστηκε από Δικαστήριο: **9**

Β) ΚΙΝΗΘΕΙΣΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ: 210

(207 παραδεκτές καταγγελίες και 3 αυτεπάγγελτες έρευνες του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή)

1. ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΠΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΣΑΝ ΤΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΕΡΕΥΝΑΣ³

- Άλλα:
  - Δικαστήριο: **2**
  - Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Περιβάλλοντος: **2**
  - Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή: **2**
  - Επιτροπή των Περιφερειών: **2**
  - άλλα όργανα βάσει της ίδιας πρωτοβουλίας όσον αφορά την πρόσβαση των πολιτών σε έγγραφα: **9**

¹ Εξ αυτών 39 αφορούσαν τις γαλλικές πυρηνικές δοκιμές στη Mururoa και 27 το Newbury Bypass (Ηνωμένο Βασίλειο)

² Ορισμένες καταγγελίες τέθηκαν στο αρχείο για 2 ή περισσότερους λόγους εκ των κάτωθι

³ Μερικές περιπτώσεις αφορούν 2 ή περισσότερα όργανα ή οργανισμούς

2. ΕΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝΗΣ ΚΑΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ¹

¹ Ενίοτε καταγγέλλονται 2 περιπτώσεις κακής διοίκησης ταυτόχρονα

Γ) ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΦΑΚΕΛΛΟΥ ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ Ή ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΑΤΩΣΗ ΜΙΑΣ ΕΡΕΥΝΑΣ: 816

1. ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΕΚΤΟΣ ΕΝΤΟΛΗΣ: 598

5 εκ των καταγγελιών αυτών διαβιβάστηκαν στο ΕΚ, και σε **243** καταγγέλλοντες συστήθηκε να απευθυνθούν σε άλλη υπηρεσία :

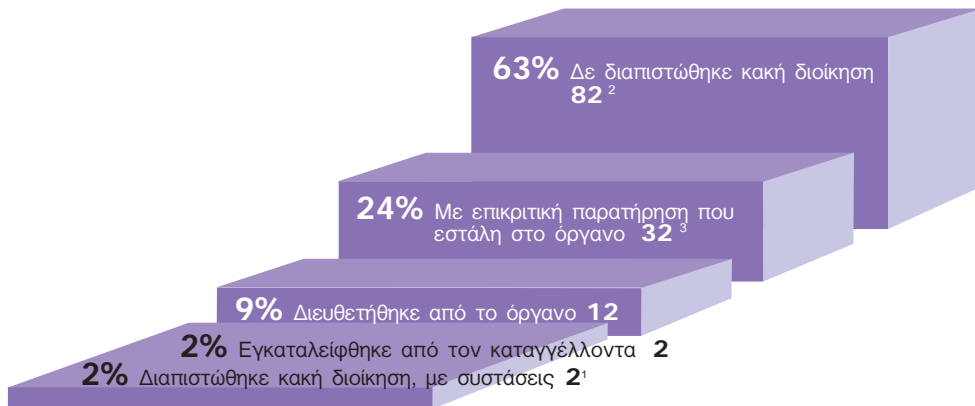
- Εθνικό/περιφερειακό Διαμεσολαβητή ή Επιτροπή Αναφορών : **130**
- Υποβολή αναφοράς στο ΕΚ: **42**
- Ευρωπαϊκή Επιτροπή: **43**
- Δικαστήριο: **1**
- Ελεγκτικό Συνέδριο: **1**
- Υπηρεσία αλληλογραφίας των πολιτών του ΕΚ: **6**
- Άλλα: **20**

2. ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΕΝΤΟΛΗΣ ΑΛΛΑ ΜΗ ΠΑΡΑΔΕΚΤΕΣ: 69

3. ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΕΝΤΟΛΗΣ ΠΑΡΑΔΕΚΤΕΣ ΑΛΛΑ ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΟΥΣ ΓΙΑ ΕΡΕΥΝΑ: 47

4. ΕΡΕΥΝΕΣ ΠΟΥ ΠΕΡΑΤΩΘΗΚΑΝ ΜΕ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΜΕΝΗ ΑΠΟΦΑΣΗ: 102¹

(Μία έρευνα μπορεί να περατωθεί για 1 ή περισσότερους από τους κάτωθι λόγους)

¹ Εκ των οποίων 1 εξ ιδίας πρωτοβουλίας

² Εξ αυτών 39 καταγγελίες αφορούσαν τις γαλλικές πυρηνικές δοκιμές και 27 το Newbury Bypass (Ηνωμένο Βασίλειο)

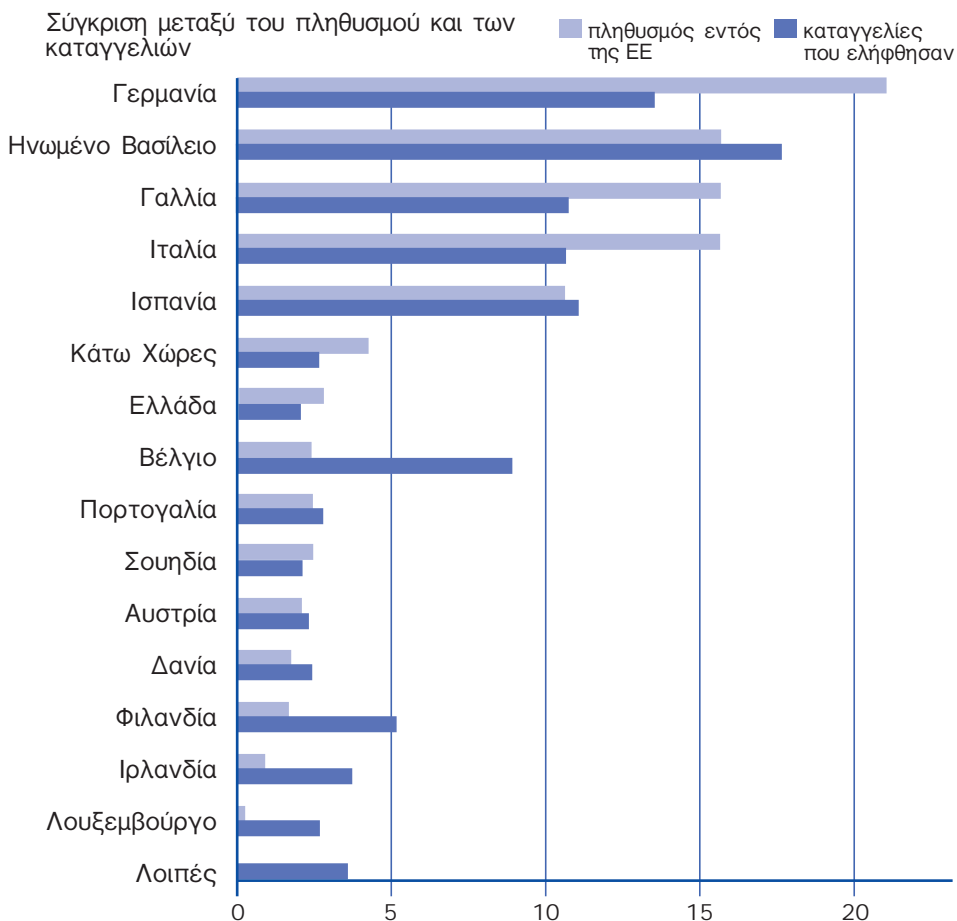
³ 27 αφορούσαν το Newbury Bypass (Ηνωμένο Βασίλειο)

Δ) ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΠΟΥ ΚΑΤΑΧΩΡΗΘΗΚΑΝ ΤΟ 1996 (842 καταγγελίες)

1. ΠΗΓΗ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ

- Εστάλη άμεσα στο Διαμεσολαβητή: **803**
  - από ιδιώτες: **717**
  - από επιχειρήσεις: **40**
  - από ενώσεις: **46**
- Διαβιβάστηκαν από Βουλευτή του ΕΚ: **29**
- Αναφορές που διαβιβάστηκαν στο Διαμεσολαβητή: **10**

2. ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β: ΔΙΑΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

ΔΙΑΣΚΕΨΕΙΣ

Ο κ. Jacob SÖDERMAN συμμετείχε στο Πρώτο Συνέδριο της Ιβηροαμερικανικής Ομοσπονδίας Διαμεσολαβητών, Δικηγόρων και Προέδρων Δημόσιων Επιτροπών για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου. Το Συνέδριο οργάνωσε η Επιτροπή των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου του Μεξικού από τις 15 έως τις 19 Απριλίου στο Queretaro, Μεξικό. Οι λοιποί συμμετέχοντες προήρχοντο από την Αργεντινή, τη Βολιβία, τη Βραζιλία, τη Χιλή, την Κολομβία, την Κόστα Ρίκα, το Σαλβαδόρ, τη Γουατεμάλα, τις Ονδούρες, τη Νικαράγουα, τον Παναμά, το Περού, τη Βενεζουέλα, την Ισπανία και την Πορτογαλία. Ο κ. SÖDERMAN εξεφώνησε ομιλία με θέμα "Ο ρόλος του Διαμεσολαβητή στην Ευρωπαϊκή Ένωση".

Η 5η στρογγυλή τράπεζα με τους Διαμεσολαβητές της Ευρώπης, που διοργανώθηκε από το Συμβούλιο της Ευρώπης, πραγματοποιήθηκε στη Λεμεσό, Κύπρο, από τις 8 έως τις 10 Μαΐου 1996.

Στη συνάντηση μετείχαν πάνω από 20 διαμεσολαβητές ευρωπαϊκών χωρών και εκπρόσωποι διαφόρων φορέων της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ECHR), όπως του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της διοικητικής Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και της Επιτροπής Νομικών Υποθέσεων και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης. Το γραφείο του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή εκπροσώπησε ο κ. Κυριάκος ΤΣΙΡΙΜΙΑΓΚΟΣ, νομικός συνεργάτης του Διαμεσολαβητή.

Στη συνάντηση συζητήθηκαν τρία θέματα: 1. Τα καθήκοντα του Διαμεσολαβητή και η θεώρησή τους από τα όργανα της ECHR. 2. Η εκτίμηση εκ μέρους των διαμεσολαβητών και των οργάνων της ECHR των πράξεων ή παραλείψεων δημόσιων αρχών που έχουν αρνητικές συνέπειες για τους πολίτες και η επίπτωση της εργασίας τους επί των κυβερνητικών πράξεων. 3. Ο Διαμεσολαβητής και η δράση των λοιπών οργάνων του Συμβουλίου της Ευρώπης όσον αφορά την προστασία και προαγωγή των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Της συνεδρίασης Στρογγυλής Τραπέζης προηγήθηκε ανεπίσημη συνάντηση των Ευρωπαίων Διαμεσολαβητών, που διοργανώθηκε από τον κ. Νίκο Χρ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ, Διοικητικό Επίτροπο Κύπρου.

Ο κ. Jean-Guy GIRAUD, Γενικός Γραμματέας του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή, συμμετείχε σε διάσκεψη με τίτλο "Une nouvelle fonction européenne – la médiation" που οργάνωσε ο γάλλος Διαμεσολαβητής, κ. Jacques PELLETIER, στο Παρίσι στις 30 και 31 Μαΐου.

Ο κ. Jacob SÖDERMAN παραβρέθηκε στη "Σύννοδο Εργασίας και Γενική Συνέλευση του Ινστιτούτου του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή" στη Ljubljana, Σλοβενία στις 21 Σεπτεμβρίου 1996. Το κύριο θέμα της συνόδου εργασίας αποτελούσε έγγραφο του καθηγητή Harald STOLZLECHNER με τίτλο "Flucht aus der Kontrolle", που αφορούσε τις δυσχέρειες όσον αφορά την εξασφάλιση εποπτείας του Διαμεσολαβητή, όταν τμήματα του δημόσιου τομέα έχουν ιδιωτικοποιηθεί.

Τη διάσκεψη φιλοξένησαν με επαγγελματικό και γενναιόδωρο τρόπο ο κ. Ivan BIJAK, Εθνικός Επίτροπος της Σλοβενίας για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, καθώς και οι συνεργάτες του και το λοιπό προσωπικό.

Ο κ. Ian HARDEN, Προϊστάμενος του Γραφείου του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή, εξεφώνησε ομιλία για το έργο του Διαμεσολαβητή σε σεμινάριο που πραγματοποιήθηκε στην École Nationale d'Administration, Στρασβούργο, 19 Σεπτεμβρίου 1996.

Ο κ. Ian HARDEN παραβρέθηκε στο 17ο διετές Συνέδριο της Διεθνούς Ομοσπονδίας Ευρωπαϊκού Δικαίου (FIDE) στο Βερολίνο από τις 9 μέχρι τις 12 Οκτωβρίου 1996. Στο Συνέδριο συμμετείχαν εκπρόσωποι πολλών κοινοτικών οργάνων και οργανισμών, συμπεριλαμβανομένου του Προέδρου του Δικαστηρίου, κ. Gil Carlos RODRIGUEZ IGLESIAS και άλλων δικαστών και δικηγόρων του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου, καθώς και ακαδημαϊκοί και επαγγελματίες του τομέα της κοινοτικής νομοθεσίας.

Το Συνέδριο εξέτασε τρία θέματα: "Εθνικό συνταγματικό δίκαιο ενώπιον της Ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης" (Γενικός εισηγητής: καθηγητής Michel FROMONT): "Ενέργεια και προστασία του περιβάλλοντος σε ευρωπαϊκή προοπτική" (Γενικός εισηγητής: καθηγητής Peter BADURA): και "Διαδικασίες και κυρώσεις στο οικονομικό διοικητικό δίκαιο" (Γενικός εισηγητής: καθ. Δρ. Koen LENAERTS, Δικαστής του Πρωτοδικείου).

Ο Jacob SÖDERMAN συμμετείχε στην 6η Διεθνή Διάσκεψη του Διεθνούς Ινστιτούτου Διαμεσολαβητή (IOI) στο Μπουένος Άιρες της Αργεντινής, στις 20-24 Οκτωβρίου 1996. Θέμα της ήταν "Ο Διαμεσολαβητής και η Ενίσχυση των Δικαιωμάτων των Πολιτών. Η Πρόκληση του 21ου Αιώνα".

Τη διάσκεψη παρακολούθησαν πολλά μέλη του IOI και παρατηρητές 86 χωρών. Αυτό αντικατοπτρίζει τη σύσταση πολλών νέων γραφείων διαμεσολαβητών κατά τα πρόσφατα έτη, κυρίως στη Λατινική Αμερική και την Ανατολική Ευρώπη.

Κατά τη διάσκεψη, ο Sir John ROBERTSON από τη Νέα Ζηλανδία, υπέβαλε εισήγηση για τα διάφορα γραφεία διαμεσολαβητών και το μέλλον του θεσμού. Ο Δρ. Leo VALLADORES LANZA από την Ονδούρα, αναφέρθηκε στις προκλήσεις που αντιμετωπίζει ο θεσμός του διαμεσολαβητή στη Λατινική Αμερική. Ο Sir Brian ELWOOD ομίλησε για την εναρμόνιση των γενικών δραστηριοτήτων του διαμεσολαβητή με τις δραστηριότητες ειδικευμένων διαμεσολαβητών, ενώ ο κ. Jacques PELLETIER από τη Γαλλία αναφέρθηκε στο διαμεσολαβητή ως μέσο διευθέτησης προβλημάτων.

Ο Jacob SÖDERMAN υπέβαλε εισήγηση για το "Κοινοτικό δίκαιο και το ρόλο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή" σε ανώτερους κυβερνητικούς υπαλλήλους και δικαστές σε ένα ακαδημαϊκό ίδρυμα που σχετίζεται με το Υπουργείο Άμυνας. Στο γεύμα εργασίας που παρέθεσε το CORI, ίδρυμα που ασχολείται με την εξωτερική πολιτική, συζήτησε την έννοια του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σε σχέση με τη Mercosur.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΣΤΟΝ ΕΥΡΩΠΑΙΟ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

Ο Τούρκος Πρέσβης, κ. ACKZER, επισκέφτηκε το Διαμεσολαβητή στις 13 Φεβρουαρίου 1996.

Η κ. Christa NICKELS, Πρόεδρος της Επιτροπής Αναφορών της Γερμανικής Bundestag, επισκέφτηκε το Διαμεσολαβητή στις 13 Φεβρουαρίου 1996.

Η Θεσμική Επιτροπή του Κοινοβουλίου της Φιλανδίας επισκέφτηκε το Διαμεσολαβητή στις 14 Μαρτίου. Ο κ. SÖDERMAN αναφέρθηκε στην εντολή και τα καθήκοντά του. Ο κ. John E. TOMLINSON, MEK, Πρόεδρος της Προσωρινής Εξεταστικής Επιτροπής, και ο κ. Edward NEWMAN, MEK, Πρόεδρος της Επιτροπής Αναφορών, εξήγησαν την εντολή και τα καθήκοντα των αντίστοιχων επιτροπών τους.

Ο Υπουργός Δικαιοσύνης της Φιλανδίας Jorma S. AALTO, συνοδευόμενος από την κ. Eva-Brita BJÖRKLUND, και τον κ. Olli SALORANTA, Ανώτερους Νομικούς Υπαλλήλους του Υπουργείου, επισκέφτηκαν το Διαμεσολαβητή στις 26 Μαρτίου προς συζήτηση της μελλοντικής συνεργασίας.

Αντιπροσωπεία της Επιτροπής Δικαιωμάτων του Ανθρώπου του Μεξικανικού Κοινοβουλίου επισκέφτηκε το Στρασβούργο στις 24 Απριλίου. Ο κ. SÖDERMAN τους εξήγησε το έργο που επιτελεί ο Διαμεσολαβητής.

Ο κ. Anton CAÑELLAS, Περιφερειακός Διαμεσολαβητής της Καταλωνίας, ενημερώθηκε για τις δραστηριότητες του Διαμεσολαβητή κατά την επίσκεψή του στο Στρασβούργο στις 17-19 Σεπτεμβρίου 1996. Ο κ. CAÑELLAS

συνάντησε επίσης τον κ. José Maria GIL-ROBLES GIL-DELGADO, Ευρωβουλευτή, τον κ. Edward NEWMAN, Πρόεδρο της Επιτροπής Αναφορών, τον κ. Saverio BAVIERA, Γραμματέα της Επιτροπής Αναφορών, και τους καταλάνους Βουλευτές του ΕΚ.

Ο Αναπληρωτής Διαμεσολαβητής της Σλοβενίας, κ. Aleš BUTALA, συνοδευόμενος από τον κ. Karel ERJAVEC, Προϊστάμενο του Γραφείου, επισκέφτηκε το Διαμεσολαβητή στις 10 Οκτωβρίου 1996.

Μέλη της υπηρεσίας ερευνών του Σουηδικού Κοινοβουλίου (Riksdag) επισκέφτηκαν το Διαμεσολαβητή στις 21 Οκτωβρίου 1996. Ο κ. HARDEN αναφέρθηκε στα καθήκοντα του Διαμεσολαβητή.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ: ΠΛΗΡΗΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΟΜΙΛΙΩΝ ΤΟΥ K. SÖDERMAN

EUROPEAN CITIZENSHIP AND CITIZENS' RIGHTS IN EUROPE

Πανεπιστήμιο της Πάντοβα
29.2.1996, Πάντοβα, Ιταλία

THE EUROPEAN OMBUDSMAN AND THE NATIONAL OMBUDSMEN

Συνέδριο "Συνάντηση με το Διαμεσολαβητή της Ευρωπαϊκής Ενώσεως – Η εμπειρία του επιτρόπου διοικήσεως σε περιφερειακή κοινότητα σε σχέση με το Διαμεσολαβητή της Ευρωπαϊκής Ενώσεως τον οποίοιόν θέσπισε η Συνθήκη του 1992 για την Ευρωπαϊκή Ένωση"
1.3.1996, Μπολόνια, Ιταλία

THE EUROPEAN OMBUDSMAN AND THE UNION CITIZENSHIP

Διεθνές συμπόσιο "Οι πολίτες και η Ευρωπαϊκή Ένωση με κατεύθυνση την αναθεώρηση της Συνθήκης του Μάαστριχτ"
2.3.1996, Ρώμη, Ιταλία

THE EUROPEAN OMBUDSMAN AND THE UNION CITIZENSHIP

Συμπόσιο με θέμα τα δικαιώματα των πολιτών, το οποίο διοργάνωσε η Ευρωπαϊκή Κίνηση, Ιρλανδικό Συμβούλιο
4.3.1996, Δουβλίνο, Ιρλανδία

THE ROLE OF THE EUROPEAN OMBUDSMAN

Συμπόσιο με θέμα το ευρωπαϊκό δίκαιο, το οποίο διοργάνωσε το Kammerskollegium
22.3.1996, Στοκχόλμη, Σουηδία

DEFENSOR DEL PUEBLO COMO COMPONENTE DE LA NOCIÓN DE LA CIUDADANÍA EUROPEA

Πρώτο συνέδριο της ιβηροαμερικανικής ομοσπονδίας επιτρόπων διοικήσεως, δικηγόρων, επιτρόπων και προέδρων των δημοσίων επιτροπών ανθρωπίνων δικαιωμάτων
15-19.4.1996, Queretaro, Μεξικό

THE ROLE OF THE EUROPEAN OMBUDSMAN AS A PROTECTOR OF EUROPEAN CITIZENS' RIGHTS

Παρουσίαση της πρώτης ετησίας εκθέσεως του Διαμεσολαβητή της Ευρωπαϊκής Ενώσεως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
20.6.1996, Στρασβούργο, Γαλλία

DEFENSOR DEL PUEBLO Y LA CIUDADANÍA A EUROPEA

6^ο διεθνές συνέδριο του Διεθνούς Ιδρύματος Επιτρόπων Διοικήσεως
"Ο επίτροπος διοικήσεως και η τόνωση των δικαιωμάτων των πολιτών – η πρόκληση του 21^ο αιώνα"
20-24.10.1996, Μπουένος Άιρες, Αργεντινή

EL DEFENSOR DEL PUEBLO EUROPEO EN EL SISTEMA DE PROTECCIÓN JURÍDICA DE LOS DERECHOS DE LOS CIUDADANOS

Πανεπιστήμιο της Σαλαμάνκα
7.11.1996, Σαλαμάνκα, Ισπανία

OMBUDSMAN, TYPES OF CONTROL OF MALADMINISTRATION IN GREECE AND EUROPE

Πανεπιστήμιο Αθηνών
11.11.1996, Αθήνα, Ελλάδα

THE CITIZENS' RIGHT TO INFORMATION

Συνέδριο με θέμα "Η κοινωνία της πληροφορίας και η πληροφόρηση των κυβερνήσεων στην Ευρώπη"
21-22.11.1996, Χάγη, Κάτω Χώρες

EL PAPEL DEL DEFENSOR DEL PUEBLO EUROPEO Y LA CIUDADANÍA EUROPEA

Βασικό Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Κινήσεως,
9.12.1996, Βιτόρια, Ισπανία

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Δ: ΑΡΘΡΑ ΚΑΙ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

Η ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ Κ. SÖDERMAN ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ "THE EUROPEAN":

The friendly face of public service
Ιανουάριος 1996

Ombudsman finds voter misgivings
Φεβρουάριος 1996

Public rights in pursuit of truth
Μάρτιος 1996

The road to rights is paved with laws
Μάιος 1996

Making headlines is no substitute for action
Ιούνιος 1996

Dinosaurs are jealously guarding their nests
Αύγουστος 1996

The Union needs a dose of glasnost
Οκτώβριος 1996

ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ ΜΕ ΟΜΑΔΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ

Ομάδα 12 δημοσιογράφων ειδικευμένων σε ευρωπαϊκά ζητήματα από το Centre Universitaire d'Enseignement du Journalisme, CUEJ, στο Στρασβούργο, επισκέφτηκαν το Διαμεσολαβητή στις 21 Φεβρουαρίου και ενημερώθηκαν για το ρόλο του γραφείου του.

Ομάδα 16 Σουηδών δημοσιογράφων επισκέφτηκε το Διαμεσολαβητή στις 13 Μαρτίου και ενημερώθηκαν για την εντολή και τις δραστηριότητές του.

Ο κ. SÖDERMAN μίλησε για την εντολή και τη λειτουργία του γραφείου του σε ομάδα 30 δημοσιογράφων κατά το δείπνο της Εθνικής Ένωσης Δημοσιογράφων στις 10 Σεπτεμβρίου 1996 στις Βρυξέλλες.

Ομάδα 13 δημοσιογράφων συνάντησαν τον κ. SÖDERMAN κατά την επίσκεψή τους στο Στρασβούργο στις 12 Νοεμβρίου, η οποία διοργανώθηκε από την

Turku School of Economics and Business Administration.

Ομάδα 10 δημοσιογράφων της Ένωσης Ευρωπαίων Δημοσιογράφων συνάντησαν το Διαμεσολαβητή στις 11 Δεκεμβρίου 1996 και ενημερώθηκαν για το ρόλο και τα καθήκοντά του.

14 δημοσιογράφοι, μέλη της Nordisk Journalistcenter, συναντήθηκαν με τον κ. SÖDERMAN κατά την επίσκεψή τους στο Στρασβούργο στις 11 Δεκεμβρίου 1996.

Le Figaro: Un médiateur dans le jungle bureaucratique - Jacob Söderman, un Finlandais de 57 ans, aura la rude tâche de résoudre les différends opposant des particuliers à l'administration communautaire (2.1.1996)

Helsingin Sanomat (11.1.1996)

La Croix: La création d'un Médiateur européen (12.1.1996)

Agence France Presse (17.1.1996)

Aamulehti (22.1.1996)

Helsingin Sanomat: Satoja turhia valituksia EU:n oikeusasiamiehelle (31.1.1996)

Demari: Söderman ottanut vastaan liki 300 valitusta - EU-oikeusasiamiehen tehtäviä ei tunneta (31.1.1996)

Europe 7 jours: Médiateur européen: six mois d'arbitrage (12 February 1996)

Associated Press:(13.2.1996)

Financial Times: Britons top complaints to EU-Ombudsman. Britons take troubles to EU ombudsman (23.2.1996)

Lakimiesuutiset: EU:n oikeusasiamies Jacob Söderman: Kanteluita on tullut paljon (February 1996)

Europees Parlement: Ombu(d)sje komt zo (February 1996)

Tribuna del Parlamento europeo: El Defensor del Pueblo europeo recibe 380 reclamaciones en cuatro meses (February 96)

La Repubblica, Bologna: Il difensore civico della comunità. Mr. Soderman ci difende dall'Europa (1.3.1996)

Irish Times: Greater co-operation urged between the European and Irish Ombudsmen. Office caters for all EU residents (5.3.1996)

Hungarian TV (11.3.1996)

Kangaroo Group Newsletter: The European Ombudsman - an important part of the Citizens' Europe. Le médiateur européen - un élément important pour l'Europe des citoyens (March 1996)

Keskisuomalainen: Söderman arvioi Euroopan Unionin avoimuuden lisääntyneen nopeasti (10.3.1996)

Dagens Industri (13.3.1996)

Here & There/EP News: Ombudsman defending EU citizens' rights (11-15.3.1996)

Dagens Nyheter: EU's klagomur i Finland (22.3.1996)

Svenska Dagbladet: Britterna klagar mest (22.3.1996)

France 3/Rédaction européenne: EUROPEOS: "Le citoyen face à l'Union européenne" (26.3.1996)

BBC/Europe (27.3.1996)

Selina Scott Show (27.3.1996)

Hufvudstadsbladet (29.3.1996)

Tribune pour l'Europe: L'Ombudsman nouveau est arrivé ! (March 1996)

Euro-op: Le droit de petition. le Médiateur européen (Hiver 1996)

Expresso: Despachantes portuguesas venem na Europa (13.4.1996)

La Jornada: Se reunirán 30 ombudsman de América y Europa en Querétaro (14.4.1996)

Les Petites Affiches: Un nouvel instrument de démocratisation des institutions de l'Union: Le Médiateur européen (22.4.1996)

Spanish Radio 5: "Objetivo Europa" (29.4.1996)

The Cyprus Weekly: Europe's Ombudsman to discuss Cyprus. Top jurists in Limassol (3-9.5.1996)

ABC: "Todas las Administraciones del mundo necesitan alguien que las supervise" - Declaraciones a ABC del Defensor del Pueblo Europeo (4.5.1996)

El Mundo: El Defensor del Pueblo resolvió cuatro casos desde julio de 1995 (4.5.1996)

Pohjolan Sanomat: Kielten kautta pääsee kulttuuriin (19.5.1996)

ORF/Austrian TV (22.5.1996)

Dernières Nouvelles d'Alsace: Europe: le double jeu du médiateur (25.5.1996)

Luxemburger Wort: 80 Prozent der Beantstandungen gegen EU-Organen sind unzulässig - Noch keine Beschwerde eines Luxemburgers (30.5.1996)

Tageblatt: Europas Ombudsman in Luxemburg. Beschwerden gegen die EU (30.5.1996)

Letzburger Journal: Europäischer Bürgerbeauftragter auf Arbeitsbesuch in Luxemburg: Hunderte von Missständen seit Amtsantritt des Ombudsmanns beklagt - Zahlreiche Beschwerden über angeblichen Mangel an Transparenz (30.5.1996)

Le Republicain Lorrain: Le médiateur européen en visite à Luxembourg (30.5.1996)

El Ciervo, revista mensual de pensamiento y cultura: El papel del Defensor del Pueblo europeo (May 1996)

Europa van Morgen: Hoe kan bij de Europese Ombudsman een klacht worden ingediend? (5.6.1996)

European Voice: EU's King Solomon warms to role of citizens' champion (6-12.6.1996)

Italia Oggi: Mediatore - Sotto la lente tutti gli abusi comunitari (14.6.1996)

Europaregionali: Mediatore europeo, garanzia di trasparenza (14.6.1996)

Italehti: "Arvostelun kohteena oleminen kuuluu asiaan" - Jacob Söderman turhien valitusten postilaatikko (15.6.1996)

SWF (17.6.1996)

BBC (18.6.1996)

YLE/TV news (Finnish and Swedish sections) (18.6.1996)

BBC/Radio (19.6.1996)

SWF/TV (19.6.1996)

Europa Forum: Post für den Ombudsmann - Erster Tätigkeitsbericht des Europäischen Bürgerbeauftragten (17.-21.6.1996)

ABC: El Defensor defendido (21.6.1996)

Europa 24 Ore: Il mediatore presenta il bilancio e dà le istruzioni per le denunce (21.6.1996)

Berlingske Tidende: Ombudsmand må afvise de fleste klager (21.6.1996)

Europe: EP/Ombudsman (22.6.1996)

To BHMA: Το νέο όργανο για τα παράπονά σας – Ο Διαμεσολαβητής σας περιμένει (23.6.1996)

Helsingin Sanomat: Söderman moittii EU:ta tulkkien valinnasta (25.6.1996)

Europe: EU/Citizens' Europe: First report by Ombudsman details complaints received and follow-up action and reports on the initiative on transparency concerned Parliament, the Court of Justice and the Court of Auditors (26.6.1996)

Europe: EU/Citizens' Europe: Parliament welcomes first report on activities of European Ombudsman and asks all institutions to co-operate with him - for a computer link with citizens (26.6.1996)

Demari: Jacob Södermanin mielestä ihmiset ansaitsevat hyvän hallinnon - Kantelun käsitely on kestävyysurheilua (26.6.1996)

INC - Hebdomadaire de l'Institut National de la Consommation: Médiation - Le médiateur européen (28.6.1996)

Deutsche Tagesschau: Anwalt für die Bürger Europas - Der Bürgerbeauftragte des Strassburger Parlaments legt seinen Jahresbericht vor (29.6.1996)

Tribune pour l'Europe: Le Médiateur en place (June 1996)

"Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο", Η επήρεια έκθεση του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή, Ιούνιος 1996.

Europa Oggi: Bilancio dell'attività del Mediatore (June 1996)

Europees Parlement: Klagen staat vrij (June 1996)

Tribuna del Parlamento europeo: El Defensor del Pueblo - en breve (June 1996)

Tribuna da Europa: Provedor de Justiça europeu recebe 537 queixas em seis meses (June 1996)

Which: New Euro Ombudsman (June 1996)

Nytt fra Europa: Ombudsmannen i arbejde (June 1996)

Europa information från industriförbundet: Hur klagas hos ombudsmannen (June 1996)

Gaceta Jurídica de la CE: Cronica de legislation, I. Derecho Comunitario - ¿Cómo se presenta una reclamación al Defensor del Pueblo europeo? (June 1996)

Svenska Dagbladet: Offebtligheten utreds i EU (3.7.1996)

Dagens politik: EU:s ombudsman efterlyser öppenhet (3.7.1996)

Hufvudstadsbladet: Söderman backar upp öppenhet (editorial) ; Söderman tar strid för öppenhet i EU (3.7.1996)

Helsingin Sanomat: Söderman patistaa avoimuutta unioniin (4.7.1996)

Demari: Söderman ajaa avoimuutta EU:hun (3.7.1996)

Turun Sanomat: Suomalaisille suitsutusta europarlamentissa - Euroopan ensimmäinen oikeusasiamies Jacob Söderman ajaa avoimuutta (3.7.1996)

Keskisuomalainen: Hallinnon julkisuutta lisättävä EU:ssa (editorial) (5.7.1996)

Helsingin Sanomat: Avoimuus avain EU:n hyväksyntään (editorial) (7.7.1996)

Commission en direct: Ombudsman's first report (11.-17.7.1996)

Helsingin Sanomat (15.7.1996)

Aachener Zeitung: EU sammelt Klagen. Simone Veil leitet Gruppe - Ombudsman (19.7.1996)

Kauppaliehti: Jacob Söderman rakentaa toimivaa toimistoa - EU:n oikeusasiamiehellä pieni mutta tehokas henkilökunta. Oikeusasiamies Jacob Söderman ajaa avoimuutta EU:n hallintoon (30.7.1996)

European Voice: EU complaints procedure set to be reviewed (1-7.8.1996)

Ilta-Sanomat: EU-ehdokkaat: Jacob Söderman on paras - Ahtisaaren toiminta saa heikoimmat arvostat (26.8.1996)

Broadcasters: TV series on EU (August 1996)

Sigma (10.9.1996)

Alsace: Les lenteurs de l'Europe - Les plaintes enregistrées par le Médiateur concernent surtout les délais administratifs (12.9.1996)

Dernières Nouvelles d'Alsace: Comment s'adresser au Médiateur européen? (13.7.1996)

Europe: Médiateur: Promouvoir la coopération entre les médiateurs nationaux et européen (14.9.1996)

Hufvudstadsbladet: Medborgarnas klagarätt i EU utreds (15.9.1996)

Radio Malte (16.9.1996)

YLE/Radio (16.9.1996)

The European: It's your right to complain (19.-25.9.1996)

Focus Magazine: Le Médiateur Européen (September 1996)

Mittelbadische Presse: Der EU-Bürgerbeauftragte sorgt sich um die Nöte der Europäer - Vom guten Willen der Länder abhängig (2.-3.10.1996)

Irish Times: Complaints to the Ombudsman - Statiscopes (14.10.1996)

Mons Berinage/Belgian regional TV (15.10.1996)

Europe: EU/Nuclear energy: European Ombudsman states Commission did not handle the question of French tests in Mururoa badly (21-22.10.1996)

"ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ" – Κακοδιοίκηση και πώς μπορεί να ελεγχθεί (5.11.1996)

"ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ" – Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής (7.11.1996)

La Gaceta Regional: Visita - Jacob Soderman pronunció ayer una conferencia en la Universidad. España, tercera nación que más quejas remite al Defensor del Pueblo de la UE (8.11.1996)

El Adelanto: España, tercer país en reclamaciones - Söderman solicita una mayor transparencia de la administración europea (8.11.1996)

Tribuna de Salamanca: España, tercer país que más se queja ante el Defensor del Pueblo de la UE - El juez Jacob Soderman inauguró el VI Curso del Derecho Comunitario (8.11.1996)

Diario de Burgos: Soderman pide más transparencia a la administración de la UE (8.11.1996)

El País: El Defensor del Pueblo europeo sólo ha resuelto once recursos este año (9.11.1996)

"ΕΞΠΡΕΣ" – Ο "Ombudsman" Jacob SÖDERMAN στην ΑΘΗΝΑ – Προστασία από τις ... βλαβερές συνέπειες της κακοδιοίκησης (10.11.1996)

Expansión: Contra la euroburocracia (9.11.1996)

"ΑΥΡΙΑΝΗ" – Τέρμα οι αυθαιρεσίες σε βάρος του πολίτη (12.11.1996)

"ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ" – Οι Δημόσιες Υπηρεσίες περνάνε από εξετάσεις (12.11.1996)

"ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ" – Έλεγχος στη Δημόσια Διοίκηση (12.11.1996)

"ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ" – Με εξουσίες ο Συνήγορος του πολίτη (12.11.1996)

HAUS, Hallinnon kehittämiskeskusten asiakaslehti: Oikeusasiamies Jacob Söderman valvoo EU:n hallintoa (28.11.1996)

Panorama: How to complain to the european ombudsman (25.11. - 1.12.1996)

Strasbourg Magazine: Un médiateur européen à Strasbourg (November 1996)

Europ-News: The European Ombudsman - for the European citizens (leader), The European Ombudsman - Closeness to European citizen and transparency top priorities (3/1996)

Forum: Das Petitionsrecht - Der Bürgerbeauftragte (3/1996)

Rakennepolitiikka - Strukturpolitik: Miten kannella Euroopan oikeusasiamiehelle (3/1996)

Kuluttajauutiset: Kuinka kannella Euroopan oikeusasiamiehelle ? - Hur man klagar till den europeiska ombudsmannen ? (3/1996)

Advokaatti: Euroopan oikeusasiamies purkaa kansalaisten paineita (3/1996)

Europa, Danish newspaper (4.12.1996)

El Mundo: Söderman visita Euskadi invitado por el Consejo del Movimiento Europeo - El defensor del pueblo europeo pide a la UE garantías de mayor "transparencia" - Reclama que facilite a los ciudadanos el acceso a la documentación (10.12.1996)

El Correo Español - El Pueblo Vasco: El protector europeo "del público" - El finlandés Jacob Söderman, Defensor del Pueblo Europeo, cree que los pequeños países "tienen tanta voz como los grandes" (10.12.1996)

DEIA: "Trabajo para mostrar la cara humana de Europa" - He elaborado un documento para recomendar a los organos comunitarios su permiso al acceso publico de documentos (10.12.1996)

Παράρτημα Ε: Δαπάνες

Το άρθρο 12 του Καταστατικού του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή προβλέπει ότι ο προϋπολογισμός του Διαμεσολαβητή προσαρτάται στο τμήμα 1 (Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο) του γενικού προϋπολογισμού των ΕΚ.

Ο προϋπολογισμός 1996 του Διαμεσολαβητή ήταν μεταβατικός. Ειδικότερα, οι περισσότερες διοικητικές ανάγκες καλύφθηκαν από το ΕΚ και πληρώθηκαν από τον προϋπολογισμό του. Ο Τίτλος 2 του προϋπολογισμού του Διαμεσολαβητή για το 1996 συνίστατο από μία μοναδική μη διαχωριζόμενη πίστωση για τρέχουσες διοικητικές δαπάνες.

Οι μισθοί, τα επιδόματα και οι λοιπές δαπάνες που σχετίζονται με την απασχόληση περιέχονται στον Τίτλο 1 του Προϋπολογισμού. Ο Τίτλος 1 καλύπτει και τα έξοδα μετακινήσεων κατά τις αποστολές.

Από τις αρχές του 1996, ο Διαμεσολαβητής διέθετε 10μελές προσωπικό. Ένας συμπληρωματικός και διορθωτικός προϋπολογισμός προέβλεψε τρεις επιπλέον θέσεις, και έτσι το μόνιμο προσωπικό ανέρχεται πλέον σε 13. Όλες οι θέσεις του προϋπολογισμού του Διαμεσολαβητή είναι προσωρινές.

Οι αρχικές πιστώσεις για το 1996 ανήρχοντο συνολικά σε 1.200.000 Ecu. Εγκρίθηκαν πρόσθετες πιστώσεις 331.000 Ecu κατά τη διάρκεια του έτους με ένα συμπληρωματικό και διορθωτικό προϋπολογισμό και με μία μεταφορά από τον προϋπολογισμό του ΕΚ. Έτσι το συνολικό ποσό των πιστώσεων κατά το 1996 ανήλθε σε 1.531.000 Ecu.

Ο κάτωθι πίνακας αναφέρει τις πραγματοποιηθείσες δαπάνες το 1996 βάσει των αναληφθεισών διαθέσιμων πιστώσεων.

Κεφάλαιο	Τίτλος	ECU
10	Μέλη του Θεσμού	286 941,93
11	Προσωπικό σε ενεργό απασχόληση	867 055,76
	Σύνολο Τίτλου 1	1 153 997,69
23	Τρέχουσες διοικητικές δαπάνες	115 261,54
	Σύνολο Τίτλου 2	115 261,54
	ΣΥΝΟΛΟ	1 269 259,23

Ο προϋπολογισμός του 1997, που προετοιμάστηκε το 1996, εξασφαλίζει μεγαλύτερη διαφάνεια, καταδεικνύοντας ολόκληρο το κόστος της εργασίας του Διαμεσολαβητή. Προβλέπει 16μελές προσωπικό (τρεις περισσότεροι από το 1996).

Οι συνολικές πιστώσεις ανέρχονται για το 1997 σε 2.581.819 ECU. Ο Τίτλος 1 (μισθοί, επιδόματα και λοιπές επιβαρύνσεις που αφορούν την απασχόληση) ανέρχεται σε 1.815.819 ECU. Ο Τίτλος 2 (κτίρια, εξοπλισμός και λοιπές λειτουργικές δαπάνες) ανέρχεται σε 764.000 ECU.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΣΤ: ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΙΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής με το προσωπικό του στο Στρασβούργο, Απρίλιος 1997

Στα τέλη του 1996, η Γραμματεία του Διαμεσολαβητή αποτελείτο από τον Προϊστάμενο του Γραφείου, έναν ανώτερο νομικό συνεργάτη, τρεις νομικούς συνεργάτες, έναν υπεύθυνο τύπου, τρεις βοηθούς και τέσσερις γραμματείς.

Κατά τη διάρκεια του έτους επήλθαν ορισμένες αλλαγές προσωπικού.

Ο κ. Jean-Guy GIRAUD, Γενικός Γραμματέας, ο οποίος είχε πραγματοποιήσει την προπαρασκευαστική εργασία για τη δημιουργία του γραφείου του Διαμεσολαβητή στο Στρασβούργο και είχε συμμετάσχει στην οικοδόμηση του θεσμού, επέστρεψε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο από 1ης Ιουνίου 1996.

Την ίδια ημερομηνία, ο κ. Ian HARDEN, τότε ανώτερος νομικός συνεργάτης, διορίστηκε ως ασκών τα καθήκοντα του Προϊσταμένου του Γραφείου του Διαμεσολαβητή.

Η κ. Elena FIERRO εργάστηκε ως νομικός συνεργάτης στη Γραμματεία από τον Οκτώβριο 1995 έως την 1η Απριλίου 1996, ημερομηνία κατά την οποία ανέλαβε καθήκοντα ο κ. Ian HARDEN ως ανώτερος νομικός συνεργάτης.

Η κ. Vicky KLOPPENBURG ανέλαβε καθήκοντα νομικού συνεργάτη την 1η Ιουνίου 1996.

Ο κ. Peter DYRBERG, ανώτερος νομικός συνεργάτης από 1ης Ιανουαρίου 1996, επέστρεψε στη Νομική Υπηρεσία του ΕΚ την 1η Σεπτεμβρίου 1996.

Ο κ. Κυριάκος ΤΣΙΠΙΜΙΑΓΚΟΣ, νομικός συνεργάτης από 1ης Ιανουαρίου 1996, επέστρεψε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις 16 Σεπτεμβρίου 1996.

Η κ. Benita BROMS ανέλαβε καθήκοντα νομικού συνεργάτη την 1η Νοεμβρίου 1996, ημέρα κατά την οποία ανέλαβε καθήκοντα βοηθού ο κ. Παναγιώτης ΘΑΝΟΥ.

Ο κ. José MARTINEZ ARAGON ανέλαβε καθήκοντα ανώτερου νομικού συνεργάτη την 16η Νοεμβρίου 1996.

Η κ. Katja HEEDE απασχολήθηκε ως προσωρινός νομικός συνεργάτης από 1ης Οκτωβρίου 1996 έως 14ης Φεβρουαρίου 1997.

Ο ΕΥΡΩΠΑΙΟΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗΣ

Jacob SÖDERMAN

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΙΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

Ian HARDEN

Προϊστάμενος
Τηλ. 0033 3 88 17 2384

José MARTINEZ ARAGON

Ανώτερος νομικός συνεργάτης
(από 16.11.96)
Τηλ. 00 33 3 88 17 2401

Benita BROMS

Νομικός συνεργάτης (από 1.11.1996)
Τηλ. 0033 3 88 17 2423

Daniela TIRELLI

Βοηθός
Τηλ. 0033 3 88 17 2402

Panayotis THANOU

Βοηθός (από 1.11.1996)
Τηλ. 0033 3 88 17 2403

Ursula GARDERET

Γραμματεύς (από 1.2.1997)
Γραφείο Βρυξελλών EAS/103
Τηλ. 0032 2 284 2180

Murielle RICHARDSON

Γραμματεύς
Τηλ. 0033 3 88 17 2388

Patrick SCHMITT

Κλητήρας (από 1.2.1997)
Τηλ. 0033 3 88 17 7093

Peter DYRBERG

Ανώτερος νομικός συνεργάτης
(από 17.2.97)
Γραφείο Βρυξελλών – EAS/104
Τηλ. 0032 2 284 2003
Fax 0032 2 284 4914

Vicky KLOPPENBURG

Νομικός συνεργάτης (από 1.6.1996)
Τηλ. 00 33 3 88 17 2383

Ilta HELKAMA

Υπεύθυνος Τύπου
Τηλ. 0033 3 88 17 2398

Francesca MANCINI

Βοηθός
Τηλ. 0033 3 88 17 2385

Nathalie CHRISTMANN

Γραμματεύς του Διαμεσολαβητή
Τηλ. 0033 3 88 17 2383

Anna RUSCITTI

Γραμματεύς
Τηλ. 0033 3 88 17 2393

Isabelle FOUCAUD

Γραμματεύς
Τηλ. 0033 3 88 17 2391

Διευθύνει:

1, av. du Président Robert Schuman
B.P. 403
F - 67001 Strasbourg Cedex

Τηλ.:

0033 3 88 17 2313
0033 3 88 17 2383

Fax

0033 3 88 17 90 62

Internet:

<http://www.europarl.eu.int>

Τιμή στο Λουξεμβούργο χωρίς ΦΠΑ: ECU 20

ISBN 92-823-1011-6

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

L-2985 Luxembourg

9 789282 310113 >